

ธัญญาทิพย์

J 2-1

คู่มือครู

ชั้นประถมศึกษาปลาย

พระคำของพระเจ้า

พระคำของพระเจ้า

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 พระคัมภีร์คือพระเจ้าของพระเจ้า	2
บทที่ 2 ภารกิจรักษาพระคัมภีร์	6
บทที่ 3 พระคัมภีร์ของคหิกไทยวิหัง	11
บทที่ 4 ธรรมบัญญัติ	15
บทที่ 5 ประวัติศาสตร์	19
บทที่ 6 บทประพันธ์	24
บทที่ 7 ผู้พยากรณ์ใหม่	28
บทที่ 8 ผู้พยากรณ์น้อย	33
บทที่ 9 พระกิตติคุณ	38
บทที่ 10 พระธรรมกิจการ	43
บทที่ 11 จดหมายฝาก	48
บทที่ 12 วิภังค์	53
บทที่ 13 พระคัมภีร์กับตัวเรา	58
ข้อทดสอบ	63

บทที่ 1 พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ว่าพระคัมภีร์ได้เขียนขึ้น โดยได้รับการดลใจจากพระเจ้าและให้เด็กๆ อารพระคัมภีร์ทุกวัน เพื่อจะรู้จักพระเจ้ามากขึ้น

พระคัมภีร์ 2 ทิโมธี 3:14-17 2เปโตร 1:19-21

ข้อท่องจำ “เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา”

2เปโตร 1:21

ข้อคิดสำหรับครู

วัยเด็กเป็นวันที่อยากรู้ อยากเห็น เขาชอบค้นคว้า ทดลองและซักถาม พลังทำให้เขาสามารถค้นพบความคิดที่แปลกใหม่เสมอ เป็นเหตุทำให้เขาทั้งหลายตกอยู่ในอันตรายง่ายๆ เพราะรับความคิดและคำแนะนำที่ผิดๆ ได้

บทเรียนอาทิตย์นี้จะลบล้างความคิดต่างๆ ที่อยู่ในหนังสือวิทยาศาสตร์ที่ให้ความคิดเห็นที่ไม่มีพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กๆ เข้าใจว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า เพราะถ้าไม่มีความเข้าใจนี้เป็นพื้นฐานแล้วเด็ก อาจจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของหลักศาสนศาสตร์ ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่างๆ ที่ไม่ตรงกับพระวจนะและน้ำพระทัยของพระเจ้า

ให้เราเริ่มปูพื้นฐานแห่งพระวจนะของพระเจ้าลงบนจิตใจของเด็กๆ ในอาทิตย์นี้ เพราะไม่มีอะไรจะช่วยให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ของเขามั่นคงได้ นอกจากพระคำของพระองค์

นำสู่บทเรียน

เกมส์พระคัมภีร์

ให้แบ่งกลุ่มๆ ละ 3-5 คน เตรียมกระดาษโปสเตอร์ ปากกา หัวข้อ “พระคัมภีร์พิเศษกว่าหนังสือเล่มอื่นอย่างไร?” ให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเขียนลงในกระดาษ จากนั้นเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่พระเจ้าตรัสกับเราเคยสงสัยบ้างไหมว่า ครูรู้และแน่ใจ ได้อย่างไรว่าเป็น

พระวณะของพระเจ้า

สัปดาห์นี้เราจะเรียนถึงความเป็นมาของพระคัมภีร์ และหลักฐานที่จะช่วยให้เราแน่ใจว่าพระคัมภีร์เป็นพระวณะของพระเจ้า

การที่เราจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของพระคัมภีร์ให้ชัดเจน เราจะต้องย้อนดูประวัติศาสตร์การเริ่มต้นของชนกลุ่มหนึ่งที่เรารู้จักว่า ชาวอิสราเอล บรรพบุรุษคนแรกของชนกลุ่มนี้คือ อับราฮัม พระเจ้าทรงเนอับราฮัมและครอบครัวของเขาไปยังแผ่นดินคานาอันท่านได้มีบัญชาพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และพระองค์ทรงให้คำสัญญาแก่ท่านว่า พงศ์พันธุ์ของท่านจะเป็นผู้ครอบครองแผ่นดินนี้ หลายปีผ่านไปยาโคบซึ่งเป็นหลานของอับราฮัมมีบุตรชายทั้งหมด 12 คน พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อ ยาโคบมาเป็นอิสราเอล ดังนั้นบุตรชายทั้ง 12 คน จึงถูกเรียกว่าเป็น “ลูกหลานของอิสราเอล” พวกเขาบางคนอาจจะจำได้ว่า บุตรชายของยาโคบคนหนึ่งชื่อโยเซฟ ได้ถูกขายไปเป็นทาสที่ประเทศอียิปต์ และต่อจากนั้นพี่ชายทั้ง 11 คน ครอบครัวและพ่อของเขา คือ ยาโคบ ได้ย้ายไปอยู่ในอียิปต์กับโยเซฟ เมื่อเกิดกันดารอาหาร

หลายปีผ่านไป ชาวอิสราเอลหรือที่เรียกว่า ชาวฮีบรู ก็ได้ตั้งรกรากของเขาอยู่ในอียิปต์และเกิดลูกหลานมากขึ้น ดังนั้น คนอียิปต์จึงหาทางข่มเหงชนชาติฮีบรู โดยทำให้พวกเขาเป็นทาส แต่พระเจ้าทรงช่วยเหลือชนชาติฮีบรูโดยส่งโมเสสให้นำชนชาตินี้ออกจากอียิปต์กลับไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาว่า จะให้แก่ พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม ชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ นานถึง 430 ปี

ในเวลาที่พักอิสราเอลตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เชนนูเอซิมาย พระเจ้าได้ประทานบัญญัติ 10 ประการ ให้แก่เขาทั้งหลายเป็นบัญญัติแก่ที่พระเจ้าทรงเขียนไว้บนแผ่นศิลา แต่โมเสสได้ทำแผ่นศิลานั้นแตก เพราะความโกรธที่เห็นพวกอิสราเอลทำบาป พระเจ้าจึงทรงประทานบัญญัติ 10 ประการให้ใหม่

คำถาม ทำไมต้องมีบัญญัติสำหรับพวกอิสราเอล? (ให้เวลาอภิปราย) เหตุผลอย่างหนึ่งคือ ในเวลานั้นชนชาติอิสราเอลอาศัยอยู่ท่ามกลางคนต่างชาติที่นับถือพระอื่น ๆ และทำสิ่งชั่วร้ายในการกราบไหว้พระเหล่านั้น เช่น พวกหนึ่งนำเอาลูกไปเผาเป็นเครื่องบูชาถวายต่อพระโมเสส พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะแยกพลไพร่ของพระองค์ ออกจากการกระทำบาปเหล่านั้น จึงทรงประทานบัญญัติ 10 ประการ เป็นพื้นฐานรวมทั้งกฎบัญญัติอื่นๆ ที่เราจะศึกษากันในบทต่อไปด้วย

คำถาม ทำไมพระเจ้าต้องเขียนบัญญัติของพระองค์ไว้? (ให้เวลาอภิปราย)

ครูกระซิบบอกบางสิ่งกับบางคน แล้วให้คนกระซิบบอกคนต่อไป ในสิ่งที่เขาได้ยินทำไปเรื่อยๆ จนครบทุกคนที่อยู่ในห้อง(ให้กระซิบว่า “พระคัมภีร์ถูกพิมพ์ขึ้นเป็นภาษาไทยในปี ค.ศ.1834” แล้วให้คนสุดท้ายพูดจริงๆ ว่า เขาได้อินอะไร แล้วให้อ่านประโยคเดิมอันแรกที่ถูกต้อง)

หนังสือพระคัมภีร์ทั้งหมดมี 66 เล่ม พระเจ้าทรงคลอใจให้มีคนเขียนหลายคน มีประมาณ 35-40 คน ซึ่งมีอาชีพและลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน ใช้เวลาเขียนเป็นระยะเวลาถึง 1600 ปี พระเจ้าทรงให้ผู้เขียนหลายคนหลายอาชีพ นี่เป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้คลอใจผู้เขียน เพราะว่าทุกเรื่องที่เขียนนั้นก็สอดคล้องไปต่อกันได้ดี ผู้เขียนคนแรกคือ โมเสส ได้เขียนก่อนพระเยซูมาบังเกิดหลายศตวรรษจนถึงผู้เขียนคนสุดท้าย คือ ยอห์น ได้บันทึกนิมิตที่เขาได้เห็นในหนังสือวิวรณ์ หลังจากที่พระเยซูขึ้นสวรรค์แล้วประมาณ 100 ปี พระคัมภีร์ มีโครงเรื่องที่สำคัญเรื่องเดียวคือ พระเจ้าและความรอดที่ทรงประทานให้มนุษย์โดยทางพระเยซูคริสต์

คนเหล่านั้นที่ เป็นผู้เขียนพระคัมภีร์อาศัยอยู่ที่ไหนบ้าง? อาจจะไม่มีการบันทึกข้อความต่างๆ อย่างสะดวกสบาย เพราะแท้จริงแล้วพระคัมภีร์ส่วนใหญ่ได้เขียนขึ้นสภาพ และสิ่งแวดล้อมที่มีความทุกข์ลำบาก บางตอนเขียนในคุกที่กรุงโรม หนังสือเล่มหนึ่งถูกเขียนขึ้นโดยนักโทษที่ถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะแห่งหนึ่ง

ผู้เขียนหลายคนได้บันทึกข้อความลงบนหนังสือหรือกระดาษหยาบๆ ต้องใช้ปากกาที่ทำด้วยขนนก ขนเม่น หรือกระดูก และเขียนภายใต้แสงริบหรี่ของเทียนไข หรือตะเกียงดวงเล็กๆ

เราอาจจะสงสัยว่า ทำไมจึงใช้เวลาเขียนนานถึง 1600 ปี เพื่อรวบรวมหนังสือทุกเล่มเข้าด้วยกัน โดยมีโครงเรื่องสำคัญจุดเดียวกัน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบจะเป็นไปได้ มีอยู่วิธีเดียวคือ โยการที่พระเจ้าทรงคลอใจผู้เขียนทุกคน ให้เขียนในจุดเดียวกัน การคลอใจหมายถึง การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ช่วยให้เราคาดข้อเท็จจริงที่กล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจผู้เขียนให้บันทึกข้อความที่มาจากพระเจ้าไปถึงมนุษย์” ไม่ได้หมายความว่าผู้เขียนจะเป็นเหมือนหุ่นยนต์ หรือเครื่องจักรที่จะเปิดสวิตช์ให้เขียนตามที่พระวิญญาณบอกให้เขียน แต่หมายถึงว่าพระเจ้าทรงควบคุมความคิด และกรใช้คำพูดของเขาอย่างระมัดระวัง เพื่อจะได้บันทึกพระคำที่มาจากพระเจ้าอย่างแท้จริง

(แสดงภาพ 1-1ก) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับ โครงเรื่องพื้นฐานที่สำคัญในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้คลอใจในการเขียน นอกจากเหตุผลนี้แล้วก็ยังมีเหตุผลอื่นอีกคือ คำพยากรณ์ที่บันทึกไว้นั้นเป็นจริงและสำเร็จ (แสดงภาพ 1-1ข) เช่น...การพิพากษาเมืองที่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย...เรื่องการประสูติและการวายพระชนม์ของพระเยซู คำพยากรณ์หลายอย่างสำเร็จแล้ว และยังมีหลายสิ่งที่กำลังจะสำเร็จ ให้ดูเปรียบเทียบอิสยาห์ 9:6 ลูคา 2:11 โยเอล 2:28-32 กิจการ 2:1-4,14-21

(แสดงภาพ 1-1ค) ข้อพิสูจน์ประการที่สาม คือ อิทธิพลของพระคัมภีร์ที่มีต่อสังคมโลกของพวกมนุษย์กินคนได้เปลี่ยนเป็นกลุ่มชนที่สงบไม่มี พิชัยได้ โดยพระวาระของพระเจ้า และข้อพิสูจน์อีกอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับความจริงในพระวาระของพระเจ้า คือ คนบาปจะไม่เขียนหนังสือ เพื่อกล่าวโทษหรือชี้ความผิดในชีวิตของเขาเอง แม้แต่พวกคนดีๆ อาจจะไม่ยอมรับผิด และกับใจใหม่โดยไม่ได้รับการคลอใจจากพระเจ้า แต่พระวาระดีบันทึกไว้สำหรับทั้งผู้ที่กระทำดี และกระทำชั่ว

(แสดงภาพ 1-1ง) พระคัมภีร์ได้บันทึกความจริงเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์หลายสิ่งที่มีมนุษย์ พึ่งค้นพบได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์นานมาแล้ว หนังสือคัมภีร์ ไม่ได้ตั้งใจที่จะบันทึกเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการเปิดเผยของพระเจ้าต่อมนุษย์อย่างไรก็ดีวิทยาศาสตร์และพระคัมภีร์ไม่มีข้อขัดแย้งกันอิสยาห์ได้กล่าวถึงความกลมของ โลก(อิสยาห์ 40:22) แต่หลังจากนั้น 1500 ปี มนุษย์ยังมีความกลัวที่จะเดินทางไกลเกินไป เพราะกลัวจะตกโลกประมาณ 200 ปีมาแล้ว หมอได้เอาปลิงมาเกาะที่คนไข้ เพื่อจะดูดเลือดส่วนที่เกินออกที่จริงการกร ทำอย่างนั้นเป็นการเอาชีวิตของคนไข้ไป เลวินิตี 17:11 กล่าวว่า “เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด”

(แสดงภาพ 1-1จ)ข้อพิสูจน์อื่นอีกคือ พระคัมภีร์ได้รับการเก็บรักษาและป้องกันไว้อย่างอัศจรรย์ อาณาจักรและลัทธิต่างๆพยายามทำลายพระคัมภีร์ แต่พระเจ้าทรงป้องกันพระวจนะของพระองค์ ไม่มีใครกล้า ปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์จะไม่มีวันถูกทำลาย เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องอ่านพระ วจนะของพระองค์อย่างระมัดระวัง ถ้ายังไม่รู้จักกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามาก่อน ทำไมไม่ขอพระองค์เข้ามาใน จิตใจเสียตั้งแต่วันนี้ และเมื่อได้อ่านพระวจนะของพระองค์ จะรู้จักว่าทรงเป็นสหายเลิศของเราทุกคน

อธิษฐาน

ขอให้ทุกคนก้มศีรษะ ให้ครุณาอธิษฐาน ดังนี้ “ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบคุณสำหรับพระวจนะที่มีค่าสูงสุดของ พระองค์ ขอช่วยเราให้ดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าเรายังมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจ ขอทรงโปรด ช่วยให้เราแสวงหาคำตอบจากพระวจนะของพระองค์และขอทรงโปรดช่วยให้เรามีสันติสุขในจิตใจในพระนาม พระเยซูคริสต์เจ้า”

คำถามทบทวน

1. หนังสือพระคัมภีร์ทั้งหมดรวมกันแล้วมีกี่เล่ม? (66 เล่ม)
2. ผู้เขียนพระคัมภีร์คนแรกคือใคร? (โมเสส)
3. ผู้เขียนพระคัมภีร์คนสุดท้ายคือใคร? (ยอห์น)
4. มีผู้เขียนทั้งหมดประมาณกี่คน? (35-40 คน)
5. ระยะเวลาในการเขียนใช้ประมาณกี่ปี? (1600 ปี)
6. เพราะเหตุใด เราเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระคำของพระเจ้า? (อภิปราย)

กิจกรรม

เกมข้อท่องจำ

เตรียมบัตรแข็งที่เขียนชื่อพระคัมภีร์ไว้แล้ว ให้เขียนบัตรละ 1 คำ ต่อจากนั้น ทำให้ปนกัน แล้วให้คนหนึ่งออกมา ต่อประโยคให้ถูกต้อง เอาบางคำออก ให้คนหนึ่งท่องและบอกคำที่หายไปให้ถูกต้อง

บทที่ 2 การเก็บรักษาพระคัมภีร์

เป้าหมาย เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการเก็บรักษาพระวจนะของพระเจ้าและให้เด็กๆจดจำและรักษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยกรท่องจำ

ข้อพระคัมภีร์ 1 พงสาวดาร 34:8-21

ข้อท่องจำ “ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สดุดี 119:11

ข้อคิดสำหรับครู

งานคัดลอกพระคัมภีร์ไม่ใช่เรื่องง่ายจะต้องอยู่ที่โต๊ะทำงานวันละ 10-12 ชั่วโมง คงจะทำให้เหนื่อยมาก เป็นงานที่ต้องระมัดระวัง และมีความรับผิดชอบสูง สำหรับผู้ที่รู้ว่างานของพระเจ้าที่มีค่าสูงสุด เขาจะทำโดยมิให้มีการผิดพลาด เราเชื่อว่าผู้คัดลอกพระคัมภีร์จะต้องรักษาชีวิตของเขาให้สะอาดและมีจิตใจที่บริสุทธิ์ อาจจะทำให้เกิดการท้อแท้ใจ เพราะจะต้องทำงานอย่างละเอียดรอบคอบ บางทีพวกเขาอาจจะสงสัยว่างานที่เขาทำอยู่นั้น จะเกิดผลคุ้มค่ากับความลำบากนั้นหรือเปล่า แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับเขาทั้งหลาย และพระเจ้าทรงประทานพระคำรัสของพระเจ้า โดยไม่มีการผิดพลาดเลย

นำสู่บทเรียน

เกมต่อคำ (โดมิโน)

ตัดกระดาษ 66 แผ่นเล็ก เขียนพระธรรม 66 เล่ม แผ่นละ 1 เล่ม เช่น ปฐมกาล... อพยพ... โดยทำ 2 ชุด แบ่งกลุ่มให้ทั้งสองกลุ่มแข่งกันต่อคำนี้ให้ถูกต้อง ใครเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ อาจจะทำให้เด็กๆ เตรียมตัว โดยให้เปิดอ่านสารบัญภาคพันธสัญญาเดิมละใหม่ก่อนสัก 5 นาที จากนั้นจึงเล่นเกมสั้น

ปฐมกาล อพยพ อพยพ เลวินิตี

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อมีการบันทึกพระวจนะของพระเจ้ามีการเก็บรักษาและป้องกันไว้ เพื่อไม่ให้เกิดการเสียหายตั้งแต่แรก และตลอดมาเป็นเวลาหลายศตวรรษในประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลในยุคแรกถือว่า เรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็น (อ่าน 2 พงสาวดาร 34:8-21)

คำถาม อิสตียาห์มหาปุโรหิตพบอะไรขณะที่มีการซ่อมแซมพระวิหาร? (ให้เวลาตอบ)

พวกอิสราเอลไม่ได้นมัสการพระเจ้า เป็นเวลาหลายปี ก่อนถึงสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์พวกเขาพากันกราบไหว้ บูชารูปเคารพแทนพระเจ้า และหลงลืมพระวาระของพระองค์ ข้อความที่ได้บันทึกไว้ได้สูญหายไป

โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่รักพระเจ้า พระองค์ได้ทำหลายสิ่งเพื่อฟื้นฟูการนมัสการพระเจ้าในอิสราเอล ทรง ออกคำสั่งให้ซ่อมแซมและทำความสะอาดพระนิเวศของพระเจ้า ในเวลานั้นเอง ฮิลคียาห์มหาปุโรหิตได้พบ หนังสือธรรมบัญญัติเขาได้คัดลอกธรรมบัญญัติ ส่งถวายต่อกษัตริย์โยสิยาห์ทันที โยสิยาห์ได้ขอให้ธรรมจารย์ อ่านธรรมบัญญัติให้ฟัง เมื่อ ได้ฟังก็รู้และเข้าใจถึงความสำคัญของพระวาระของพระเจ้าและเกิดความยำเกรงพระเจ้า แทนชนชาติอิสราเอลที่ไม่ได้ดำเนินตามพระวาระของพระองค์ โยสิยาห์ปรารถนาที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลง การนมัสการของชนชาติอิสราเอล ดังนั้นพระวาระได้ถูกเก็บรักษาไว้อีกครั้ง

คำถาม พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาอะไร? และมาถึงเราอย่างไร? (รอคำตอบ)

พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาฮีบรู ในสมัยก่อนยังไม่มีเครื่องพิมพ์ แต่สามารถได้สำเนาเผยแพร่ต่อไปโดย การทำงานของพวกธรรมจารย์ หรือพวกอาลักษณ์ ซึ่งที่ความสามารถอย่างละเอียดรอบคอบในการคัดสำเนาให้ เหมือนกับต้นฉบับ ในบางกรณีเมื่อเอกสารที่สำคัญหมดอายุเก่าหรือไม่ได้ใช้ คนยิวจะฝังสิ่งเหล่านั้นไว้ แต่ถูก คัดลอกอย่างระมัดระวังโดยพวกธรรมจารย์ การคัดลอกพระวาระของพระเจ้าเป็นภาษาฮีบรูนั้นถือว่าเป็นเรื่อง บริสุทธ์ผู้คัดลอกจะต้องทำความสะอาดปากกาของเขาก่อนจะลงมือคัดลอกคำว่า “พระเจ้าทุกครั้ง”

ผู้เขียนคนแรกได้ใช้ไม้ปลายแหลมเขียนบนดิน แล้วต่อมาพวกคนยิวพยายามทำให้หนังสือมีความคงทน มากขึ้น ก็เขียนบนกระดาษ โบราณ ทำจากหนังแกะ แพะ นอกจากนี้ก็เขียนบนเครื่องปั้นดินเผาแผ่นศิลา แผ่นดิน เหนียว และแผ่นขี้ผึ้ง รูปแบบของหนังสือ ก็จะเป็นหนังสือม้วน บางทียาวถึง 30 ฟุต (แสดงภาพ 2-1)(ครูอาจจะ เตรียมม้วนหนังสือที่เขียนชื่อพระคัมภีร์เพื่อให้ผู้เรียนดู)

ม้วนหนังสือได้รับการคัดลอกด้วยมือ ดังนั้นเป็นสิ่งที่มีความค่ามาก เขาได้เก็บหนังสือที่คัดลอกไว้ในธรรม ศาลา เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในธรรมศาลา และยื่นขึ้นอ่านพระวาระในม้วนหนังสือ คงจะเป็นม้วนหนังสือชนิด เดียวกันนี้ในสมัยพระเยซูทรงเจพระคัมภีร์เดิมอย่างเดิม

พระคัมภีร์ใหม่บันทึกเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู คำสอนของพระองค์และประวัติของสาวรค์แล้ว และ เขียนเป็นภาษากรีก ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ทั่วไปในสมัยนั้น

ในสมัยพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่มีหลายคนบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวรรณคดี เหมือนกันสมัยนี้ ดังนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่าคนที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องศาสนา บางคนอาจจะไม่ได้ไม่ได้รับการคลไจ จากพระเจ้าในการเขียนของเขา ดังนั้นก็มีคนของพระเจ้ากลุ่มหนึ่งรวมตัวกันขึ้น เพื่อตั้งกฎการตรวจสอบพระ คัมภีร์(แคนนอน)ก่อนที่จะยอมรับว่าเล่มไหนเขียนขึ้น โดยได้รับการคลไจจากพระเจ้า (2 ทิโมธี 3:16) พระองค์

ทรงดำแดงพระองค์เองและคลาใจให้มนุษย์เขียนถ้อยคำขอพระองค์เป็นพระคัมภีร์คำว่า “แคนนอน” หมายถึงอำนาจหรือ กฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นมาตรฐานในการตรวจสอบพระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานของความเชื่อและการปฏิบัติหรือรายชื่อหนังสือต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ ในราว ค.ศ.400 มีหนังสือหลายเล่ม ได้รับคัดเลือกเป็นต้นฉบับเพื่อจะพิมพ์เป็นพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานเหมือนกันเล่มที่เราใช้กันอยู่ในทุกวันนี้พระคัมภีร์เดิมได้พิมพ์ขึ้นก่อนพระเยซูมาบังเกิด

หลังจากพระเยซูประสูติ 500 ปี อิทธิพลของคริสเตียนและพระคัมภีร์แพร่ไปทั่วยุโรปแต่การศึกษาค้นคว้าได้ลดถอยลงในยุคกลาง บางที่เราเรียกยุคระหว่าง 500 ถึง 1000 ปี ว่าเป็นยุคมืดเพราะเป็นเวลาที่มีการเรียนรู้้น้อยมากหรือแทบจะไม่มีการก้าวหน้าเลย ในระยะ 500 ปีในเวลานั้น จะไม่มีการอ่านการเขียนหรือมีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์เลย

ในยุคกลางยังไม่มีเครื่องพิมพ์ ดังนั้นการคัดลอกพระวจนะจะต้องทำด้วยมือ ทุกสำนักของศาสนาจะมีห้องเขียนหนังสือ คนที่มีหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์จะต้องทำงานหนัก และใช้ความอดสาหะเป็นอย่างมาก ในการคัดลอกและการเขียนลวดลายตกแต่งริมกระดาษให้สวยงาม

ในระหว่าง ค.ศ.500 ถึง 1000 ได้มีผู้คงแก่เรียนชาวอียิปต์คนหนึ่ง เรียกว่า แมโซริธ มีหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์เดิมได้สมบูรณ์และถูกต้องเพื่อจะให้คนในยุคหลังๆ ใช้กันต่อไป ผู้คัดลอกพระคัมภีร์เหล่านี้ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างมากที่จะไม่ให้การคัดลอกนั้นมีความผิดพลาดจากต้นฉบับแม้แต่นิดเดียว เขาจะตรวจตราทุกถ้อยคำและทุกตัวอักษรถ้าพบว่าแผ่น ไหนมีคำผิดเขาจะทำลายกระดาษแผ่นนั้นทันทีแล้วคัดลอกใหม่และจะตรวจสอบกับต้นฉบับ ผู้คัดลอกจะต้องอ่านแต่ละคำก่อนลงมือเขียน

เราเป็นหนี้บุญคุณต่อผู้คัดลอกพระคัมภีร์เหล่านี้ ที่มีมือของเขาต้องเมื่อยล้าหรือตาของเขาฝ้าฟางไปแต่ก็ไม่ใช่สิ่งนี้เพียงอย่างเดียวที่จะต้องยอมเพื่อการเก็บรักษาพระคำอันบริสุทธิ์เหล่านั้นไว้ยังมีอีกหลายคนที่ได้อุทิศและเสี่ยง แม้แต่ชีวิตของเขาเองเพื่อจะปกป้องรักษาพระคัมภีร์ไว้(แสดงภาพ 2-3) จักรพรรดิโรมันพยายามกวาดล้าง คริสเตียนออกจากแผ่นดินของเขา โดยออกคำสั่งให้เราเอาพระคัมภีร์ทุกเล่มเผาไฟ แต่ก็มีบางเล่มที่ถูกซ่อนไว้อย่างปลอดภัย

ในยุคกลางถือว่าการมีพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวมีความผิดตามกฎหมายในคริสตจักรจะมีพระคัมภีร์เป็นภาษาลาตินเท่านั้น คนส่วนมากอ่านภาษาลาตินไม่ได้ และไม่สามารถจะเข้าใจพระคัมภีร์หลังจากที่ชายสองคนถูกฆ่าตาย เนื่องจากลัทธิเปลี่ยนแปลงข้อความบางตอนในพระคัมภีร์ ในปี 1199 คณะพวกสังฆนายกและพวกหัวหน้าพระในคริสตจักรได้ออกกฏดังนี้ พระคัมภีร์จะอ่านได้เฉพาะในภาษาลาตินและแปลความหมายโดยพระอย่างเป็นทางการเท่านั้น ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนกฏนี้จะถูกเผาไฟถึงตาย

คนนอกรีตคือ คนที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับพวกผู้นำคริสตจักร เมื่อเขาตายแล้วถูกฝังไว้ ศพของเขาก็ถูกขุดขึ้นมาและถูกเผาหลังจากนั้น 50 ปี ก็มีคำสั่งให้เผาพระคัมภีร์ที่เขาแปลทั้งหมด หลายคนถูกฆ่าเพราะไม่ยอมให้พระคัมภีร์ของตน

ในปี ค.ศ.1536 วิลเลียม ทินเดล ผู้แปลพระคัมภีร์อีกคนหนึ่ง ถูกจับและแขวนคอและศพของเขาก็ถูกเผาไฟเช่นกัน กล่าวกันว่าก่อนตายเขาอธิษฐาน “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเปิดตาของกษัตริย์แห่งอังกฤษ”

พระคัมภีร์ที่ทินเดลแปล ถูกห้ามไม่ให้นำเข้าประเทศอังกฤษ แต่มีหลายร้อยเล่มถูกลักลอบนำเข้าไปทางเรือ 40 ปีต่อมา กษัตริย์เจมส์ขึ้นครองราชย์ พระองค์ทรงสั่งให้พิมพ์พระคัมภีร์ขึ้น และได้จัดตั้งให้มีคณะกรรมการแปลพระคัมภีร์จากภาษาเดิมเป็นภาษาอังกฤษ

เราสามารถมีพระคัมภีร์ในเวลานี้ได้ นับว่าเป็นการอัศจรรย์ของพระเจ้าเราควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระวาระของพระองค์ เพราะพระวาระของพระเจ้าทำให้เราเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ ในขณะที่เรารู้สึกอ่อนแอ นักโทษในสงครามเวียดนามมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ พวกเขาารู้สึกขอบคุณที่ได้เก็บรักษาพระวาระไว้ในใจ และจดจำพระคำเหล่านั้นไว้เป็นเวลานาน

ให้เราอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าที่ทรงปกป้องรักษาพระวาระของพระองค์ไว้สำหรับเราทั้งหลาย เสร็จแล้วให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันในสวด 119:11

ประกาศ

ถ้ามีบางคนที่ยังไม่รับเชื่อ ให้เชิญชวนเขาดูรับพระเยซู เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เพื่อเขาจะรู้ว่าพระวาระของพระองค์สามารถทำให้เขามีชีวิตที่มีชัยชนะ

คำถามทบทวน

1. อิลคิยาห์หาปุโรหิตพบอะไรขณะที่มีการซ่อมแซม พระวิหาร?(หนังสือธรรมบัญญัติ)
2. พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาอะไร?(ภาษาฮีบรู)
3. ในสมัยก่อนมีการรักษาพระคัมภีร์ไว้อย่างไร?(ให้เด็กตอบ)
4. จอห์น วิคคลิฟ แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอะไร?(อังกฤษ)
5. เราจะรักษาพระวาระขอพระเจ้า ด้วยวิธีไหนบ้าง?(ให้เด็กๆเสนอความคิดเห็น)

กิจกรรม

1. ป้ายทองจำ

เตรียมกระดาษแข็ง ปากกาเมจิก ดินสอ ไม้บรรทัด และกรรไกร ให้ทำป้ายชื่อทองจำ โดยแบ่งชื่อทองจำออกเป็น 7 ส่วน และใช้รูปภาพ แทนคำพูดบางคำ เมื่อทำเสร็จแล้วให้เรียงข้อความเหล่านั้นบนป้าย ที่เตรียมไว้ให้สวยงาม (ดูตัวอย่างข้างล่างนี้)

ข้าพระองค์สะสม

ไว้ในใจ ของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์

จะไม่ทำบาปต่อพระเจ้า

2. แผ่นจารึก

เตรียมดินเหนียว(ดินน้ำมันก็ได้) ไม่ปลายแหลมหรือปากกาปลายแหลม ให้แต่ละคนหรือรวมกันเป็นกลุ่ม ปั้นดินเหนียวให้เป็นแผ่นจารึก แล้วใช้ไม้ปลายแหลมหรือปากกา แหลมเขียนชื่อทองจำ ลงบนแผ่นดินเหนียวนั้น และให้อธิบายว่า ในสมัยแรกได้บันทึกข้อความต่างๆ โดยวิธีนี้

3. เล่นเกมต่อคำ(โดมิโน)จากกิจกรรมนำสู่บทเรียนอีกครั้ง

บทที่ 3 พระคัมภีร์ของคนไทยวันนี้

เป้าหมาย เพื่อให้เข้าใจจุดประสงค์ของการแปลพระคัมภีร์ เป็นการช่วยให้เด็กเกิดความชื่นชมและขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 8:26-40 มัทธิว 13:18-23

ข้อท่องจำ “ส่วนพืชซึ่งหว่านตกในดินในดินดีนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวาจาและเข้าใจคนนั้นก็เกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง”

มัทธิว 13:23

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆในวันนี้อาจจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นมาของพระคัมภีร์ ที่เข้าใจทุกวันนี้ ถึงแม้ว่าคนไทยจะมีอิสระในการมีพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวและประวัติความเป็นมาของการแปลพระคัมภีร์ไม่ได้รับการข่มเหงมากนัก แต่ถึงกระนั้นกว่าจะมีพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยก็ต้องใช้เวลานานมากพอสมควร และเราเพิ่งจะมีพระคัมภีร์ภาษาไทยใช้เมื่อ 100 กว่าปีมานี้เอง ตลอดระยะเวลา ที่ผ่าน ได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระคัมภีร์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ท่านเองซึ่งเป็นครูก็สามารถที่จะเลือกว่าชอบรุ่นไหน? แต่จะต้องชี้แจงให้เด็กๆเข้าใจอย่างชัดเจนว่า พระคัมภีร์ที่แปลทุกรุ่นเป็นวาจาของพระเจ้า สอนให้รู้จักการใช้อ่านเปรียบเทียบ เพื่อจะให้เข้าใจพระคัมภีร์ตอนนั้นๆ ได้ดีขึ้นที่สำคัญที่สุดให้ครูพยายามปลูกฝังข้อพระคัมภีร์และให้เด็กๆมีความรักต่อพระวาจาอันล้ำค่าของพระเจ้าให้มากๆ

นำสู่บทเรียน

เล่นเกมสต่อคำ(โนมิโน)ของสปีดคำที่แล้วอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นถามเด็กๆว่า “ในประเทศไทยมีกี่ภาษา?...และทั้งโลกนี้มีกี่ภาษา?”(ให้เด็กๆเสนอความคิดและตอบ)

บทเรียนจาพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ต้นฉบับนั้น ส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษากรีก ดังนั้นจึงต้องมีการแปลเป็นภาษาที่สามารถอ่านและเข้าใจได้ การเปลี่ยนจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เรียกว่า การแปลภาษา

ความเชื่อของคริสเตียนได้แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว แม้ว่าพวกคริสเตียนจะถูกข่มเหงในสมัยแรกๆ หลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้วตอนปลายของปี ค.ศ.300 ศาสนาคริสต์ได้กลายเป็นศาสนาของจักรวรรดิโรมัน ดังนั้นจึงมีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาลาติน ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในจักรวรรดิโรมันในสมัยแรกๆ

พระคัมภีร์ภาษาไทย

เราอาจจะสงสัยว่าพระคัมภีร์ภาษาไทยมีประวัติความเป็นมาอย่างไร ประมาณ 300 ปีที่แล้วมีมิชชันนารีคณะคาทอลิกเห็นว่า ควรจะมีพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย จึงได้ทำการแปลพระคัมภีร์ภาษาไทยเป็นครั้งแรกที่จังหวัดอยุธยา แต่เมื่อพ่ายกทัพมาตีกรุงศรีฯ ทำให้ต้นฉบับจมน้ำสูญหายไปในปี ค.ศ.1818 ภรรยาของอโณนนิราม จัดสัน ซึ่งเป็นมิชชันนารีอยู่ที่ประเทศพม่า ได้พบกับเชลยศึกคนไทยเขาได้เขาได้รู้พระเจ้าต้องการให้เขาประกาศกับคนไทยที่เป็นเชลยศึกเหล่านั้น เขาจึงเรียนภาษาไทยกับพวกเชลยศึก เพราะการเข้าประกาศในประเทศไทยโดยตรงนั้นทำได้ยากเขาเริ่มแปลคำเทศนาบนภูเขา และเรื่องอื่นๆ จากหนังสือมัทธิว แต่ไม่ได้ส่งพิมพ์เป็นเล่ม เมื่อออกจากประเทศพม่าก็เดินทางไปประเทศสิงคโปร์ เพื่อจะรักษาตัวให้หายจากอาการป่วย ตาในที่สุดก็เดิมทางกลับมายังประเทศพม่าอีกครั้ง และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ต่อมาประมาณปี ค.ศ.1828 มีมิชชันนารีโปรเตสแตนต์เข้ามาในเมืองไทย(ประเทศสยาม)เป็นครั้งแรก คือ ศาสนาจารย์คาร์ล กู๊ดสลาฟ เอ็ม.ดี.และศาสนาจารย์ยากอบ ทอมลิน หลังจากได้รับอนุญาตให้ประกาศให้ประกาศกิตติคุณได้ในเมืองไทยท่านทั้งสองจึงได้สำรวจว่ามีพวกคนจีนอยู่ กั้นที่ไหนบ้าง(สาเหตุที่เริ่มมากประกาศกับคนจีนในเมืองไทยก่อนนั้น เป็นเพราะทั้งสองได้ภาษาจีนตั้งแต่อยู่ในยุโรปและรู้ว่าในเมืองไทยมีคนจีนมากเงินมาทำงานในเมืองไทย)ได้นำยารักษาโรคและหนังสือพระคัมภีร์ภาษาจีนไปแจก แม้จะไม่มีใคร อ่านภาษาจีนออก แต่ปรากฏว่าพระคัมภีร์เหล่านั้น ได้รับการจ่ายแจกออกไปอย่างรวดเร็วไม่ว่า ท่านทั้งสองจะไปประกาศที่ไหน ชาวจีนก็ตามไปฟังกันอย่างสนใจ เพื่อจะรับแจกหนังสือและได้ฟังเรื่องพระเจ้า

ต่อมามีผู้ที่ไม่พอใจ พยายามกลั่นแกล้งโดยฟ้องต่อรัฐบาลไทยว่ามิชชันนารีโปรเตสแตนต์ทั้งสองมาพูดจาชักชวนยุยงพวกคนจีนให้กระด้างกระเดื่องต่อแผ่นดินไทย ในที่สุดข้อกล่าวหาเหล่านั้นถูกพิสูจน์ว่าไม่เป็นความจริง แต่ผู้หวังร้ายก็ได้ พยายามสร้างข่าวลือจนถึงกับลือว่ามีประกาศห้ามคนไทยมิให้รับเอาหนังสือแจก หากใครละเมิดคำประกาศจะมีโทษ ดังนั้น จึงทำให้ผู้คนทั้งหลายไม่กล้ารับหนังสือแจก เกรงจะถูกอาญาจึงเป็นการสร้างความลำบากใจในการประกาศพระกิตติคุณของท่านทั้งสองเป็นอย่างมาก ผู้หวังร้ายไม่ได้หยุดเพียงแต่ข่าวลือ พวกเขาพยายามมาทางที่จะขับไล่ท่านทั้งสองออกไปนอกประเทศไทยด้วยจึงทำให้ ศจ.กู๊ดสลาฟและ ศจ.ทอมลิน ต้องยื่นคำร้องต่อรัฐบาลไทย ขอให้อนุญาตประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าในประเทศไทยต่อไป โดยอ้างว่านิกายโรมันคาทอลิก สามารถเผยแพร่ศาสนาได้โดยมิได้ถูกกีดกันขับไล่ และทำไมท่านซึ่งเป็นคริสตศาสนา

เหมือนกัน เพียงแต่ต่างนิยามเท่านั้นจึงถูกห้าม ทำให้รัฐบาลไทยพิจารณาเรื่องนี้ใหม่และในที่สุด จึงยอมให้ท่านทั้งสองประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าต่อไป

ต่อมา ศจ. กุ๊ตสลาฟ และ ศจ. ทอมลิน ได้ช่วยกันแปลพระคัมภีร์กิตติคุณทั้งสี่เล่ม มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น และพระธรรมโรม จากภาษาจีนมาเป็นภาษาไทย

ในการแปลครั้งนี้มีผู้ที่มาช่วย คือ ชาวจีนชื่อ “คิง” และชาวพม่าชื่อนายโหน ทั้งสองเป็นผู้มีความรู้ภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอย่างดี ซึ่งได้ช่วยแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จบทั้งเล่ม

หลังจากนั้นพวกมิชชันนารีจึงพากันหาวิธีที่จะพิมพ์พระวจนะของพระเจ้า ในที่สุด ศาสนาจารย์โรบินสัน ได้คิดแทนพิมพ์ภาษาไทยที่ทำด้วยไม้เป็นเครื่องแรก แต่พิมพ์ได้ช้ามาก และต้องสิ้นเปลืองแรงงานพร้อมทั้งค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นในปี ค.ศ. 1836 มิชชันนารีได้สั่งแทนพิมพ์ที่ทันสมัยที่สุดเข้ามาในเมืองไทย และสิ่งที่พิมพ์ครั้งแรกคือ “พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” พิมพ์ออกมา 4,000 แผ่น

ในเวลาเดียวกัน ศจ. กุ๊ตสลาฟได้แปลพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และส่งพิมพ์หนังสือลูกาในปี ค.ศ. 1893 จนครบพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มและพิมพ์พระคัมภีร์เดิมในปี ค.ศ. 1896 ที่ประเทศสิงคโปร์

มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1956 การแก้ไขทำขึ้นโดยอาจารย์หลายท่านด้วยกันมีกรรมการยกร่างคำแปล 3 คน กรรมการตรวจสอบแก้ไข ฉบับยกร่าง 8 คน และกรรมการที่ปรึกษาอีก 25 คน ใช้เวลานาน 13 ปี ในการที่จะให้คำแปลฉบับแก้ไขนี้ถูกต้องตามต้นฉบับที่สุด กรรมการได้ทำงานอย่างละเอียด โดยเทียบต้นฉบับยกร่างพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกับฉบับต้นภาษาฮีบรูและภาคพันธสัญญาใหม่เปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษากรีก ในปี ค.ศ. 1971 ได้พิมพ์พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์เป็นเล่มที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้

เหตุผลของการปรับปรุงแก้ไข

1. ความผิดพลาดในการคัดลอก อะไรเกิดขึ้นเมื่อมีการคัดลอก? บางทีคำบางคำหรือหน้าบางหน้าอาจจะดกหล่นไป หมึกพิมพ์ของตัวหนังสืออาจจะลบหรือจางไป หรือบางทีลายมืออาจจะทำให้อ่านยาก
2. ค้นพบฉบับที่แปลครั้งก่อนๆ เมื่อค้นพบต้นฉบับที่แปลก่อน ผู้ปรับปรุงได้พยายามที่จะนำมาเปรียบเทียบเพื่อจะใกล้เคียงกับต้นฉบับเดิมให้มากที่สุด เช่น ม้วนหนังสือที่ทะเลตาย ในปี ค.ศ. 1947
3. มีคนเรียนรู้ภาษากรีกโบราณได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นการแปลหรือการปรับปรุงจากต้นฉบับที่เป็นภาษาเดิม ความหมายจะผิดจากเดิมหรือเปลี่ยนไปน้อยมาก
4. ภาษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงบางสิ่ง นับตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหง ได้เริ่มประดิษฐ์อักษรไทยในปี ค.ศ. 1826 เช่นสมัยก่อนเขียน กินเป็น กิน พ่อเป็น พ่อ เป็นต้น

การประกาศ

เราควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนที่รักภาษาและแปลพระคำของพระเจ้าไว้ เราควรจะเอาใจใส่ต่อความสำคัญ
ของพระคัมภีร์ทุกรุ่น และให้พระวจนะแห่งความจริงเหล่านั้นฝังอยู่ และเจริญเติบโตในชีวิตของเรา(ให้เราท่องข้อ
ท่องจำด้วยกันหลายๆเที่ยว)

กิจกรรม

สมุดบันทึกข้อท่องจำ

เตรียมกระดาษหนาแผ่นยาวๆ กระดาษแข็งหลายๆสี ไม้บรรทัด กรรไกร และปากกาเมจิก

ให้พับกระดาษยาวออกเป็น 6 ส่วน เท่าๆกัน ให้ตัดกระดาษแข็งที่เป็นสีให้เป็นแผ่นเล็กกว่ากระดาษพับเล็กน้อย
หากาวปิดทับกระดาษแต่ละพับเสร็จแล้วให้เขียนข้อท่องจำลงบนแต่ละส่วน โดยแบ่งออกเป็นตอนๆจะใช้รูปภาพ
อธิบายความหมายของคำบางคำก็ได้(ดูตัวอย่าง)ถ้ามีหลายคนให้แบ่งกลุ่มทำหลายๆอันก็ได้ เสร็จแล้วให้ตั้งโชว์ไว้
ที่ห้องเรียนหลายๆอาทิตย์

บทที่ 4 ธรรมเนียมปฏิบัติ

เป้าหมาย ให้เด็กๆ ให้อ่านธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า เพื่อให้เขา รู้จักที่จะเชื่อฟัง และทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า อย่างถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์ เฉลยธรรมเนียมปฏิบัติ 6:1-9

ข้อท่องจำ “กฎหมายของพระเจ้านั้นรอบคอบแน่นอน” สดุดี 19:7

ข้อคิดสำหรับครู

เป็นเวลาที่เราจะได้อ่านธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อเตือนควรจำให้คิดถึงกฎบัญญัติ และคำสั่งต่างๆ ที่คนยิวจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พระเจ้าไม่สามารถมองข้ามความบาปไปได้จึงทรงวางกฎบัญญัติไว้ เพื่อจะเป็นทางนำให้คนบาปกลับมาคืนดีกับพระองค์ แม้ว่าเขาจะต้องตกอยู่ภายใต้ธรรมเนียมปฏิบัติที่ดีกว่าที่เขาจะตกอยู่ภายใต้การแข่งสาปเพราะความบาปของเขา มรคนเดียวเท่านั้นที่สามารถรักษารวมธรรมเนียมปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน ท่านใดยอมให้คำแข่งสาปนั้นตกอยู่ที่ตัวท่านเอง โดยกรยอมตายบนไม้กางเขน เพราะฉะนั้นจึงสมควรที่เราจะยอมมอบและอุทิศทุกสิ่งเพื่อท่านผู้นั้น คือ พระเยซูคริสต์

เราผู้ซึ่งเป็นครู ไม่สามารถทำให้เด็กๆ รับเชื่อพระเยซูได้ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำงานในจิตใจของเขาทั้งหมด หน้าที่ของครู คือ ให้เขาเห็นพระคริสต์ในชีวิตของเรา ในการเรียน การสอน การอธิษฐาน ในทุกโอกาส ให้โอกาสที่เขาจะได้ตัดสินใจตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

นำสู่บทเรียน

“ไฟจรรยา” เตรียมกระดาศแข็ง สีเหลือง สีแดง สีเขียว กรรไกร กาว และ ปากกา ให้เด็กๆ ทำไฟจรรยา คำถาม ใครเคยเห็นตำรวจจรรยาเขียนใบสั่งให้คนขับรถบางคนไหม? เขาทำอย่างนั้นทำไม? (นำเด็กๆ ให้คิดถึงการฝ่าฝืนกฎจรรยาให้ อภิปรายสั้นๆ ว่าใครเป็นผู้สร้างกฎแล้วทำไมจึงต้องมีกฎ

กฎหมายบ้านเมืองของเรานำมาจากกฎบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่าอย่าฆ่าคน อย่าลักขโมย อย่าพูดเท็จ และสิ่งเหล่านี้เป็นข้อห้ามในกฎหมายบ้านเมืองด้วย แต่พระเจ้ายังมีกฎบัญญัติอื่นอีก ที่ไม่มีในกฎหมาย เช่น พุศศบถสาบาน โดยใช้พระนามของพระเจ้า หรือกราบไหว้รูปเคารพหรือการล่วงประเวณี แต่คริสเตียนรู้ว่านี่เป็นกฎบัญญัติของพระเจ้า

คำถาม นื่องๆ จำได้ไหมว่า กฎบัญญัติแรกเรียกว่าอะไร? พระเจ้าให้บัญญัตินั้นทำไม?

(พระเจ้าประทานบัญญัติ 10 ประการแก่โมเสสที่ภูเขาซีนาย)

หนังสือ 39 เล่ม ในพระคัมภีร์เดิมแบ่งออกเป็น 5 หมวดแรก หมวดธรรมบัญญัติเป็นหมวดที่เราจะศึกษาวันนี้ ซึ่งมีชื่อเรียกหลายๆแบบคนยิวเรียกว่า โทราห์ ภาษากรีกเรียกว่า เพนเททอค เฟ็นเท แปลว่า 5 ในภาษาไทยเรียกว่า เบญจบรรณ ตั้งแต่เดิม หนังสือพระบัญญัติเรียกรวมเป็นเล่มใหญ่เล่มเดียว แต่เมื่อแปลเป็นภาษากรีกแล้วแบ่งออกเป็น 5 เล่ม คือ ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติ

หมวดที่ 2 หมวดประวัติศาสตร์ มี 12 เล่ม คือ โยชูวา ผู้วินิจฉัย นางรูธ 1,2 ซามูเอล 1,2 พงศ์กษัตริย์ 1,2 พงศาวดาร เอสรา Nehemiah เอสเธอร์

หมวดที่ 3 หมวดคำประพันธ์ มี 5 เล่ม โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน

หมวดที่ 4 หมวดคำพยากรณ์ใหญ่ มี 5 เล่มคือ อีสายห์ เยเรมีห์ เพลงคร่ำคราญ เอสเคียล ดาเนียล

หมวดที่ 5 หมวดคำพยากรณ์น้อยมี 12 เล่ม คือ โฮเซยา โยเอล อาโมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาสูม ฮาบากุก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ มาลาคิ

พระเจ้าเป็นผู้ประทานธรรมบัญญัติแก่โมเสสและชนชาติอิสราเอล ได้บันทึกไว้เป็นภาษาฮีบรู ภายหลังทุกคนสามารถอ่านได้ โมเสส เขียนพระบัญญัติแรกที่ภูเขาซีนาย ก่อนที่ชาวอิสราเอลจะเข้าไปสู่แผ่นดินคานาอัน

(แสดงภาพ 4-1) คำว่า เยเนซิส หรือ ปฐมกาล หมายถึงการเริ่มต้น มีการเริ่มต้นอะไรบ้าง?(อภิปราย)มีการเริ่มต้นอย่างหนึ่งที่ไม่ค่อยดีนักคือการเริ่มต้นของความบาป แต่พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยพระคุณ ทรงสัญญาไว้ในหนังสือปฐมกาลว่าจะส่งผู้หนึ่งลงมา เพื่อช่วยไถ่มนุษย์ออกจากความบาป

(แสดงภาพ 4-2) คำว่า อพยพหมายความว่าการเดินทาง หรือ ออกไป การเดินทางครั้งใหญ่ในหนังสืออพยพ คือ การเดินทางของชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ หลังจากเป็นทาสอยู่นานถึง 400 ปี และบอห์นาก็พูดถึงการได้รับบัญญัติ 10 ประการที่ภูเขาซีนายและการสร้างพระวิหาร

เรารู้ว่า พระเจ้าประทานบัญญัติ 10 ประการหรือกฎบัญญัติต่างๆ เพื่อประชาชนของพระองค์จะได้ปฏิบัติตาม บัญญัติต่างๆแบ่งออกเป็นหลายข้อ เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการมนัสการ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการถวายเครื่องบูชาเกี่ยวกับพระวิหารและปุโรหิต บัญญัติเกี่ยวกับสุขภาพ บอกถึงสิ่งต่างๆที่จะต้องทำอย่างไรกับคนที่เป็นโรค เรือนมีการทั้งบัญญัติที่เกี่ยวกับความเมตตา บอกถึงเรื่องที่จะต้องปฏิบัติต่อสัตว์อย่างไร

(แสดงภาพ 4-3) เลวีนิติ เป็นหนังสือที่บันทึกเกี่ยวกับบทบัญญัติแทบทั้งหมด เราเรียกชื่อหนังสือตามชื่อของเผ่าเลวี ซึ่งเป็นเผ่าของพวกปุโรหิตและทำงานเกี่ยวกับพระวิหาร โดยเฉพาะ

(แสดงภาพ 4-4) หนังสือกันดารวิถี(อ่านกันดารวิถี 1:1-3,44-46)ทำไมหนังสือเล่มนี้จึงมีชื่ออย่างนั้น?(รอคำตอบ)กานับจำนวนประชากรได้เริ่มทำขึ้นเมื่ออยู่ในถิ่นทุรกันดารปีที่สอง ความหมายของชื่อหนังสือในภาษา

ฮีบรู คือในถิ่นทุรกันดาร เป็นเรื่องต่อจากการอพยพออกจากประเทศอียิปต์ ในหนังสือเล่มนี้ได้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับบัญญัติและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆของคนยิวได้ด้วย

เมื่อพระเจ้านำชนชาติอิสราเอลออกมาแล้วทรงสัญญาว่าจะนำเขาไปที่ไหน?(รอคำตอบ)ทรงสัญญาว่าจะนำไปคานาอันแผ่นดินแห่งคำสัญญาเพราะว่าชนชาติอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อเข้าไปถึงเขตแดนของแผ่นดินแห่งคำสัญญาแล้วพระเจ้าได้ให้เขาเดินวนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดารนาน 40 ปี ก่อนเข้าไปยึดครองแผ่นดินคานาอัน หนังสือกันดารวิถีได้กล่าวถึงการเดินทาง และเหตุการณ์ต่างๆในถิ่นทุรกันดาร

(แสดงภาพ 4-5)เฉลยธรรมบัญญัติ เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของหมวดธรรมบัญญัติ เป็นการทบทวนบัญญัติ ได้เขียนขึ้นก่อนที่ชนชาติอิสราเอลจะเข้าไปในแผ่นดินคานาอันประกอบด้วยคำกล่าวสำคัญๆที่โมเสสเขียนไว้สำหรับชนชาติอิสราเอลรุ่นหลังที่เกิดในถิ่นทุรกันดาร

คนที่เกิดในระหว่างที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารแถบภูเขาซีนาย มีอายุประมาณกี่ปี?(รอคำตอบ)การที่ต้องเดินวนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึง 40 ปี อาจจะมีชนชาติอิสราเอลเกิดในระหว่างเวลานี้เป็นพันๆคน ที่ไม่เคยเป็นทาสในประเทศอียิปต์

สรุปเรื่องราวในหนังสือธรรมบัญญัติได้

1. ทบทวนบัญญัติ 10 ประการ
2. ทบทวนประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลหลังจากออกจากประเทศอียิปต์
3. ให้บัญญัติใหม่และเตือนถึงความบาปที่จะเกิดขึ้นได้ ในการเข้าไปอยู่ในแผ่นดินคานาอัน
4. คำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคต

เราได้เรียนหนังสือบัญญัติทั้ง 5 เล่มผ่านมาแล้ว(ขอให้เด็กๆบอกชื่อหนังสือเหล่านั้น)ให้เปิดดูพระคัมภีร์อีกครั้งหนึ่ง สังเกตจุดสำคัญๆ ที่อยู่ในหนังสือพระบัญญัติทั้งหมด

-เลวีนิติ 24:10-23 - เลวีนิติ 20:6

-เลวีนิติ 1:1-8 -เลวีนิติ 19:35-36

-เฉลยธรรมบัญญัติ 21:18-21

-เฉลยธรรมบัญญัติ 14:21

คนชอบธรรมส่วนมากจะรักธรรมบัญญัติและศึกษาอย่างเอาใจจริงเองจ้ะ และสัจย์ซื่อซื่อท่องจำอาทิตย์นี้พูดถึงธรรมบัญญัติของพระเจ้า (ให้ทบทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆครั้ง)

การประกาศ

เปิด สดุดี 119:97 เป็นคำพูดของกษัตริย์ดาวิดเกี่ยวกับธรรมบัญญัติว่า “ข้าพระองค์รักพระธรรมของพระองค์จริงๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์วันยังค่ำ” ให้โอกาสแก่บางคนที่พร้อมจะรับเชื่อในวันนี้

คำถามทบทวน

1. พระคัมภีร์เดิมออกเป็นที่หมวด อะไรบ้าง?(5 หมวด คือพระธรรมบัญญัติ ประวัติศาสตร์ คำประพันธ์ พยากรณ์ใหม่ พยากรณ์น้อย)
2. หมวดธรรมบัญญัติ มีหนังสืออะไรบ้าง?
3. เยเนซิส หรือปฐมกาล หมายถึงอะไร?(การเริ่มต้น)
4. เราควรมีทำอย่างไรต่อธรรมบัญญัติของพระเจ้า?(ให้เด็กๆแสดงความคิดเห็น)

กิจกรรม

เกมส์ชักดาบ

ให้เตรียมพระคัมภีร์หลายๆเล่มหรือขอให้เด็กๆนำพระคัมภีร์ส่วนตัวมาถ้ามี ให้แต่ละคนปิดพระคัมภีร์วางไว้บนตัก มีอวางไว้ข้างตัว เมื่อครูอ่านพระคัมภีร์ข้อใด ให้หาข้อนั้นแข่งกัน เมื่อใครพบก่อนก็ให้ยื่นขึ้นอ่านและถ้าใครหาได้มากกว่าคนนั้นชนะ

ข้อพระคัมภีร์ ที่ครูจะใช้มีดังนี้ โคลโลสี 3:20 เลวินติ 20:7 1เปโตร 2:17 อพยพ 20:3-10 เอเฟซัส 4:32

มาระโก 12:30 1พงศกัมภีร์ 2:3 มัทธิว 5:34 สุภาษิต 8:33 อพยพ 20:3-17

ครูหาข้อพระคัมภีร์อื่นเพิ่มเติมได้

บทที่ 5 ประวัติศาสตร์

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลและเห็นถึงความรักของพระเจ้าต่อชนชาติอิสราเอลและ
ขอบคุณพระเจ้าสำหรับบทเรียนในประวัติศาสตร์นั้น

ข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 10:1-13

ข้อท่องจำ “เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา” โรม 15:4

ข้อคิดสำหรับครู

เราอาจจะรู้จักพระคัมภีร์ใหม่ได้ดี แต่บางทีอาจจะยังไม่เข้าใจในพระคัมภีร์เดิม คริสเตียนบางคนอาจจะ
ข้อแก้ตัว ในสมัยนี้เราไม่ได้อยู่ใต้ธรรมบัญญัติในพระคัมภีร์เดิมอีกแล้ว เพราะไม่สามารถจะนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้
ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนในปัจจุบันนี้ได้ บางคนก็กล่าวว่าเรื่องราวในพระคัมภีร์นั้นเข้าใจยาก แต่ก็สามารถแก้
ข้อโต้แย้งนั้นได้ เพราะมีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาสมัยใหม่แล้ว

ในหนังสือพระคัมภีร์ใหม่ พระเยซูและพวกอัครสาวกได้อ้างพระวจนะพระคัมภีร์เดิมมากกว่า 300 ตอน
หนังสือสืบทอดที่ 11 ได้กล่าวถึงบรรพบุรุษแห่งความเชื่อหลายคนที่จะช่วยหนุนใจเรา ดังนั้นพระคัมภีร์เดิมยังมี
หลายสิ่งหลายอย่างที่ให้แก่เราในปัจจุบันนี้

นำผู้บทรียน

คำถาม ใครบ้างที่ชอบฟังปู่ย่าตายาย หรือผู้สูงอายุเล่าเรื่องในอดีต? เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา
มาแล้ว เราเรียกว่าเป็นเรื่องของประวัติศาสตร์มีการบันทึกประวัติของส่วนบุคคลว่าเกิดที่ใด ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปี
ใด และเวลาเกิดแจ้งไว้ที่กองทะเบียนสำมะโนครัว และยังมีการบันทึกต่างๆอีก เช่น เกี่ยวกับสงคราม การปล่อย
จรวด พยากรณ์อากาศ น้อยๆคิดว่าเขานับที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไว้ทำไม? (นำไปเข้าใจว่าเราจะได้รับผลประโยชน์
จากสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต)

น้อยๆสามารถเรียนรู้จากประวัติศาสตร์หลายครั้งเราสามารถหลีกเลี่ยงที่จะทำผิดได้ ถ้าเราสนใจจะเรียนรู้
จากประสบการณ์ของคนอื่น(ให้ครูชูพระคัมภีร์ขึ้น)พระคัมภีร์เล่มนี้ไม่ใช่จะมีเฉพาะเรื่องธรรมบัญญัติเท่านั้น แต่
ยังมีประวัติศาสตร์อันน่าตื่นเต้นของชนชาติอิสราเอล เมื่อเขาได้พยายามถือรักษาธรรมบัญญัติ หลายครั้งเขา
ล้มเหลว

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ต่อจากหนังสือพระธรรมบัญญัติ 5 เล่ม ก็เป็นหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รวม 12 เล่ม(ให้ดูรายการหนังสือบนกระดาษ)เล่มแรก คือ โยชูวา พูดถึงการเข้ายึดครองแผ่นดินคานาอัน เรื่องที่เกี่ยวกับการทำสงครามต่างๆ พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยความบาปของคนที่ย้ายอยู่ในคานาอันก่อนที่พลไพร่ของพระองค์จะได้ครอบครองแผ่นดินนี้ ทรงแนะนำให้กวาดล้างชนชาติที่เต็มไปด้วย ความชั่วร้ายนี้ให้หมดสิ้นไป คือ คนอามไรต์ คนเกอร์กาซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส

ทำไมพระเจ้าทรงให้กวาดไล่ทำลายชนชาติทั้งหมด ชนชาติอิสราเอลจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาไม่ได้หรือ? พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าว่า ถ้าเหลือชนชาติที่ชั่วร้ายนี้แม้แต่เพียงเล็กน้อย ต่อไปภายหน้าจะมีอิทธิพลนำชนชาติอิสราเอลไปกราบไหว้รูปเคารพเหล่านั้นได้

ครั้งแรกของหนังสือ โยชูวาก็พูดถึงเมืองต่างๆที่อิสราเอลชนะ เช่น เมืองเยรีโค เมืองอัย เมืองเอบาล ครั้งที่สองของหนังสือเล่มนี้พูดถึงการแบ่งแยกดินแดน ออกเป็น 12 เผ่า และทราบเท่าที่โยชูวามีชีวิตอยู่ ชนชาติอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเจ้ามาตลอด แต่เมื่อโยชูวาสิ้นชีวิตไปแล้วการทำศึกสงครามก็ยังไม่เสร็จสิ้น ยังมีคนอีกหลายเผ่าที่จะต้องทำการต่อสู้

ในหนังสือผู้วินิจฉัยเราได้ พบว่าชนชาติหลายเผ่าไม่ได้ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ขับไล่ชนชาติที่อาศัยอยู่ในคานาอันออกไปให้หมดสิ้นจริงๆ(ผู้วินิจฉัย 2:16-23)แล้วจะพบคำตอบ เพราะเหตุที่พวกอิสราเอลไม่เชื่อฟัง และทำตามแผนการของพระเจ้า เขาได้ปล่อยให้มีคนต่างชาติเหลืออยู่ และต่อมาภายหลังคนเหล่านี้ได้เป็นศัตรูและทำร้ายเขาทั้งหลาย

ในหนังสือผู้วินิจฉัยชนชาติอิสราเอลได้หันหลังให้พระเจ้าถึง 9 ครั้ง ได้ตกเป็นเชลยของต่างชาติ 7 ครั้ง และได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยทางผู้วินิจฉัย 16 ครั้ง ในระยะเวลา 300 ปี สถาบันการปกครองของประเทศไม่มั่นคง พระคัมภีร์ กล่าวว่า “ทุกคนก็ทำตามที่ตนเองเห็นชอบ” (ผู้วินิจฉัย 17:6)

หนังสือเล่มต่อไป คือ รุธ เป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องความรัก ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องสงคราม เรื่องราวในหนังสือเล่มนี้ ทำให้เราเห็นชีวิตของเราอิสราเอลในสมัยของผู้วินิจฉัยและแสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีของหญิงต่างชาติคนหนึ่งที่ได้ติดตามรับใช้แม่ของสามี แสดงให้เราเห็นถึงเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดและเห็นว่าพระเยซูคริสต์มีบรรพบุรุษที่เป็นชาวต่างชาติที่ไม่ใช่คนยิว

หนังสือ 1 เล่ม 2 ซามูเอล แต่เดิมนั้นรวมเป็นเล่มใหญ่เล่มเดียว แต่พอแปลเป็นภาษากรีกแล้ว ได้แบ่งออกเป็นสองเล่ม คือ เล่ม 1 และเล่ม 2 1ซามูเอลได้พูดถึงประวัติของซามูเอลและความผิดพลาดทางด้าน

คุณธรรมของผู้วินิจฉัยและปฏิเสธการเริ่มมีกษัตริย์ปกครองอิสราเอล องค์แรกคือกษัตริย์ซาอูล และกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเจิมหรือแต่งตั้ง คือ กษัตริย์ดาวิด

ในหนังสือ 2 ซามูเอลพูดถึงการก่อกำเนิดภายใต้การปกครองของกษัตริย์ดาวิด และชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ของชนชาติอิสราเอล พูดถึงความบาป การกลับใจของกษัตริย์ดาวิดและปัญหาในครอบครัวของเขา

ในหนังสือ 1 และ 2 พงศกษัตริย์ พูดถึงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับราชอาณาจักรของอิสราเอลภายใต้การปกครองของกษัตริย์ซาโลมอนซึ่งเป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิด พระวิหารอันสง่างามได้ถูกสร้างขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เมื่อเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนขึ้นครองราชย์ เขาไม่ยอมฟังคำแนะนำของพวกผู้นำอาวุโส ดังนั้นเกิดการปฏิวัติขึ้น สิบเผ่าแยกตัวออกไปปกครองตนเองและทั้งสองอาณาจักรก็เสื่อมอำนาจลงเรื่อยๆเพราะมีกษัตริย์ที่ชั่วร้ายหลายองค์ เป็นเวลามากกว่า 200 ปี และต่อจากนั้นราชอาณาจักรของชนชาติอิสราเอลตอนเหนือ 10 เผ่า ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยที่อัสซีเรีย และอาณาจักรของยูดาได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ในหนังสือพงศกษัตริย์เราได้เห็นถึงการทำการอัศจรรย์หลายอย่างของพระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ 2 คน คือ เอลียาห์กับเอลีชา เป็นผู้ที่ได้พยายามนำชนชาติอิสราเอลให้หันจากกรกระทำชั่วร้าย

หนังสือ 1 และ พงศาวดาร ได้บันทึกเรื่องราวต่างๆคล้ายๆกันในพงศกษัตริย์ แต่คนละทัศนะกัน ในพงศาวดารได้บันทึกประวัติของชนชาติยูดาห์ โดยลำดับเชื้อสายจากอาดัมถึงกษัตริย์ดาวิด ซึ่งเป็นเชื้อสายจากอาดัมถึงกษัตริย์ดาวิด ซึ่งเป็นเชื้อสายที่พระคริสต์ได้มาบังเกิด

เอสราเป็นหัวหน้าธรรมศาลาของคนยิวและมีส่วนช่วยตั้งหลักเกณฑ์ในพระคัมภีร์เดิมด้วยกล่าวกันว่าเอสราเขียนหนังสือเล่มนี้โดยตั้งชื่อหนังสือตามชื่อของเขา โครงเรื่องของหนังสือที่เขาเขียนคือชนชาติอิสราเอลได้ออกจากการเป็นเชลย การซ่อมแซมพระวิหารที่ถูกทิ้งร้างและความยากลำบากที่ชนชาติอิสราเอลที่ไม่สามารถแยกตัวออกจากชาวต่างชาติ เมื่ออาศัยอยู่ในปาเลสไตน์

เป้าหมายของหนังสือเนหะมีห์ คือ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ยากลำบาก และการใช้เวลาอันยาวนานในการสร้างกรุงเยรูซาเล็ม และการกู้เชื้อชาติยิวหลังจากกลับจากการเป็นเชลยที่บาบิโลน เนหะมีห์ได้บอกให้รู้ถึงความทุกข์ยากลำบาก และชัยชนะที่พระเจ้าทรงช่วยพลไพร่ของพระองค์

ภายใต้การนำของเอสรา ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่าง เช่น ให้ผู้ชายคนยิวแยกตัวจากภรรยาที่ไม่เชื่อพระเจ้าเพราะพระเจ้าไม่ทรงเห็นด้วยกับการแต่งงานเช่นนั้น และด้วยเหตุที่ชนชาติอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้าในเรื่องนี้เขาทั้งหลายได้ถูกนำไปในทางแห่งการกระทำซึ่งตามคู่สมรสที่ไม่เชื่อพระเจ้า

เอสเธอร์ เป็นเรื่องที่น่าอ่านที่สุดเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ เป็นเรื่องของหญิงสาวชาวยิวที่ได้กลายเป็นพระมเหสีของกษัตริย์ในต่างแดนหนังสือเล่มนี้ได้พูดถึงวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยนำชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ในเปอร์เซีย

รอดจากแผนการร้าย เมื่อเราอ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้ว จะเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ทุกอย่างเกิดขึ้น แม้ว่าเราไม่ได้กล่าวตรงๆว่าพระเจ้าเป็นผู้กระทำ เมื่อประชาชนหันหลังให้พระเจ้าหลายครั้งแล้วก็ตาม พระองค์ทรงห่วงใยเขาและไม่ยอมให้เขาถูกทำลายจนหมดสิ้น จะสังเกตได้ว่าประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยน่าชื่นชมมากนัก พระคัมภีร์ ได้บันทึกถึงความดีงามของอับราฮัมและกษัตริย์ดาวิด แต่พร้อมกันนั้นก็ยังได้บันทึกการกระทำผิดและความผิดพลาดของเขาเหล่านั้นไว้ด้วย

คำถาม การบันทึกถึงสิ่งผิดพลาดต่างๆ จะทำให้เราอยากจะทำผิดเช่นนั้นด้วยหรือไม่ ให้เปิดไปดู 1 โครินธ์ 10:6-13 เพื่อหาคำตอบและเตือนเราว่าอย่างไร?(รอกำตอบ)

เรื่องของประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์ทุกเล่มและรวมทั้งในเล่มนี้ด้วย ในบันทึกไว้เพื่อเราจะได้เรียนรู้จากสิ่งเหล่านั้น ให้เรามาทบทวนข้อท่องจำด้วยกัน(ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายเที่ยว)

เราจะได้ประโยชน์จากความผิดพลาดของคนอื่น และรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่สามารถช่วยไม่ให้เราทำผิด ในข้อที่ 13 บอกว่าพระเจ้าจะทรงช่วยให้เรามรกำลังทนได้เมื่อถูกทดลอง อ่าน 1 โครินธ์ 10:13 พร้อมๆกัน

การประกาศ

บางคนอาจจะยังไม่มีจักกับพระเยซูและต้อนรับเอาพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในวันนี้ของเชิญตัดสินใจ พระองค์ทรงช่วยให้น้องๆดำเนินชีวิตในทางที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย(ให้โอกาสบางคนที่จะรับเชื่อ)

ให้ปิดบทเรียนด้วยการร้องเพลง

คำถามทบทวน

1. หมวดประวัติศาสตร์มีหนังสือกี่เล่ม อะไรบ้าง?(ให้เด็กๆตอบ)
2. ผู้นำของชนชาติอิสราเอลเข้าแผ่นดินคานาอันคือใคร?(โยชูวา)
3. มีหนังสือ 2 เล่มในหมวดนี้ที่กล่าวผู้หญิง คือหนังสืออะไร?(รูธ เอสเธอร์)
4. กษัตริย์แรกของชนชาติอิสราเอลคือ...?(ซาอูล)
5. ผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้า อิสราเอลได้รับบทเรียนอย่างไร?(เป็นทาสของบาบิโลน)
6. และถ้าน้องๆไม่เชื่อฟังพระเจ้าน้องๆคิดว่าเกิดอะไรขึ้น?(ให้เด็กๆตอบ)

กิจกรรม

1. เกมส้ข้อท่องจำ

เตรียมบัตรแข็งเล็กๆหลายแผ่น ปากกาเมจิก ดินสอหรือกล่องกระดาษ ให้ก็เขียนชื่อห้องจำแต่ละคำลงบนการ์ดแข็งแต่ละแผ่น โดยใช้ชื่อห้องจำของทั้ง 5 บท ที่เรียนผ่านมาแล้วเสร็จแล้วใส่ลงไปในกล่องหรือถุงกระดาษที่เตรียมไว้ แต่ละคนจับใบเวียนกันไป แล้วนำบัตรที่ได้มาประกอบกันให้ได้ชื่อห้องจำที่ถูกต้องการก็วางในโต๊ะเพื่อบางคนที่เขาต้องการ ใครที่เรียงได้ครบและถูกต้องเป็นคนแรกถือว่าเป็นผู้ชนะ

2. เกมสัห้องจำชื่อหนังสือ

เตรียมกระดาษแผ่นเล็กๆ ที่เขียนชื่อหนังสือหมวดประวัติศาสตร์ 1 ชื่อต่อ 1 แผ่น เสร็จแล้วม้วนใส่รวมกันในกล่อง

เป้าหมายเพื่อช่วยให้จำชื่อหนังสือ ที่อยู่ในหมวดประวัติศาสตร์ได้แม่นยำให้เขียนเลข 1 ถึง 12 บนกระดาษ เสร็จแล้วให้แต่ละคนหยิบม้วนกระดาษจากกล่องคนละอัน เปิดดูแล้วให้ออกไปเขียนชื่อหนังสือที่เขาได้บนกระดาษ ให้เรียงลำดับให้ถูกต้อง ออกไปเขียนทีละคนจนครบ

บทที่ 6 บทประพันธ์

เป้าหมาย เพื่อให้รู้จักบทประพันธ์ในพระคัมภีร์ และชื่นชอบกับคำสอนที่อยู่ในธรรมชาติของมนุษย์

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 95:1-7, 100:1-5

ข้อท่องจำ “จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี จงเข้ามาเฝ้าพระองค์ด้วยการร้องเพลง” สดุดี 100:2

ข้อคิดสำหรับครู

บทประพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะของการสื่อสารหรือเป็นสื่อสัมพันธ์อย่างหนึ่งคนส่วนมากจะรู้จักว่า คำประพันธ์หรือบทเพลงเป็นสิ่งแสดงออกถึงความรู้สึกได้ดีกว่าคำพูด

บางทีเมื่อจิตใจของเราเต็มไปด้วยการสรรเสริญในความดีงามของพระเจ้า เรามักจะแสดงความรู้สึกออกมา บางคนอาจจะร้องเพลงสรรเสริญบางคนอาจจะพูดภาษาแปลกๆ บางคนอาจจะเขียนออกมาจากความรู้สึกของเขา กษัตริย์ดาวิดและซาโลมอนได้ใช้การเขียนแสดงออกถึงความรู้สึกจากส่วนลึกในจิตใจของเขาเกี่ยวกับพระเจ้าและชีวิต

นำสู่บทเรียน

ก่อนที่จะสอนให้ครูเขียนคำสุภาษิต หรือคำพังเพย หรือสำนวนของไทย ที่เด็กๆ รู้จักกับนกระดาศ โดยครูจะเขียนคำที่เริ่มต้นก่อนและให้เด็กๆ ช่วยกันต่อคำต่อไป เช่น ความพยายามอยู่ที่ไหน...(ความสำเร็จอยู่ที่นั่น) น้ำขึ้นให้รีบ...(ตัก) วัวหาย...(ล้อมคอก) เป็นต้น เสร็จแล้วให้ครูอธิบายความหมายของคำเหล่านั้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม (ยกพระคัมภีร์ขึ้น) เราได้เรียนรู้แล้วว่าหนังสือเล่มนี้เป็นเหมือนห้องห้องสมุดที่มีหนังสือหลายเล่มรวมกัน เราได้เรียนหนังสืออะไรไปแล้วบ้าง?(รอคำตอบ)

ในหมวดนี้เป็นบทประพันธ์ มี 5 เล่ม คือ โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน

คำถาม คำประพันธ์หรือบทร้อยกรอง แตกต่างจากหนังสือที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์อย่างไร?

ถ้าเราจะถามเด็กชาวยิวที่เรียนหนังสือในธรรมศาลาว่า บทประพันธ์คืออะไร เขาจะบอกว่าหมายถึงคำที่กล่าวซ้ำๆ กัน โดยใช้คำที่เป็นคำเดียวกันหรือเสียงเดียวกัน เมื่อเขียนคำกลอน

ดังนั้น ลักษณะโดยทั่วไปของคำกลอนในภาษาฮีบรูคือ เรียงประโยคเป็นคู่ขนานเหมือนกันใจความที่ผู้เขียนเน้นย้ำจะอยู่ที่บรรทัดแรกบรรทัดที่สองจะเพิ่มน้ำหนักลงไปอีกโดยกล่าวใจความซ้ำๆ เช่น สดุดี 19:1

“ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์”

บางทีคำกลองก็ใช้คำที่มีความหมายแตกต่างกัน เป็นคู่ขนานที่แตกต่างกัน จะพบได้บ่อยในบทประพันธ์ เช่น ในสุภาษิตก็มีคำประเภทที่อยู่มาก มีอะไรที่แตกต่างกัน?(ให้เด็กผู้ชาย ผู้หญิงอ่านสลับกันในสุภาษิต 28:1-5 เช่น ข้อ 1

ผู้ชาย: คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครตาม

ผู้หญิง : แต่คนชอบธรรมก็ล่าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม

(อ่านสลับกันอย่างนี้จนถึงข้อ 5)

บางคำกลอนเป็นคู่ขนานแบบคำเปรียบเทียบกับสัญลักษณ์ เป็นการคู่ขนานที่ข้อความในหน่วยหนึ่ง เป็นการเปรียบเทียบเพื่อขยายความในอีกหนึ่ง บรรทัดแรกจะเป็นสัญลักษณ์ที่แสดง บรรทัดที่ 2 เช่นข่าวดีจากเมืองไกลก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย (สุภาษิต 25:25)

คำกลอนในสดุดี 119 เป็นแบบตามตัวอักษรในภาษาฮีบรู ถ้าดูในภาษาไทยอาจจะไม่รู้ ถ้าอ่านภาษาฮีบรู ในพระคัมภีร์ตอนนี้ ข้อ 1-8 จะสังเกตเห็นว่า ทุกคำขึ้นต้นด้วยอัลฟา(Alpha)และตั้งแต่ 9-16 ขึ้นต้นด้วย เบต้า (Beta) เป็นต้น เรียงกันไปจนถึง โอเมก้า(Omega)

ให้เราทบทวนสิ่งที่เกี่ยวกับคำกลองของฮีบรูแล้วต่อไปให้เราทำความเข้าใจกับหนังสือหมวดนี้

1. หนังสือโยบ เราไม่ทราบใครเป็นผู้เขียนหนังสือโยบ บางคนคิดว่าอาจจะจะเป็นอับราฮัมเพราะว่าโยบ มีชีวิตอยู่ในสมัยนั้น(แสดงภาพ 6-1)บางทีผู้เขียนอาจจะ เป็น โมเสส โคร่งเรื่องและใจความที่สำคัญในบทประพันธ์ที่เราอ่านนั้นเกี่ยวกับพระเจ้าความชอบธรรม คุณธรรม และความรัก บทประพันธ์ของฮีบรูเป็นความจริงและความเชื่อของศาสนา
2. หนังสือสดุดี ถ้าเราดูที่หัวข้อของหนังสือสดุดี(แสดงภาพ 6-2)ส่วนมากจะเห็นชื่อของกษัตริย์ดาวิดปรากฏอยู่และชื่ออื่น เช่น...เอธาน(บทที่ 89) อาสาฟ(บทที่ 50) โมเสส(บทที่ 90) เนื้อเรื่องส่วนมากเป็นบรรยายกาศที่ทำให้เราอยากสรรเสริญอยากเข้าใกล้ชีวิตพระเจ้า คำว่า “สดุดี” หมายถึง “บทเพลง” เราคิดว่ากษัตริย์ดาวิดชอบ ดัดพินและแต่งเพลงสดุดีในพระคัมภีร์เดิมกล่าวถึงเครื่องดนตรีหลายชนิด ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะต้องมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า พร้อมทั้งมีเครื่องดนตรีประกอบด้วย
3. สุภาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน

คำถาม หนังสือทั้ง 3 เล่มนี้ ใครเป็นผู้เขียน?...

สุภาษิต เป็นหนังสือประเภทปัญญา ผู้ว่าอิสราเอลเข้าใจดีว่า ประชาชนควรมีปัญญาเพื่อจะดำเนินชีวิตประจำวันด้วยดี ฉะนั้นเนื้อหาของสุภาษิตอิสราเอลจึงเป็นเรื่องตั้งแต่เล็กน้อย เช่น การพุดมากเกินไป มารยาทในการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และความเกียจคร้าน การทำดีต่อสังคม เป็นต้น สุภาษิตของอิสราเอลแตกต่างจากสุภาษิตทั่วไปคือ คนอิสราเอลรู้จักพระเจ้าและต้องการจะดำเนินชีวิตตามบัญญัติของพระเจ้า รากฐานแห่งสติปัญญาแบบอิสราเอล คือความยำเกรงพระเจ้า(สภษ. 1:7)

ปัญญาจารย์ เป็นการพรรณนาภาพการแสดงหาสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อความพึงพอใจภายใต้ดวงอาทิตย์ทุกสิ่งก็อนิจจัง

เพลงซาโลมอน เนื้อหาบรรยายถึงความปรารถนาในการแสดงหาชีวิตสมรสที่สวยงามบรรยายความสมบูรณ์ในผู้เชื่อกับองค์พระเยซูคริสต์

เราจะเห็นว่าบทประพันธ์ในพระคัมภีร์มีหลายลักษณะ บ้างก็กล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำต่อมนุษย์ บ้างก็เป็นการแสดงออกถึงความสุขสบายในจิตใจและบ้างก็พรรณนาถึงความทุกข์ความ โศกเศร้าซึ่งเรียกว่า เพลงคร่ำคราญ บ้างก็เป็นสุภาษิตสอนใจและข้อคิด เช่น ในหนังสือสุภาษิตและปัญญาจารย์ บ้างก็เป็นแบบบทละครซึ่งประกอบด้วยการแสดง และเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นต่างๆบทประพันธ์เกี่ยวกับความรักของซาโลมอน เรียกว่า เพลงซาโลมอน

ผู้แต่งเพลงในสมัยนี้ ได้แต่งจากบทเพลงสดุดีหลายบท ให้เรามาดูข้อท่องจำของอาทิศจนนี้ด้วยกัน(อ่านด้วยกันหลายเที่ยว)ถ้ามีดนตรีหรือเพลงที่รู้จักให้ร้องเพลงด้วยกัน หรืออาจจะเปิดเพลงชนิดนี้จากเทปให้เขาฟัง เช่น เพลง “จงมาสรรเสริญพระเจ้าเถิด”

การประกาศ

ปิดชั้นเรียน โดยให้อ่านสดุดี 51:1-12 ด้วยกันกษัตริย์ดาวิดอ่อนวอนขอการอภัยโทษบาปในสดุดีบทนี้ อาจจะ มีบางคนต้องการที่จะพุดตามคำพุดของดาวิด(ให้โอกาสบางคนรับเชื่อในเวลา)

คำถามทบทวน

1. ส่วนมากใครเป็นผู้เขียนหนังสือสดุดี?(ดาวิด)
2. โดยทั่วไปของคำกลอนของคนอิสราเอลมีลักษณะอย่างไร?(ถ่วงนานเปรียบเทียบ)
3. หนังสือสุภาษิตเขียนเพื่อจุดประสงค์ใด? (เปิด สุภาษิต 1:2-6)
4. ให้ได้ๆบอบทประพันธ์ที่ชอบมากที่สุด?...

กิจกรรม

ให้แต่งกลอนหรือเพลง หรือเขียน สุภาษิตชีวิตก็ได้ โดยมีเนื้อความเป็นการสรรเสริญพระเจ้าแล้วให้เขาอ่านให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง เพื่อจะเกิดความคิด และเตือนสติของเขาทั้งหลาย

ตัวอย่าง

องค์พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยรัก

ทรงประจักษ์ในชีวาหาใครเหมือน

ทรงดูแลป้องกันภัยไม่แซะเชือน

ประดุจเหมือนพ่อแม่แท้ที่รันครี

ข้าจะสรรเสริญพระเจ้าด้วยสุดจิต

จะรับใช้ด้วยชีวิตพลีถวาย

ประกาศนามองค์พระเจ้าทุกแห่งไป

เพื่อชาวโลกทั้งหลายได้รับพระคุณ

บทที่ 7 ผู้พยากรณ์ใหญ่

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจผู้พยากรณ์ของพระเจ้าและเป้าหมายการทรงเรียนผู้พยากรณ์เพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์และประกาศเรื่องราวของพระเจ้าให้กับประชาชน พระเจ้าทรงเรียกเด็กๆ เช่นกัน เพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์ ดังนั้น ให้เด็กๆ ตอบสนองการทรงเรียนนี้

ข้อพระคัมภีร์ เยเรมีย์ 1:10 อีสายห์ 6:1-10

ข้อท่องจำ “พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า เจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้างเจ้าต้องพูด” เยเรมีย์ 1:7

ข้อคิดสำหรับครู

เป็นที่น่าตื่นเต้นมาก สำหรับคริสเตียนเมื่อได้อ่านพระคัมภีร์เดิม เกี่ยวกับคำพยากรณ์และรายละเอียดต่างๆ ในชีวิตของพระเยซูทรงมาบังเกิดการวายพระชนม์และการคืนพระชนม์ ที่ได้สำเร็จในชีวิตของพระองค์เมื่อ 2000 ปีมาแล้ว คำพยากรณ์ที่สำเร็จแล้วนี้ได้หนุนใจให้เรารอคอยการเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ที่ได้พยากรณ์ไว้โดยผู้พยากรณ์คนเดียวกัน

ในหนังสืออีสายห์พูดถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู จะได้เห็นการขยายความจริงในพระวาระของพระเจ้าอย่างไม่มีวันผิดพลาด หนังสืออีสายห์มีส่วนประกอบเหมือนกับพระคัมภีร์ทั้งเล่ม 39 บทแรกสอดคล้องกับหนังสือในพระคัมภีร์เดิม 39 เล่มและอีก 27 บทหลัง ก็เท่ากับหนังสือในพระคัมภีร์ใหม่ 27 เล่มและทั้ง 2 ตอนนี้ได้พูดถึงเกี่ยวกับการหนุนใจและเกี่ยวกับความรอด

นำสู่บทเรียน

“ค้นหาผู้พยากรณ์” ให้เขียนชื่อผู้พยากรณ์บนกระดาษแข็ง แล้วตัดออกเป็นตัวต่อปริศนา เอาแต่ละชิ้นไปซ่อนไว้ในที่ต่างๆ ก่อนที่เด็กๆ จะเข้ามาในชั้นเรียน เมื่อทุกคนเข้าห้องเรียนแล้วขอให้เขาหาชิ้นส่วนเหล่านั้น แล้วนำมาต่อกันเพื่อจะได้ชื่อของผู้พยากรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เราเรียนแล้วว่าหนังสือ 5 เล่มแรกของพระคัมภีร์เดิมเรียกว่า หมวดพระบัญญัติ หรือ เบญจบรรณ ต่อมาก็คือหนังสือประวัติศาสตร์ 12 เล่ม หนังสือบทประพันธ์ 5 เล่ม และวันนี้เราจะมาศึกษาหนังสือหมวดสุดท้ายพระคัมภีร์เดิมคือหมวดผู้พยากรณ์

คำถาม “คำพยากรณ์” คืออะไร?(รอกำตอบ) คำพยากรณ์คือ คำที่มาจากพระเจ้าโดยตรงแต่พูดออกมาเป็นภาษาของมนุษย์ โดยพระเจ้าทรงคลอใจผู้พยากรณ์ให้เป็นผู้พูด อีกอย่างหนึ่งหมายความว่า ผู้พยากรณ์เข้าใจถึง

ที่เขาพูด แต่คำพูดนั้นไม่ได้เป็น คำพูดของเขาเอง แต่พระเจ้าประทานให้คำพยากรณ์บางทีก็เกี่ยวกับเหตุการณ์
ในอนาคต บางทีเป็นคำแนะนำหรือคำเตือนประชาชนในสมัยนั้นๆ

ในสมัยแรกๆพระเจ้าตรัสผ่านผู้นำ เช่น โนอาห์ โมเสส และโยชูวา แต่ต่อมามีกษัตริย์หลายองค์ทำผิดบาป
ต่อพระเจ้า ดังนั้นจึงทรงส่งผู้ประกาศ หรือผู้พยากรณ์มาเตือนคนเหล่านั้นแทนพระองค์ มีผู้พยากรณ์ทั้งชาย
และหญิงมากกว่า 70 คน ในระหว่างเวลาที่อิสราเอลมีกษัตริย์ปกครองและหลังจากนั้นต่อมาด้วย ผู้พยากรณ์
เหล่านี้จะบอกถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเขาอย่างกล้าหาญแม้จะต้อง ถูกฆ่าตายโดยคนที่ไม่เชื่อ

(แสดงภาพ 7-1)หลังจากการปกครองของกษัตริย์ซาโลมอน อาณาจักรก็ถูกแยกออกเป็น 2 ส่วน อิสราเอล
อยู่ตอนเหนือและยูดาห์อยู่ตอนใต้มีกษัตริย์ทั้งหมด 42 พระองค์ ในจำนวนนี้ 33 พระองค์ ได้ทำความชั่วร้าย
ในสายพระเนตรของพระเจ้า กษัตริย์ที่ครอบครองอิสราเอลไม่มีสักองค์หนึ่งที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย นี้
คือโลกในสมัยของผู้กษัตริย์

หนังสือหมวดผู้พยากรณ์ออกเป็น 2 พวก คือผู้พยากรณ์ใหญ่และผู้พยากรณ์น้อย

หนังสืออิสยาห์และต่อจากนั้นอีก 4 เล่มเขียนขึ้นโดยผู้โดยผู้พยากรณ์ที่เราเรียกว่า ผู้พยากรณ์ใหญ่ ที่เรียกว่าผู้
พยากรณ์ใหญ่และน้อยนั้น ความแตกต่างไม่ได้อยู่ที่ว่า อันไหนมีความสำคัญน้อยกว่ากัน แต่หนังสือผู้
พยากรณ์ใหญ่มีเรื่องราวยาวกว่าผู้พยากรณ์น้อยเท่านั้นเองที่เป็นความแตกต่าง

(แสดงภาพ 7-2)อีก 4 เล่มมีเยเรมีย์ เพลงคร่ำคราญ เอสเคียล และดาเนียล

อิสยาห์เป็นผู้พยากรณ์ในยูดาห์ ซึ่งเป็นอาณาจักรตอนใต้ ในเวลานั้นอิสราเอลซึ่งเป็นอาณาจักรตอนเหนือถูก
ทำลายโดยอัสซีเรีย อิสยาห์มีอายุอยู่ในสมัยที่มีกษัตริย์ขึ้นครองราชย์ 5 พระองค์ คือ อูสซียาห์ โยธาม อาหัส
เสเชคียาห์ และมนัสเสห์

โครงเรื่องสำคัญของหนังสืออิสยาห์ คือวันหนึ่งพระพรยิ่งใหญ่จะออกมาจากยูดาห์ ไปสู่โลกโดยพระเมส
ลียาห์ 19 ครั้ง และคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดได้สำเร็จ หลังจากนั้น
700 ปี ที่หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย

อิสยาห์ได้กล่าวถึงชีวิตและการมอบชีวิตของพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา เพื่อมนุษย์ทั้งโลกได้อย่างชัดเจน
ด้วย

(อ่าน อิสยาห์ 63:2-5 มัทธิว 8:17 เปโตร 2:24) จะสังเกตเห็นว่าเราอ้างอิงพระคัมภีร์จากหนังสืออิสยาห์
ในพระคัมภีร์ใหม่บ่อยครั้ง

เยเรมีย์ได้ปรากฏตัวหลังจากอิสยาห์ 80 ปีในเวลานั้นทั้งอิสราเอลและยูดาห์กำลังตกอยู่ภายใต้อำนาจของศัตรู ยกเว้นที่เยรูซาเล็มแห่งเดียวซึ่งยังเป็นอิสระอยู่ เยเรมีย์ได้เตือนชนชาติอิสราเอลวันแล้ววันเล่าให้หันเสียจากทางชั่วร้าย เพื่อจะไม่ต้องพบกับความพินาศ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอภัยโลกให้แก่เขาทั้งหลาย ถ้าเขาหันกลับมาหาพระองค์(เยเรมีย์ 7:3,5-7,26-13)แต่ชาวยิวไม่ยอมเชื่อฟังเยเรมีย์รับใช้อยู่ในสมัชการปกครองสมัยของกษัตริย์ 5 พระองค์ มีแต่พระองค์เดียวที่เป็นผู้ชอบธรรมคือกษัตริย์โยสิยาห์ นอกนั้นเป็นกษัตริย์ที่ไม่ดีทั้งสิ้น

พระเจ้าทรงทำโทษพวกเขา คำพยากรณ์ของเยเรมีย์ที่เห็นเยรูซาเล็มตกอยู่ภายใต้อำนาจของกรุงบาบิโลน ก็สำเร็จในปี ค.ศ. 586

เมื่อเยรูซาเล็มตกอยู่ภายใต้อำนาจของบาบิโลน เยเรมีย์เขียนหนังสือเพลงคร่ำคราญขึ้นเป็น หนังสือที่พูดถึงความทุกข์ใจของเยเรมีย์ที่เห็นความพินาศของเยรูซาเล็ม คนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ตกอยู่ในมือของคนอธรรม ซึ่งเป็นคนต่างชาติ หนังสือเล่มนี้ทำให้เยเรมีย์มีสมญานามว่า “ผู้พยากรณ์เจ้าน้ำตา”

เอเสเคียลและดาเนียล ผู้พยากรณ์อีก 2 คน ได้ทำการสั่งสอนชนชาติยิวในขณะที่เป็นเชลยอยู่ที่บาบิโลน เอเสเคียลอธิบายให้ชนชาติยิวรู้ว่า ความบาปของเขาทั้งหลายทำให้ต้องตกเป็นเชลยบาปที่สำคัญที่พวกเขาควรได้ทำคือ การกราบไหว้รูปเคารพเป็นที่น่าสนใจกว่าหลังจากครั้งนั้นแล้ว ชนชาติยิวไม่เคยกราบไหว้รูปเคารพอีกเลย เขาได้รับบทเรียนที่สำคัญมาก พวกเขาได้เรียนรู้โดยทางเอเสเคียลว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และทรงทำตามคำตรัสของพระองค์

เอเสเคียลให้ความหวังแก่ชนชาติยิวว่า สักวันหนึ่ง พระเจ้าทรงนำชนชาติของเขากลับถิ่นเดิมของเขา ทั้งอิสราเอลและยูดาห์จะรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าทรงให้ข้อความนี้แก่เอเสเคียล โดยทางนิมิตที่ประหลาด

คำถาม นิมิตนั้นเกี่ยวกับอะไร?(อ่านเอเสเคียล 37 และแบ่งปันเกี่ยวกับนิมิตนั้น)นิมิตนี้เล็งถึงสิ่งที่อยู่ข้างหน้าไกลจากสมัยของเอเสเคียล คือ ชนชาติอิสราเอลจะกลับใจเชื่อพระเยซู(ดู โรม 11:25-27)

ในการกู่ชาติอิสราเอล พระเจ้าจะทรงพิสูจน์ให้เห็นอีกครั้งหนึ่งว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของชนชาติยิว และชนต่างชาติที่อยู่รอบๆเขา “เจ้าจะทราบที่เราคือพระเจ้า” นี้คือ โคร่งเรื่องสำคัญของหนังสือเอเสเคียล

เมื่อเยรูซาเล็มแพ่งกองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ครั้งแรกปี ค.ศ.606 พวกผู้นำช่างฝีมือและพวกที่มีความรู้สูงๆถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน และที่เหลือถูกกวาดต้อนไปหลังจากนั้น 20 ปี เยรูซาเล็มถูกเผาในปี ค.ศ.586 ในกลุ่มแรกที่ถูกวาดต้อนไปนั้นมีดาเนียลและเพื่อนของเขา 3 คนรวมอยู่คือ ชัตรีค เมซาค และ อาเบคเนโก

ดาเนียลยังหนุ่มอยู่ เมื่อเขาถูกนำไปยังบาบิโลน เขาเป็นคนฉลาดและเรียนรู้ได้เร็ว ด้วยเหตุนี้ดาเนียลจึงได้รับการฝึกสอนและเข้ารับราชการในพระราชวังแห่งกรุงบาบิโลน แม้ว่าเขาจะได้อยู่ในตำแหน่งสูง เขาก็ยังมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม

หนังสือดาเนียลได้บันทึกเรื่องที่น่าตื่นเต้นไว้หลายเรื่อง ที่พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ องค์เดียว และเรื่องที่เราส่วนมากรู้จักกันคืออยู่ในดาเนียลบทที่ 3,5,6 (เป็นเรื่องเตาไฟใหญ่ งานเลี้ยงด้วยอาหารสูงและดาเนียลในถ้ำสิงโต) หนังสือดาเนียลได้กล่าวถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ในบทที่ 9 ได้พยากรณ์ถึงเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมา ระยะเวลาที่จะทำราชอาณาจักรบนโลกนี้ การวายพระชนม์เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ ดาเนียลได้ให้คำพยากรณ์ไว้ก่อนที่พระเยซูจะเริ่มราชกิจเป็นเวลา 483 ปี

ข้อความสำคัญของผู้พยากรณ์ใหญ่ที่ควรจดจำคือ(ให้ทำแบบฝึกหัด)ผู้พยากรณ์แต่ละคนต้องการจะให้ทุกคนรู้ว่า มีพระเจ้าเที่ยงแท้ องค์เดียวพระเจ้าจำเป็นต้องลงโทษความบาปแต่ทรงทำด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความโหดร้าย และเมื่อพลไพร่ของพระองค์ได้รับใช้พระองค์ พระเจ้าทรงประทานบำเหน็จแห่งความรัก ความชื่นชมยินดีและสันติสุขให้

ข้อความเหล่านี้ก็ยังเป็นเหมือนเดิม ในทุกวันนี้เหมือนกับในพระคัมภีร์เดิม เราเป็นผู้ประกาศของยุคปัจจุบันที่จะประกาศถึงความรักของพระเจ้า แผนการไถ่บาปและอนาคตของผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เราจะต้องตั้งมั่นคงอยู่ในพระคริสต์ ข้อท่องจำอาทิคัยนี้กล่าวว่า “พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า...เจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้าง เจ้าต้องพูด”(เยเรมีย์ 1:7)(ให้ท่องด้วยกันหลายๆเที่ยว)คำสั่งนี้ก็มาถึงเราซึ่งเป็นคริสเตียนในทุกวันนี้ด้วย

การประกาศ

อธิษฐานด้วยว่า ขอพระเจ้าทรงอวยพรและหนุนใจทุกคนในการเป็นพยาน เมื่ออธิษฐานควรจะเอ่ยชื่อเล็กๆแต่ละคนด้วย

คำถามทบทวน

1. หนังสือในหมวดผู้พยากรณ์ใหญ่ มีกี่เล่มอะไรบ้าง?(5 เล่ม คือ อีสยาห์ เยเรมีย์ เพลงคร่ำคราญ เอเสเคียล และดาเนียล)

2. ผู้พยากรณ์คือใคร?ทำหน้าที่อะไรบ้าง?(คือผู้รับใช้พระเจ้า ทำหน้าที่พูดแทนพระเจ้า)
3. ใจความสำคัญของคำพยากรณ์คืออะไร?(พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้คนเดียว)
4. ผลของการไม่เชื่อฟังของอิสราเอลคือ..?(พระเจ้าลงโทษให้เป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน)

กิจกรรม

วงกลมปริศนา

เตรียมกระดาษแข็ง แม่แบบ ปากกามจิก และกรรไกร ตัดกระดาษแข็งให้เป็นวงกลม มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 12 นิ้ว หรือใช้แม่แบบวงกลมที่เตรียมไว้ให้วางทับแล้ว จิตตามเสร็จแล้วให้เขียนข้อท่องจำ หรือชื่อหนังสือของผู้พยากรณ์ใหญ่บนวงกลมแล้วคว่ำด้านที่มีหนังสือลง ให้แบ่งด้านที่ไม่มีหนังสือออกไม่เกิน 8 ส่วน(ดูรูป)และตัดออกจากกันเป็นชิ้นๆทำให้ปนกัน ต่อจากนั้นก็มาเรียงต่อให้เป็นรูปวงกลมเหมือนเดิมและให้คำที่อยู่ในวงกลมนั้นถูกต้องด้วย ใครเสร็จก่อน คนนั้นชนะ อาจจะเปลี่ยนวงกลม ปริศนากันทำก็ได้

บทที่ 8 ผู้พยากรณ์น้อย

เป้าหมาย เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ถึงข้อความสำคัญในหนังสือผู้พยากรณ์น้อยและให้ เราทุกคนควรจะเป็นผู้ประกาศของพระเจ้าเช่นกัน

ข้อพระคัมภีร์ ฮีบรู 1:1-4, 11:32-39

ข้อท่องจำ “จงหันกลับมาหาพระเยซูคริสต์พระเจ้าของท่าน ทั้งหลายเพราะว่าพระองค์ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำ และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง”

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อเราคิดถึงจำนวนของผู้พยากรณ์ที่พระเจ้าส่งมาให้แก่ประชากรของพระองค์นั้นอาจจะทำให้เราคิดว่าพวกคนยิวเป็นพวกที่ทำความบาปมากมาย จริงๆ เราอาจจะเห็นถึงการทำบาปและการไม่เชื่อของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าแต่แท้ที่จริง สภาพของโลกมนุษย์ปัจจุบันนี้ก็เช่นเช่นพวกยิวเหล่านั้นด้วย

พระเจ้าทรงทำงานผ่านทางผู้ประกาศด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เพื่อสำแดงพระองค์ต่อมนุษย์ดลกลมาหลายศตวรรษแล้ว แต่ยังมีคนจำนวนน้อยมากที่รับเชื่อพระเยซู

ในบทเรียนช่วยให้เด็ก ๆ เห็นว่าพวกเขามีส่วนสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐ เพื่อนำคนมาเชื่อในพระเยซู และสามารถเป็นผู้ประกาศในโรงเรียน ครอบครัวและต่อเพื่อนๆของเขาได้

นำสู่บทเรียน

ก่อนสอนให้ครูเขียนชื่อผู้พยากรณ์น้อยลงบนกระดาษแข็งแต่ละแผ่น แล้วตัดแบ่งครึ่ง ทำให้แบนกันเหมือนตัวต่อปริศนา เมื่อน้องๆเข้ามาชั้นเรียน แจกส่วนครึ่งให้แต่ละคน แล้ว ขอให้เขาหาคู่ที่มีคำ สามารถนำมาประกอบกันให้ได้ชื่อที่ถูกต้อง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราได้เรียนหลายอย่างเกี่ยวกับผู้พยากรณ์ จำได้ไหมว่า ทำไมพระเจ้าทรงตรัสผ่านผู้พยากรณ์แทนที่จะตรัสผ่านกษัตริย์?(รอคำตอบ)กษัตริย์หลายพระองค์เป็นคนชั่วร้ายประชาชนเชื่อสิ่งที่ผู้พยากรณ์ประกาศหรือไม่?และอะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาไม่เชื่อ?(รอคำตอบ)ถูกจับไปเป็นเชลยในต่างชาติใช่ไหม?

ในสมัยนั้น ผู้พยากรณ์ได้สั่งสอนในหลายเรื่องคำสั่งสอนที่สำคัญๆ คือ เชื่อฟังพระเจ้า อย่าทำบาป ถ้าไม่เชื่อฟังจะต้องถูกจับไปเป็นเชลยพยากรณ์ถึงการบังเกิดของพระเมสสิยาห์ พยากรณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับยุคสุดท้าย พูดถึงการพิพากษาต่อประชาชาติที่ไม่ใช่ยิว(ให้ครูเขียนรายการเหล่านี้บนกระดาษด้วยเมื่อพูด)

เราได้เรียนเกี่ยวกับผู้พยากรณ์ใหญ่ คือ อิชยาห์ เยรมีย์ เอสเคียล และดาเนียลแล้ว ต่อไปให้เราเปิดไปดูสารบัญในพระคัมภีร์ คู่มือหนังสือผู้พยากรณ์น้อย 12 เล่ม (ให้ทวนชื่อหนังสือตามครู)

ให้มาดูหนังสือแต่ละเล่มคร่าวๆ โดยเรียงตามลำดับเวลาขอเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ไม่ใช่เรียงตามลำดับชื่อในสารบัญ

หนังสือโอบาดีห์ เป็นหนังสือที่สั้นที่สุดในพระคัมภีร์ เดิม เขียนขึ้นหลังจากที่เยรูซาเล็มถูกทำลาย จนชาวบาบิโลน พวกอาราเบีย และประเทศเพื่อนบ้านมีความยินดีกับความพ่ายแพ้ของอิสราเอลชนชาติเอโดม ประกาศว่า จะไม่มีชนชาติใด ทำลายชนชาติของเขาได้ แต่โอบาดีห์กล่าวว่าพระเจ้าจะทรงทำลายเอโดม เพราะเขามีท่าทีที่โหดร้ายต่อเยรูซาเล็ม ต่อมาอีกไม่นานคำพยากรณ์ของโอบาดีห์ก็สำเร็จ และเอโดมถูกทำลายย่อยยับ และเพราะพระคุณของพระเจ้าชนชาติอิสราเอล จึงได้รับการช่วยกู้อีกครั้งหนึ่ง

หลังจากสมัยของโอบาดีห์ ก็มาถึงผู้พยากรณ์โยเอล ไม่มีใครรู้จักเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของโยเอลมากนัก และไม่ทราบแน่นอนว่าเขามีชีวิตอยู่ในสมัยใด แต่เรารู้ว่าหนังสือโยเอลเขียนขึ้นสำหรับเผ่ายูดาห์ พระเจ้าได้ส่งต๊กแตนมาทำลายพืชผลเขาทั้งหลาย เนื่องจากความบาปที่เขาได้ทำ พวกเขาจะต้องสารภาพกลับใจใหม่ จึงจะรอดพ้นจากความพิณานั้นได้ ประชาชนพากันกลับใจ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าทรงประทานคำสัญญาแก่เขาทั้งหลาย และคำสัญญาที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งอยู่ในโยเอล 2:28-29 โยเอลพยากรณ์ว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเหนือมนุษย์ทั้งปวงและคำพยากรณ์นี้ก็สำเร็จไปบางส่วนแล้ว ตั้งแต่วันเพนเทกอสต์ที่บันทึกไว้ในกิจการ 2:1-4.16-18

หนังสือโยนาห์ นื่องๆส่วนมากคุ้นเคยกับเรื่องราวในหนังสือโยนาห์ ดังนั้นขอให้สัก 2-3 คนเล่าเรื่องของโยนาห์ย่อๆ

บทเรียนจากหนังสือ โยนาห์นั้นเป็นเรื่องของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขามากกว่าข้อความที่เขาประกาศ เราได้เรียนรู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องทำตามการทรงนำของพระเจ้า ไม่ใช่ทำตามใจตนเอง หนังสือโยนาห์ยังบอกถึงพระคุณของพระเจ้าที่ทรงมีต่อคนที่กลับใจใหม่จากการกระทำบาปของเขา เช่น ชาวเมืองนินะเวห์

อาโมส เป็นคนเลี้ยงแกะ อยู่ในเมืองเทโคอาซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มไปทางใต้ประมาณ 12 กิโลเมตร แม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่ในแคว้นยูดาห์ แต่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นผู้พยากรณ์ของอิสราเอล

อาโมสเป็นคนชอบพูด “ตรงไปตรงมา” เขาพูดกล่าวโทษอิสราเอล อ้วนพีและพอใจกับชีวิตแห่งความบาปของเขาทั้งหลาย อีกไม่ช้าชนชาติจะถูกทำลายโดยคนต่างชาติ อิสราเอลจะต้องได้รับการลงโทษอย่างหนัก เนื่องจากได้จงใจกระทำบาปต่อพระเจ้า

อาโมสได้ให้คำแนะนำแก่อิสราเอลและแก่เราทั้งหลายนากรมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

(อ่านอาโมส 5:14-15 และเขียน คำแนะนำต่างๆจากพระคำตอนนี้บนกระดาษ)

โฮเซยา อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของอิสราเอล ในสมัยเดียวกับอาโมสและอิสยาห์ “โฮเซยา” ความหมายว่า “ความรอด” โฮเซยามีประสบการณ์ชีวิตคล้ายกับโยนาห์ คือ ได้บทรียนจากเหตุการณ์ที่ไม่ค่อยดี ภรรยาของเขา คือ นางโกเมอร์ได้ทรยศต่อเขาและหนีจากบ้านไป นางเป็นเหมือนกับชนชาติอิสราเอลที่ได้หันหลังให้กับพระเจ้า หลังจากนางโกเมอร์ได้ทิ้งสามีของเขาไป แล้วตัวของนางได้กระทำต่อนางอย่างโหดร้าย และตกอยู่ในสภาพทาส นางได้รับโทษตามการกระทำชั่วเธอ แต่ถึงกระนั้น โฮเซยายังรัก โกเมอร์อยู่เหมือนเดิม ได้ไปซื้อนางกลับคืนมาจากการเป็นทาส

หนังสือโฮเซยาสอนเราทั้งหลายเกี่ยวกับความรักที่ไม่วันสิ้นสุดของพระเจ้า แม้ว่าเราได้ทำบาปและหันออกจากทางของพระองค์ พระองค์ยังทรงแสวงหาเราด้วยความรัก ทรงประทานชีวิตพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อให้คนบาปให้เข้ามาในครอบครัวของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

คำพยากรณ์ที่จำได้ดีที่สุดในหนังสือมีคาห์ คือ เรื่องการประสูติของพระเยซูคริสต์ ที่เบธเลเฮม (มีคาห์ 5:2 และมัทธิว 2:6) เขาอธิบายคำตรัสของพระเยซู สิทธิอำนาจของพระองค์ต่อประชาชาติและชัยชนะเหนือศัตรู มีคาห์ได้พูดถึงความรักและการอภัยโทษบาปของพระเจ้า เขาขอร้องให้อิสราเอลหันกลับมาใช้ชีวิตที่ขอบธรรมและบริสุทธิ์ผู้ที่หันกลับมาหาพระเจ้าจะได้รับพระพรมาด (อ่านมีคาห์ 7:19) พระพรแบบเดียวกันนี้จะเป็นของเราถ้าเราติดตามพระเยซูคริสต์

ในหนังสือ นาสูม ก็มีบางสิ่งคล้ายๆกับหนังสือโยนาห์ แม้ว่าเขาจะเกิดหลังจากโยนาห์เกือบ 100 ปี ทั้งสองคนเป็นผู้พยากรณ์ในเมืองนินะเวห์ แต่เหตุการณ์ในสองสมัยแตกต่างกัน ชาวเมืองนินะเวห์ได้หันไปทำบาปอีกและเวลานี้พวกเขาไม่ยอมกลับใจ ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทำลายเมืองนินะเวห์เสีย

หนังสือนาสุม สอนเราว่าการลงโทษของพระเจ้านั้นรุนแรงและแน่นอน แต่ผู้พยากรณ์ได้เปิดเผยให้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์ (ให้เปรียบเทียบ นาสูม 1:2 และ 1:7)

เศฟันยาห์ รับใช้พระเจ้าในขณะที่ยูดาห์กำลังอยู่ในวิกฤตการณ์ พวกกองทัพของต่างชาติกำลังจะเข้ายึดครองยูดาห์ ยูดาห์จะต้องได้รับโทษ เนื่องจากความบาปของเขาย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรงให้คำสัญญาผ่านทางเศฟันยาห์ว่าพระองค์จะทรงรักษาชนกลุ่มน้อยไว้ ถ้าเขาจะตั้งมั่นคงอยู่ในพระองค์ (เศฟันยาห์ 3:12-13)

ในเวลาที่ยาบาบูกอดปรากฏตัวนั้น กองทัพของชาวเคลเดีย กำลังจะเคลื่อนมาประชิดยูดาห์ที่ยาบาบูกอดจะเข้าใจว่า ทำไมพระเจ้าทรงอนุญาตให้กองทัพของคนต่างชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้ายาบาบูกอดคนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ พระเจ้าได้ยืนยันกับยาบาบูกอดว่า สักวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงลงโทษคนบาป ยูดาห์ได้ทำบาปต่อพระเจ้า

จำเป็นจะต้องรับการลงโทษ ชาวเคลเดียเป็นเหมือน “ไม้เรียว” ที่พระเจ้าจะใช้เพื่อลงโทษคนเคลเดีย เพราะความบาปของพวกเขาด้วย

หนังสือฮักกัยและหนังสือผู้พยากรณ์อีกสองเล่ม ได้ทำการของพระเจ้า หลังจากพวกยิวถูกยึดครอง โดยบาบิโลนแล้ว เมื่อเขากลับออกจากการเบียดเบียน ได้เริ่มซ่อมแซมพระวิหารในเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ แต่ต่อมากการก่อสร้างได้หยุดชะงักไปเป็นเวลา 15 ปี เนื่องจากได้รับการข่มเหงจากพวกสะมาเรีย

พระเจ้าได้ส่งฮักกัยมาเพื่อหนุนใจผู้นำ และประชาชนให้เริ่มทำการก่อสร้างต่อ เขาทั้งหลายมีความหวั่นไหวในความเป็นอยู่ของตัวเองมากกว่าผลิตผลต่างๆ เกิดผลน้อยมาหลายปี ฮักกัยบอกเขาทั้งหลายว่า สาเหตุที่พืชผักเกิดผลน้อย เพราะพวกเขาไม่เอาใจใส่ในการสร้างพระวิหารของพระเจ้าอย่างจริงจังในที่สุด เมื่อเขาหันมาเอาใจใส่กับงานสร้างพระวิหาร เหตุการณ์เริ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เหตุการณ์ต่างๆจะดำเนินไปด้วยดีถ้าเราจะเอาพระเจ้าเข้ามาเป็นที่หนึ่งในทุกสิ่งที่เราทำ(อ่าน มัทธิว 6:33)

เศคาริยาห์ รับใช้พระเจ้าในเวลาเดียวกับฮักกัย และเขาเป็นอีกคนหนึ่ง ที่พระเจ้าใช้ให้หนุนใจพวกยิวในการสร้างพระวิหารและเตือนไม่ให้เขาทำบาปเหมือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เขาจะต้องหันกลับมาหาพระเจ้า และวางใจในพระองค์เศคาริยาห์ได้บันทึกเกี่ยวกับนิมิตไว้ด้วย ซึ่งเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตและราชกิจของพระเยซู

มาลาคีย์ เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของหมวดผู้พยากรณ์น้อย และเป็นเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์เดิม มาลาคีย์ให้คำสั่งสุดท้ายที่สำคัญแก่พวกยิว คือ ให้เขาทั้งหลายสารภาพบาปและกลับมาหาพระเจ้าอย่างจริงจัง และเขาได้ต่อว่าคนยิวในเรื่องไม่ยอมถวายสิบลด สิบลดหมายความว่าอะไร?(รอกำตอบ)เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องถวายสิบลด เพื่อจะช่วยให้งานของพระเจ้าดำเนินต่อไปทั่วโลก(สิบลดคือ สิบชักหนึ่ง หมายถึง ถ้าเรามี 10 ส่วน ให้เราถวายพระเจ้า 1 ส่วน)

จุดสำคัญหรือหัวข้อใหญ่หนังสือผู้พยากรณ์น้อยคือ พระเจ้าไม่พอพระทัยการกระทำบาปและทรงตีสอนผู้ที่หันหลังให้พระองค์ และหัวข้อสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ พระเจ้าจะทรงยกย่องป้องกัน และรักษาคนเหล่านั้นที่ติดตาม และรับใช้พระองค์อย่างสัตย์ซื่อ พระเจ้าทรงมีความปรารถนาที่จะให้เรากลับคืนมาหาพระองค์(ให้ทบทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆเที่ยว โยเอล 2:13)

การประกาศ

บางทีเราอาจจะมีความบาปที่จะต้องรับการอภัย ทำไมไม่หันเข้ามาหาพระเจ้าเสียตั้งแต่วันนี้?(ให้โอกาสบางคนที่จะได้รับเชื่อ เราควรจะเป็นพยานในเวลานี้)เราควรจะเตือนให้คนอื่นรู้ถึงการพิพากษาของพระเจ้าและ

ความชื่นชมยินดีที่จะได้รับในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ เราสามารถจะบอกคนอื่นถึงคำสัญญาของพระเยซู ที่ทรงตรัสว่าจะเสด็จกลับมารับผู้เชื่อให้ไปอยู่กับพระองค์ตลอดไป

กิจกรรม

เกมส์ท่องจำโดมิโน

เตรียมกระดาษแข็งหนาๆ กรรไกร และปากกาเมจิก เขียนชื่อท่องจำแต่ละคำลงบนกระดาษแข็งตัดเป็นรูปโดมิโน(ดูตัวอย่าง)แต่ละแผ่นผู้เล่นจะต้องเอาบัตรแต่ละแผ่นมาต่อกันให้ได้ชื่อท่องจำที่สมบูรณ์และถูกต้อง เริ่มต้นโดยการแจกโดมิโนให้คนละหนึ่งหรือสองตัว แล้วช่วยกันต่อตัวโดมิโนเรียงคำให้ถูกต้อง

วิธีทำ

ใช้กระดาษที่มีความหมายหรือโพมชนิดบางตัดเป็นสี่เหลี่ยมขนาด 1x2 นิ้วใช้กระดาษสีต่างๆตัดให้ได้ขนาด 1x1 นิ้ว สีละ 2 แผ่นหรือถ้าชื่อท่องจำยาวมากอาจใช้ 4 แผ่น ก็ได้ ทากาวที่กระดาษสี แล้วนำมาปิดลงบนกระดาษแข็งที่ตัดเตรียมไว้แล้ว ด้านละสี แล้วเขียนชื่อท่องจำลงด้านละคำ จัดเส้นดำหนาๆกั้นกลางและเส้นขอบ

วิธีเล่น

นำโดมิโนชื่อท่องจำทั้งหมดมาคละกัน โดยคว่ำหน้ากับพื้นแบ่งให้เท่ากัน ตามจำนวนผู้เล่นการต่อใช้สีเดียวกันต่อกัน คนที่หมดก่อนเป็นผู้ชนะ

บทที่ 9 พระกิตติคุณ

เป้าหมาย เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและความสอดคล้องกันของพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม และให้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ ลูกา 1:4,4:16-22

ข้อท่องจำ “การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” ยอห์น 20:21

ข้อคิดสำหรับครู

คนที่วิพากษ์วิจารณ์หรือมีความสงสัยเพราะมีเหตุการณ์ในพระคัมภีร์บางตอนไม่เหมือนกัน เพราะว่าผู้เขียนพระกิตติคุณแต่ละเล่มมีทัศนคติไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะเห็นว่า สิ่งนี้สำคัญ แต่อีกคนหนึ่งอาจจะไม่เห็นว่าสำคัญ เพราะว่ามีอุปนิสัยและเบื้องหลังชีวิตที่ไม่เหมือนกัน

นายแพทย์และข้าราชการอาจจะมองคุณคนเดียวกันในทัศนคติที่ต่างกัน และพูดถูกด้วยกันทั้งคู่ มัทธิวมืออาชีพเป็นคนเก็บภาษี เขามองว่า พระเยซูเป็นเหมือนกษัตริย์ ลูกามืออาชีพเป็นนายแพทย์ มองดูพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ที่ดีพร้อมทุกประการ ทัศนคติของทั้งสองถูกต้องเพราะพระเยซู ทรงเป็นทั้งสองอย่าง

มาระโกเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว ยอห์นมุ่งคำสอนไปยังคริสเตียน แต่หนังสือทั้งสองเล่มใช้ได้สำหรับผู้เชื่อและผู้ที่ยังไม่เชื่อ

สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงรักษาเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของพระบุตรไว้ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มเราจึงมีความแน่ใจได้ว่าทุกสิ่งถูกต้องและการที่เราได้นำเอาพระกิตติคุณมารวมกันทั้งสี่เล่ม ช่วยให้เราได้เห็นภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสมบูรณ์ขึ้น

นำสู่บทเรียน

เกมส์ต่อคำ(ชื่อพระคัมภีร์ใหม่)

มัทธิว มาระโก มาระโก ลูกา

ลูกา ยอห์น

ทำอย่างนั้นจนถึงวอร์น 2 ชุด แล้วเล่นแข่งกันกลุ่มใหม่ต่อเสร็จก่อนชนะ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ใหม่มี 27 เล่ม ซึ่งเป็นการเปิดเผยให้เราได้เห็นแผนการไถ่บาปของพระเจ้าที่พยากรณ์ไว้ในพระคัมภีร์เดิม แบ่งออกเป็น 5 หมวดดังต่อไปนี้

- 1) หมวดพระกิตติคุณ มี 4 เล่ม มัทธิว-ยอห์น
- 2) หมวดประวัติศาสตร์ มี 1 เล่ม คือ กิจการ
- 3) หมวดจดหมายฝากและเปาโล มี 13 เล่ม โรม-ฟีเลโมน(อาจจะรวมฮีบรูด้วย)
- 4) หมวดจดหมายฝากทั้งปวงมี 8 เล่ม ฮีบรู-3ยอห์น
- 5) หมวดพยากรณ์ มี 1 เล่มคือ วิวรรณ์

วันนี้เราจะเรียนในหมวดแรกคือหมวดพระกิตติคุณ :-

(ดูพระคัมภีร์ขึ้น)พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มกล่าวถึงชีวิตประวัติของพระเยซูคริสต์ บรรยายตั้งแต่การเสด็จมาบังเกิดจนถึงการเสด็จสู่สวรรค์ กล่าวถึงพระราชกิจและคำสั่งสอนของพระเยซู และตั้งชื่อตามชื่อของผู้เขียนคือ มัทธิว มาระโก ลูคา ยอห์น คำว่า “พระกิตติคุณ” มาจากภาษากรีก แปลว่า “ข่าวดี” หรือ “ข่าวประเสริฐ” ผู้เขียนทั้งสี่คนเป็นผู้ประกาศ หรือ “ผู้นำข่าวดีมา” หนังสือพระกิตติคุณได้เขียนขึ้นระหว่างปี ค.ศ.45-95

มัทธิวเป็นผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มแรก ก่อนพบพระเยซู มีอาชีพเป็นคนเก็บภาษีให้รัฐบาลโรมและเป็นที่เกลียดชังในสังคมของคนยิว(มัทธิว 9:9)คนเก็บภาษีหลายคนเป็นคนที่ไม่สัจซื่อพระเยซูได้รับคำติเตียนเมื่อเข้าไปเกี่ยวข้องกับคนพวกนี้ แต่ต่อมามัทธิวได้รับเชื่อพระเยซู และได้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน

มัทธิวเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนยิวและหัวข้อเรื่องที่สำคัญในหนังสือของเขา คือแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ของชนชาติยิว

(แสดงภาพ 9-1)และเปิดมัทธิว 1:1 จะเห็นเชื้อสายของพระเยซู ลำดับจากกษัตริย์ดาวิดย้อนกลับไปถึงอับราฮัม ชนชาติยิวรู้ว่าคำสัญญาที่เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะมาทางเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด และรับว่าอับราฮัมเป็นบิดาของชนชาติยิวจุดประสงค์ของหนังสือมัทธิวเพื่อจะให้เห็นว่าพระคริสต์คือพระเมสสิยาห์ ที่ชนชาติอิสราเอลรอคอยอยู่

เนื้อหาของพระกิตติคุณมัทธิวเป็นเรื่องคำสอนของพระเยซูและพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์หลายร้อยครั้ง แต่มัทธิวบันทึกไว้เพียง 20 ครั้ง

มาระโก เป็นผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มที่สองเป็นเพื่อนร่วมงานของบารนาบัสและเปาโล เป็นคนยิวแต่เขาเขียนพระกิตติคุณถึงคนต่างชาติ ที่ไม่ใช่ยิว เชื่อกันว่ามาระโกได้เขียนขึ้นเริ่มแรก เพื่อผู้นำโรม ได้บันทึกเรื่องราวให้เราเห็นว่า “พระคริสต์ทรงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ทรงได้รับคำสั่งและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าทุกอย่าง”

มาระโกเน้นถึงการกระทำอันทรงฤทธานุภาพของพระคริสต์ และพระเจ้าได้ส่งพระบุตรลงมาโดยมีพระประสงค์อันเดียว คือ เพื่อโลกจะได้รับความรัก

เนื้อความส่วนใหญ่กล่าวถึงพระราชกิจของพระเยซูในแคว้นกาลิลี และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอาทิติย์สุดท้ายก่อนถูกตรึงที่กางเขน ไม่มีการบันทึกถึงเชื้อสายของพระเยซู เพราะชาวโรมส่วนมากไม่ค่อยสนใจอยากรู้เชื้อสายของคนใช้หรือทาส

ลูกา ผู้เขียนพระคัมภีร์ท่านนี้เป็นคนต่างชาติที่ไม่ใช่คนยิว ลูกาเป็นแพทย์ที่ปาโลได้อ้างถึงหลายครั้งในจดหมายของเขา คริสตจักรในสมัยแรกมีคนกรีกจำนวนมากอาศัยอยู่ ท่ามกลางพวกคนยิว บางคนคิดว่า ลูกาเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนกรีกโดยเฉพาะ กรีกเป็นคนฉลาดเป็นคนเจริญแล้ว รักงานศิลปะความชอบธรรมและความจริงท่านลูกาได้แสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงมีพระลักษณะเหล่านี้อย่างครบถ้วน

หัวข้อสำคัญของหนังสือลูกา คือ “บุตรมนุษย์” หมายถึงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทรงพึงอาศัยในพระบิดาเป็นเพื่อนของคนบาป มีใจกรุณาละรักเพื่อนบ้าน

ลูกาได้กล่าวถึงเชื้อสายของพระเยซูเหมือนกับมัทธิวเพราะว่าลูกาได้มองดูพระเยซูว่าเป็นบุตรมนุษย์ ดังนั้นการสืบเชื้อสายจะต้องลำดับวงศ์จากพระบุตรมนุษย์ คือ พระเยซูย้อนกลับไปจนถึงบรรพบุรุษที่เป็นมนุษย์คนแรกคือ อาดัม(กลับกันกับการลำดับวงศ์ของมัทธิว) ลูกาไม่ได้เขียนถึงความสัมพันธ์ที่มีกับพวกยิวเท่านั้น ดังนั้น การลำดับวงศ์เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเป็นสืบเชื้อสายมาจากอาดัมเอาจริงตามคำสัญญา(ปฐมกาล 3:15)

เนื้อหาได้ขยายความหมายของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น คือความรักไม่ใช่เฉพาะสำหรับยิวเท่านั้น แต่สำหรับคนต่างชาติด้วย

ผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มที่สี่คือ ยอห์น ยอห์นพี่ชายของยากอบ เป็นผู้ที่พระเยซูได้ฝากมารดาของพระองค์ไว้กับเขา ยอห์นเป็นผู้เขียนหนังสือ 1,2,3 ยอห์นด้วย หัวข้อสำคัญของพระกิตติคุณยอห์น คือ พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและพระเมสสิยาห์ แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ได้เป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ในพระเจ้าตรีเอกานุภาพคือ พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระจันฉะและพระราชกิจของพระคริสต์ ท่านเขียนสำหรับคริสเตียน เพื่อจะนำคริสตจักรให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระบุตรของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นยอห์นสนใจการทำพระราชกิจของพระเยซูใน 6 อาทิติย์สุดท้าย และเน้นถึงการเป็นพระเจ้าของพระเยซูมากเป็นพิเศษ

ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ดังนั้นไม่มีการบันทึกการสืบเชื้อสาย แต่ได้บอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูตั้งแต่ปฐมกาล(อ่านยอห์น 1:1)ไม่มีการเริ่มต้นทรงเป็นอยู่ก่อนแล้ว

พระเจ้าทรงมีเหตุผลที่จะอนุญาตให้เห็นชีวิตของพระบุตรถึง 4 ลักษณะ ในพระคัมภีร์บางสิ่งกล่าวไว้ในหนังสือ 4 เล่มบางสิ่งที่กล่าวไว้ในเล่มเดียวบางทีแต่ละเล่มมีทัศนคติที่แตกต่างกันในเหตุการณ์เดียวกัน ดังนั้นถ้าเราอ่านทั้ง 4 เล่ม ก็จะช่วยให้เข้าใจในรายละเอียดได้มากขึ้น เช่น มาระโก บอกว่าเขาเขียนตำแหน่งของพระองค์ เมื่อถูกตรึงที่กางเขน มัทธีวเสริมว่า เขาเอาป้ายตำแหน่งติดไว้บนกางเขนเหนือพระเศียรของพระองค์ ลูกาบอกว่าป้ายนั้นเขียนเป็นภาษากรีก ลาตินและฮีบรู ยอห์นบอกว่า ปิลาตเป็นผู้เขียนป้ายนั้น

การประกาศ

เรื่องราวในหนังสือพระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มบอกให้เราไปถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทุกคน จนถึงการวายพระชนม์ที่ไม้กางเขน เพื่อเราจะได้รับการอภัยโทษบาปและมีชีวิตนิรันดร์ ถ้ายังไม่ได้ต้อนรับพระองค์ เข้ามาในชีวิต วันนี้ให้เปิดใจต้อนรับพระองค์ (ให้โอกาสบางคนที่พร้อมจะรับเชื่อ)

สรุปผลเรียนด้วยการอธิษฐาน ขอบคุณพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้มายังโลกเพราะทรงรักเรา และขอให้ทุกคนท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆเที่ยว

กิจกรรม

แข่งพระคัมภีร์

แบ่งเด็กๆออกเป็น 2-3 กลุ่มเพื่อช่วยกันสำรวจพระคัมภีร์และหาคำตอบจากคำถามต่อไปนี้ กลุ่มไหนตอบก่อนชนะ ข้อละ 10 คะแนน เล่มถึงข้อสุดท้ายรวมคะแนน ครูจะมีคำถาม เพิ่มเติมอีกก็ได้

1. พระคัมภีร์ใหม่แบ่งออกเป็นกี่หมวด?อะไรบ้าง?(5หมวด คือ พระกิตติคุณ ประวัติศาสตร์ จดหมายเปาโล จดหมายทั่วไป พยากรณ์)
2. หมวดพระกิตติคุณมีกี่เล่ม อะไรบ้าง?(4 เล่ม คือ มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์น)
3. มัทธีวมีอาชีพอะไร?(คนเก็บภาษี)
4. ใครมีอาชีพเป็นนายแพทย์?(ลูกา)
5. พระกิตติคุณมาจากภาษากรีก แปลว่า?..(ข่าวดี หรือข่าวประเสริฐ)
6. หนังสือ 2 เล่มใครที่บันทึกเรื่องราวการบังเกิดของพระเยซู(มัทธีว,ลูกา)
7. หนังสือเล่มใดที่กล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันในตอนจบ(มาระโก,ลูกา,การเสด็จขึ้นสวรรค์)
8. ให้เปรียบเทียบ มัทธีว 10:2-4 มาระโก 3:16-19 ลูกา 6:14-16 ว่าเล่มใดที่ไม่ได้พูดถึงความเกี่ยวพันระหว่างเปโตรและอันดรูว์(มาระโก)
9. ให้เปรียบเทียบมัทธีว 27:37 มาระโก 15:26 ลูกา 23:38 ยอห์น 19:19-21 ว่าหนังสือเล่มใดที่พูดถึงเกี่ยวกับบ้านเกิดของพระเยซู(ยอห์น)

10. ให้เปรียบเทียบชื่อพระคัมภีร์เหมือนในข้อ 4 ว่าคุณพระคัมภีร์เล่มใดที่บอกว่่าป้ายที่กล่าวประจาน พระเยซูเขียนเป็น 3 ภาษา(ลูกา,ยอห์น)
11. ให้เปรียบเทียบชื่อพระคัมภีร์เหมือนในข้อ 4 ว่าคุณเล่มใดที่กล่าวชื่อของพระเยซูไว้บนป้ายนั้นด้วย(มัทธิว,ยอห์น)

บทที่ 10 พระธรรมกิจการ

เป้าหมาย ให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรสมัยแรกและช่วยให้เห็นความสำคัญของการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 1:1-11

ข้อท่องจำ “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

ข้อคิดสำหรับครู

หนังสือสำหรับมีความหมายตามชื่ออยู่แล้วเป็นหนังสือที่เต็มไปด้วยเหตุการณ์ต่างๆ เป็นหนังสือแห่งการกระทำมากกว่าการพูด ด้วยเหตุนี้จะทำให้เด็กๆ สนใจมาก

ให้ใช้เวลาที่จะอ่านบททวนเรื่องราวต่างๆ ในหนังสือกิจการ เพื่อช่วยให้เกิดความจำเริญและมีความกระตือรือร้นขึ้น ให้พิจารณาคุณของพระเจ้า และการกระทำของเขาในลักษณะที่เป็นจริงเป็นจัง ไม่ใช่เป็นเรื่องเล่าหรือการแสดงเท่านั้น ให้คิดถึงชีวิตที่เต็มไปด้วยไฟแห่งพระวิญญาณ และความกระตือรือร้นที่จะต้องเสี่ยงแม้ชีวิตในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซู

เด็กๆ ชอบเรื่องตื่นเต้นและโดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องผจญภัย สิ่งเหล่านี้มีพร้อมอยู่ในหนังสือกิจการ ซึ่งไม่มีหนังสือผจญภัยอื่นใดสามารถนำมาเปรียบเทียบได้ เพราะว่าเป็นเรื่องประวัติศาสตร์และความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษวาดเขียนและอุปกรณ์ ให้เขียนหรือวาดภาพกิจกรรมหรืองานที่เขาชอบมากที่สุดมา 3 อย่าง ให้เขียนที่หัวกระดาษว่า

“กิจกรรม”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(ให้เขียนรูปร่างกลม แล้วแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ให้เขียนพระเจ้า พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์)

ตั้งแต่มนุษย์คนแรก จนถึงสมัยพระเยซูพระเจ้าทรงตรัสกับมนุษย์โดยตรง บางทีทรงตรัสตัวต่อตัว บางทีทรงตรัสทางความฝัน พระเจ้าทรงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์ให้มนุษย์รู้โดยพระองค์เอง

ต่อจากนั้นพระเจ้าได้ส่งพระบุตรลงมาให้อยู่ท่ามกลางมนุษย์ เพื่อประกาศแผ่นดินของพระเจ้าและสั่งสอนความจริงเกี่ยวกับพระองค์เองให้มนุษย์เข้าใจ จนกระทั่งถูกตรึงบนไม้กางเขนถูกฝังในอุโมงค์ ทรงฟื้นขึ้นจากความตายและเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่เราคือพระวิญญาณบริสุทธิ์(ยอห์น 14:16,26)พระองค์ทรงกำชับให้สาวกรอคอยรับพระสัญญานี้ที่กรุงเยรูซาเล็ม(กิจการ 1:4-5)แต่ไม่ช้าไม่นานท่านจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ฉะนั้น หนังสือกิจการเราเห็นถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในวันเพ็นเทกอสต์ตามที่พระเยซูได้ทรงสัญญาไว้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้มนุษย์สำนึกในความบาปของเขาและนำเขาให้เข้ามาหาพระเยซู

หนังสือกิจการ ได้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับใช้ในคริสตจักรสมัยแรกและพูดถึงการเริ่มต้นของกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การตั้งองค์การช่วยเหลือแม่หม้าย มีคนแรกที่ถวายชีวิตเพื่อพระคริสต์(สเทเฟน)มีการเริ่มงานของมิชชันนารีเป็นครั้งแรก

มีเหตุการณ์ที่สำคัญถึง 7 ประการที่ได้บันทึกไว้ในหนังสือกิจการที่เกี่ยวกับคริสตจักรสมัยแรก ให้เรามาดูทีละอย่างย่อๆดังนี้

ประการแรก และประการสำคัญที่สุดบันทึกไว้ในกิจการ 2 (กิจการ 2:1-13)ไม่ใช่มีเฉพาะคำพยากรณ์ของโยเอลที่พูดถึงการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จขึ้นสวรรค์ ทรงบอกกับพวกสาวกว่าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาให้สถิตอยู่กับเขาทั้งหลาย มีเหตุผลพิเศษที่พวกสาวกควรจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้อ่านกิจการ 1:8 ว่าเหตุผลนั้นคืออะไร?

คำถาม เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา พวกสาวกจะได้รับอะไร? ฤทธิ์อำนาจนั้นช่วยเขาทั้งหลายทำอะไร?(รอกำตอบ)

พระวิญญาณเสด็จลงมาครั้งแรก ในวันเลี้ยงฉลองของคนยิว เรียกว่า “เพ็นเทกอสต์” หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ทำให้พวกคริสเตียนเข้าใจความหมายที่แท้จริงของวันเพ็นเทกอสต์พระวิญญาณเสด็จลงมา หลังจากพระเยซูถูกตรึง 50 วันคือ หลังจากวันปีศาจ 50 วัน ตรงกับวันเพ็นเทกอสต์ของพวกยิว งานเลี้ยงฉลองของพวกยิวที่พระเจ้าสั่งให้เขาทำมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ได้เสร็จสมบูรณ์โดยเหตุการณ์เหล่านี้

ประการที่สอง ในวัยเพ็นเทกอสต์นั้น ผู้เชื่อได้รับฤทธิ์เดชที่จะทำงานพิเศษ และนำคนจากทุกประชาชาติมาเป็นสาวก หมายความว่า เขาทั้งหลายจะประกาศข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีคนกลับใจรับเชื่อพระเยซูในวันเดียว 3,000 คน นี่คือการเริ่มต้นคริสตจักรสมัยแรก

ประการที่สาม พวกผู้นำคนยิวไม่พอใจกับพวกคริสเตียนที่มีฤทธิ์อำนาจและความเชื่อแบบใหม่ รัวเขาได้เริ่มทำการข่มเหงพวกคริสเตียน(ในข้ออภิปรายถึงความหมายของ “การข่มเหง”) การข่มเหงทำให้พวกคริสเตียนกระจัดกระจายไปอยู่ประเทศอื่น แท้จริงเป็นการช่วยให้ข่าวประเสริฐแพร่ออกไปยังต่างประเทศ

ประการที่สี่ ผู้ที่ทำการข่มเหงพวกคริสเตียนที่สำคัญมากที่สุดคือ เซาโล พระคัมภีร์กล่าวว่าเปาโลได้พยายามทำลายล้างคริสตจักร ได้เข้าไปในบ้านของพวกคริสเตียนและทุกลากทั้งหญิงและชายมาขึ้นศาลและจับขังคุก แต่ต่อมเขาได้พบกับพระเยซูและทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลงไป(ถ้ามีเวลาพออาจจะเล่าเหตุการณ์การกลับใจของเปาโล)ชื่อของเขาได้เปลี่ยนเซาโลเป็นเปาโลจากผู้ข่มเหงที่ยิ่งใหญ่กลับกลายมาเป็นผู้ประกาศที่โด่งดังมาก ถูกเรียกว่าเป็นอัครสาวกและได้เขียนหนังสือหลายเล่มในหนังสือพระคัมภีร์ใหม่

เหตุการณ์สำคัญประการที่ห้า คือ การเริ่มคริสตจักรในหมู่คนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว(ทบทวนความหมายของคำว่า “คนต่างชาติ”)พระเจ้าทรงสำแดงให้เปโตรได้เห็นในนิมิตว่า ชาวต่างชาติสามารถเข้าส่วนในครอบครัวของพระเจ้าด้วยและนี่เป็นสิ่งสำคัญเกี่ยวข้องกับเรา ทุกคนอย่างไร? เราผู้ซึ่งไม่ใช่ยิวสามารถที่จะรับเอาข่าวประเสริฐได้ด้วย

ประการที่หก คำสั่งสำคัญในพระคัมภีร์ตอนนี้ คือพระเยซูได้ส่งพวกสาวกของพระองค์ให้ออกไปประกาศข่าวดีแก่คนทั่วโลก และให้เขาทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานมิชชั่นก็เริ่มขึ้นโดยคริสตจักรอันทิโอได้ส่งบารนาบัสกับเปาโลออกไปเป็นมิชชันนารีคู่แรก

มีการประกาศข่าวประเสริฐครั้งแรกในปาเลสไตน์ เป็นเมืองที่พระเยซูเคยอยู่และ ต่อจากนั้น ข่าวประเสริฐได้แพร่ไปทั่วแคว้นเอเชียวันหนึ่ง พระเจ้าทรงบอกเปาโลโดยทางนิมิตว่าทรงต้องการให้เขาไปประกาศจากทวีปหนึ่งไปยังทวีปอื่นๆด้วยเช่น ยุโรป เปาโลได้เดินทางไปเป็นมิชชันนารีในยุโรปถึง 3 ครั้ง

ประการที่เจ็ด ใน 8 บทสุดท้ายของหนังสือกิจการเป็นเรื่องที่เปาโลถูกจับ ความทุกข์ลำบากและการเดินทางที่เต็มไปด้วยอันตรายในฐานะของนักโทษจนถึงกรุงโรม

เราจะเห็นว่าคริสตจักรเจริญเติบโตขึ้นเพราะการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง เมื่อมีคนรับเชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาสติอยู่ในชีวิตของผู้นั้นเพื่อจะเป็นผู้ช่วยและนำพาชีวิตของเขา แต่ในหนังสือกิจการแสดงให้เราเห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์บทบาทในชีวิตของเรา มากกว่านั้นอีก โดยการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้ดูตัวอย่างประสบการณ์ที่เกิดขึ้น(กิจการ 10:44-46,19:6)อะไรเป็นสิ่งที่แสดงให้รู้ว่า ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว?(รอกำตอบ)

การพูดภาษาแปลกๆ แปลกๆ ไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการรับบัพติศมา แต่ที่สำคัญคือผลการพระวิญญาณ และฤทธิ์อำนาจที่ปรากฏในชีวิตของบุคคลนั้น

คริสเตียนบางคนคิดว่าประสบการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเฉพาะกับพวกสาวก ในคริสตจักรสมัยแรกเท่านั้น (อ่านกิจการ 2:38 อภิปราย)

น้องๆ คิดว่าการรับบัพติศมามีเฉพาะสำหรับผู้ใหญ่ใช่หรือไม่? ให้อ่านกิจการ 2:39 พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงว่าทุกคนสามารถรับบัพติศมาได้ (ช่วยให้น้องๆ เข้าใจว่าทุกคนที่รับเชื่อแล้วสามารถรับของประทานนี้ได้)

ผู้เชื่อที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณ ในคริสตจักรสมัยแรก ได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกสิ่งที่เขาทำ (อ่านกิจการ 10:19-21, 16:6-10) พระวิญญาณทรงนำคนทุกข์ และทุกคริสตจักรอยู่ในเวลานี้ คำสัญญาที่พระเยซูทรงให้ไว้กับสาวกก็สำเร็จแล้วและมีส่วนเกี่ยวข้องกับเราทุกคน เราต้องการฤทธิ์อำนาจในการประกาศเรื่องของพระเยซูและความรักของพระองค์ ข้อท่องจำอาทิตย์เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้แก่เรา ให้ทบทวนข้อท่องจำด้วยกัน (ท่องหลายๆ เที่ยว)

การประกาศ

บางทีเราอาจจะจะรู้จักบางคนที่ยากจะรับเชื่อ แต่เราไม่กล้าเป็นพยานกับคนเหล่านั้น ขอให้พระเจ้าเติมเราให้เต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเราจะมี ความกล้าพอที่จะบอกเรื่องความรอดให้แก่คนอื่น

คำถามทบทวน

1. ใครเป็นผู้เขียนพระธรรมกิจการ?(ลูกา)
2. พระสัญญาของพระบิดาที่พระเยซูบอกนั้นคืออะไร?(จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเหนือผู้เชื่อ)
3. อาจารย์เปาโลเป็นใคร?
4. เมื่อท่านรับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว ท่านทำอะไร เพื่อพระเยซูคริสต์บ้าง?(ทำตามคำสั่ง ออกไปประกาศข่าวประเสริฐตั้งคริสตจักร.....)
5. การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มีเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้น ใช่หรือมี?...อธิบาย...

กิจกรรม

1. แข่งกันเติมคำ

เตรียมกระดาษแข็งชิ้นเล็กๆ ที่เขียนกุญแจของข้อท่องจำไว้ทั้งหมด 7 คำ

เขียนข้อท่องจำบนกระดาษ และเว้นช่องว่างไว้สำหรับเติมคำที่เป็นกุญแจ แจกกุญแจของข้อท่องจำให้คนละแผ่น เมื่อกลุ่มหนึ่งอ่านข้อท่องจำด้วยกันคนไหนที่มีคำที่ต้องเติมลงในช่องว่างให้รีบนำไปเติมให้สมบูรณ์ทันที เมื่อทำครบ

แล้ว ให้แจกคนที่ยังไม่ได้เล่นต่อจนครบทุกคนหรือจะให้เป็น 2 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ทีม เพื่อแข่งขันกัน ทีมใดเติมก่อนทีมนั้นชนะ

กุญแจทั้ง 7 คือ ฤทธิเดช พระวิญญานบริสุทธิ เป็นพยาน กรุงเขรุธาเดิม ยูเดีย สะมาเรีย สุดปลายแผ่นดินโลก

2. เขียนเรื่องที่ต้นต้นจากหนังสือกิจการ

เตรียมกล่อง 1 ใบ ข้อพระคัมภีร์จากเรื่องกระดาษ ดินสอ และปากกาเมจิก ให้แต่ละคนจับสลากจากกล่องนั้น แล้วเขียนชื่อเรื่องที่ต้นต้นต่างๆจากข้อพระคัมภีร์ที่ได้ และวาดภาพประกอบคำอธิบายจากเรื่องที่เขียนนั้น และเขียนข้อท่องจำกำกับไว้ด้วยเสร็จแล้วให้แต่ละคนเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

บทที่ 11 จดหมายฝาก

เป้าหมาย รู้จักจดหมายแต่ละฉบับและสาเหตุของการเขียนจดหมายและหนุนใจให้ดำเนินชีวิตตามคำสอนที่ได้รับ

ข้อพระคัมภีร์ ฟิเลโมน 1-25

ข้อท่องจำ “เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายจงมั่นคงไว้และยึดถึงโอวาทที่ท่านได้เรียนจากเราไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือด้วยจดหมาย” 2 เธสะโลนิกา 2:15

ข้อคิดสำหรับครู

เราส่วนมากมักจะคุ้นเคยกับการเขียนจดหมาย แม้แต่เด็กก็เคยเขียนจดหมายกับบ้างแล้ว เช่น เขียนถึงเพื่อนหรือญาติพี่น้อง

จดหมายแสดงถึงความรู้สึก ความห่วงใยของผู้เขียน ดังนั้นจึงมีข้อความของจดหมายบันทึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้า จดหมายเหล่านี้ เขียนโดยเปาโล เปโตร ยากอบและยอห์น เขียนถึงคนบางคนหรือถึงคริสตจักร จดหมายแต่ละฉบับสะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัย ความรักและความห่วงใยของผู้เขียนและความจริงของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

ร้องเพลง “พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่”

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่จะกล่าวถึงนี้เป็นคัมภีร์ใหม่ คริสเตียนเราควรสนใจๆควรท่องเอาไว้มีที่เล่มด้วยกัน(มีที่เล่มด้วยกัน)

มัคชาย มาระโก ลูกา เล่มสี่นั้นหนาชื่อว่าโยฮัน เล่มห้าถึงเล่มแปดนั้น (โยฮัน)(ซ้า)คือกิจการ โรม โครินธ์ (เอ้า โครินโธ)กาลาเทีย เอเฟโซ ฟิลิปปอย โคลโลซา ยะสะโลนิเก(ยะสะโลนิเก)หนึ่งติโมเตียว เล่มสองก็มี(ชะซ้า) (ซ้า)โปรดจ่าไว้ให้ดีติโต ฟิเลโมน เฮีบราย ยาโกโบ เปโตร เปโตร โยฮัน โยฮัน โยฮัน คัมภีร์ยูดาห์ก็มีเหมือนกัน (ชะซ้า)(ซ้า)เล่มท้ายสุดนั้น คือ คัมภีร์วิวรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มี2สิ่งที่จะช่วยคริสเตียนเผยแพร่พระกิตติคุณในสมัยแรก คือ การข่มเหงที่ทำให้พวกผู้เชื่อกระจัดกระจายไป และงานการประกาศของมัชชั่นนารี ได้เริ่มตั้งคริสตจักรขึ้นหลายเมืองในเอเชียและยุโรป(ดูแผนที่)

ในบทนี้รวม 2 หมวดเข้าด้วยกัน คือ หมวดจดหมายฝากของเปาโลและจดหมายฝากทั่วไป มีทั้งหมด 21 เล่ม จากพระธรรมโรมและยูดาห์

จดหมายของเปาโล มี 13 เล่ม คือ โรม 1,2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟลิปปี้ โคโลสี 1,2 เรสะ โลกิกา 1,2 ทิโมธี ทิตัส ฟิเลโมน

จดหมายของเปาโลส่วนมากเขียนถึงคริสตจักรที่ท่านเป็นผู้ริเริ่ม หรือเขียนถึงบางคนที่ท่านรู้จักเป็นส่วนตัว บางฉบับเขียนถึงคริสตจักร บางแห่งเฉพาะเจาะจง บางฉบับเขียนส่งเวียนกันต่อไปในหลายๆกลุ่มหรือหลายคริสตจักร เปาโลเขียนจดหมายสองฉบับถึงเพื่อนร่วมงาน คือ ทิโมธีและอีกฉบับหนึ่งถึงติดัสกับฟิเลโมน บางที่ท่านอาจจะเป็นผู้เขียนหนังสืออีบรูด้วยก็ได้ อาจเป็นไปได้

จดหมายแต่ละฉบับเขียนขึ้นอย่างมีเป้าหมายแต่โดยทั่วไปแล้วใจความสำคัญของจดหมายมักจะเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียน บางครั้งผู้เขียนหลายคนเขียนในหัวข้อที่เหมือนกัน

เมื่อเราอ่านจดหมายโดยตลอดแต่ละเรื่องมีจุดเด่น เพราะมีความสำคัญในตัวของมันเอง

ในหนังสือโรม กล่าวทุกคนต้องการการชำระโทษบาปทั้งคนยิวและคนต่างชาติที่ไม่ใช่ชีวิตการเชื่อในพระเยซูทำให้เราได้รับความรอด ไม่ใช่ด้วยการกระทำดี เราถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์และกล่าวในตอนสุดท้ายว่า ความประพฤติของคริสเตียนควรจะเป็นเหมือนพระคริสต์

คริสเตียนใหม่ที่เป็นคนยิวเคยดำเนินชีวิตตามธรรมบัญญัติมาก่อน บางบทเป็นการยากที่พวกเขาจะเข้าใจว่า การประพฤติตามธรรมบัญญัตินั้นไม่เกิดประโยชน์เลย พระเจ้าไม่ได้ยอมรับว่าเราเป็นผู้ชอบธรรม โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์

จดหมายที่เขียนขึ้นเพื่อสอนเกี่ยวกับชีวิต คือ

1,2 โครินธ์

ในหนังสือกาลาเทีย โคลอสี และอีบรู เน้นให้เห็นว่าเราถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้า โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เปาโลเตือนไม่ให้หันกลับไปสู่ภายใต้พิธีกรรมและธรรมบัญญัติอีกต่อไป (อ่าน กาลาเทีย 5:1)

เปาโลได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เพื่อชักชวนให้คริสเตียนยิวกับคริสเตียนที่ไม่ใช่ยิวรักและยอมรับซึ่งกันและกันเหมือนเป็นพี่น้องในพระคริสต์ ทุกคนรวมกันเป็นพระกายคือ คริสตจักร โดยมีพระคริสต์เป็นศีรษะ

ลักษณะของคริสเตียนอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงเป็นพิเศษตลอดหนังสือเหล่านี้ ที่ไม่เหมือนกับความคิดของชาวโลกทั่วไปคือ คริสเตียนควรจะมีคามชื่นชมยินดีท่ามกลางความทุกข์ลำบากและกัญญาของหนังสือ ฟลิปปี้

คือ “ชื่นชมยินดี” เปาโลได้เรียนรู้เคล็ดลับที่จะทำให้มีชัยชนะในการดำเนินชีวิตของคริสเตียน และได้ส่งเคล็ดลับนั้น ไปให้พี่น้องคริสเตียนที่คริสตจักรฟิลิปปีและในที่อื่นๆ สิ่งที่น่าสนใจมากกว่านั้น คือ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงคริสตจักรฟิลิปปี ขณะที่ท่านติดคุกเพราะเห็นแก่พระนามของพระคริสต์(อ่าน ฟิลิปปี 4:11-13)

คริสเตียนที่มีเหตุที่จะมีความปีติยินดีได้ แม้ว่าจะมีความมืดอยู่รอบตัว และมีอนาคตที่ไม่แน่นอน เราสามารถวางใจในพระเยซูคริสต์ได้ เรารู้ว่า อนาคตของเราอยู่ในความดูแลของพระองค์เรื่องราวในจดหมายต่างๆ ทำให้เรารู้เรื่องของอนาคตบ้างแล้ว คนของพระเจ้าเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของเยซู เราได้อ่านคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองละเอียดที่สุด คือ 1,2 เรสะ โลกนิกา และ 1,2 ทิโมธี

ดีดัส เป็นผู้ผู้นำในคริสตจักรสมัยแรก เปาโลเขียนจดหมายถึงเขา เพื่อจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับคริสตจักรและหลักข้อเชื่อต่างๆ

เปาโลเขียนจดหมายถึง ฟิเลโมน เพื่อจะขอร้องให้รายอมยกโทษให้กับทาสของเขาที่หนีไปคือ โอนีสสิมัส และ ไม่เพียงแต่ขอร้องให้เขายกโทษ โอนีสสิมัสที่เป็นคริสเตียนแล้วเท่านั้น แต่ได้ขอให้เขายอมรับ โอนีสสิมัสเหมือนกับที่เขาได้ยอมรับท่านเปาโลเอง ลักษณะของคริสเตียนแท้ คือ การให้อภัย

ทุกวันนี้คริสเตียนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าซึ่งไม่ใช่สิ่งแปลก ได้เห็นความบาปของคนเหล่านั้นที่รักความสนุกสนานมากกว่าสนใจหรือรักพระเจ้า เขาพากันอวดตัวและหยิ่งผยอง คือ รื่นและเกลียดขังความดี เราที่เป็นคริสเตียนรู้ว่า คำพยากรณ์ใน 2 ทิโมธี 3:1-5 สำเร็จแล้ว(อ่าน 2 ทิโมธี 3:1-5)

พระเจ้าทรงรักษาคำเหล่านี้ไว้ในพระวจนะของพระองค์สำหรับมนุษย์โลก ดังนั้นข้อความทั้งหมดไม่ใช่เพื่อทิโมธี ฟิเล โมน และคริสเตียนในสมัยแรกเท่านั้น แต่สำหรับเราทุกคนในสมัยปัจจุบันด้วย เราจะต้องรู้พื้นฐานของความเชื่อเราจะต้องเข้าใจว่าธรรมเนียมปฏิบัติไม่ได้ ทำให้เรารอดแต่เราจะต้องตั้งมั่นอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นความรอดของเราทั้งหลาย

หมวดจดหมายฝากทั้งไป

ให้เปิดไปดูหนังสือยากอบ ท่านยากอบเขียนถึงใคร? ให้สังเกตข้อที่ 1(รอคำตอบ)

ยากอบ 1 เปโตร และ 1,2 ยอห์น ในหนังสือเหล่านี้มีคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว การมณัสการ สามัคคีธรรมในหมู่คริสเตียน ช่วยเหลือคนยากจน การควบคุมลิ้น(คำพูด) การถ่อมใจเน้นถึงการตั้งมั่นอยู่ใน ความทุกข์ยากทุกอย่างและความประพฤติอื่นๆ ทั้งหมดเหล่านั้น สรุปใน 1 ยอห์น 4:7-8

คริสเตียนต้องเผชิญกับปัญหาอื่นๆอีก ฟังเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นจึงเป็นการง่ายที่จะเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง มีบางคนเข้ามาสอนคำสอนที่ไม่ถูกต้องหนังสือสี่เล่ม คือ 2 เปโตร 2,3 ยอห์น และยูดา เตือนให้ระวังคำ

สอนเทียมเท็จ(อ่าน2ยอห์น ข้อ7-9)เตือนให้คริสเตียนระมัดระวัง พวกครูเทียมเท็จที่เข้ามาในคริสตจักร เพื่อ
บิดเบือนความจริงในพระวาทะของพระเจ้า

หนังสือพระคัมภีร์ใหม่ตลอดเล่มได้เน้น ถึงการดำเนินชีวิตประจำวันของคริสเตียน ซึ่งไม่มีสักเล่มเดียว
ที่ไม่ได้กล่าวถึงผลของการรับเชื่อในพระเยซูคริสต์และการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ในทุกๆวัน

ข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้ อยู่ใน 2 เศสะโลนิกา 2:15 ได้หนุนใจให้เราตั้งมั่นอยู่ในความจริงที่เราได้เรียนรู้แล้ว
(ทบทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆเที่ยว)

คริสเตียนในสมัยนี้ต้องการคำแนะนำในการดำเนินชีวิตเท่ากับคริสเตียนในสมัยแรก เราจะต้องมีความ
รับผิดชอบส่วนตัวต่อพระวาทะของพระเจ้า(ซูพระคัมภีร์)และจะต้องอ่านทุกๆวัน

การประกาศ

ให้ปิดชั้นเรียนด้วยการอธิษฐาน ของพระเจ้าทรงช่วยแต่ละคนให้อ่านพระวาทะของพระเจ้าเป็นประจำและทาม
คำแนะนำ ถ้ามีคนที่ยังไม่เชื่อ ให้โอกาสที่เขาจะรับเชื่อในเวลา

กิจกรรม

1. เกมสรีเรียงชื่อหนังสือ

เตรียมการ์ดที่มีชื่อหนังสือที่เป็นจดหมายต่างๆ 21 เล่ม โดยทำ 2 ชุด ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม นั่งหันหน้าเข้า
หากันและมีโต๊ะตั้งอยู่ระหว่างกลาง วางการ์ด 2 ชุด ไว้บนโต๊ะทำให้ ปนกัน แบ่งออกเป็น 3 กอง ๆ ละ 7 แผ่น เมื่อ
ให้สัญญาณ ขอให้ทั้งสองทีมเรียงชื่อหนังสือเป็นจดหมายตามลำดับให้ถูกต้อง ใครเรียง ได้ก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะ

2. ท่องข้อท่องจำ

เตรียมกระดาษแข็งหรือกระดาษโปสเตอร์ 7 แผ่น ก่อนชั้นเรียนให้เตรียมการ์ด โดยเขียนข้อท่องจำบางส่วนลงบน
การ์ดแต่ละแผ่น

แผ่นที่ 1 เขียน เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย..

แผ่นที่ 2 เขียน จงมั่นคงไว้...

แผ่นที่ 3 เขียน ยึดถือโอวาท

แผ่นที่ 4 เขียน ที่ท่านได้เรียนจากเรา

แผ่นที่ 5 เขียน ไม่ว่าจะด้วยคำพูด

แผ่นที่ 6 เขียน หรือด้วยจดหมาย

แผ่นที่ 7 เขียน 2 เซส โลกิกา 2:15

แจกการ์ดให้คนละแผ่นหรือกลุ่ม ละ 1 แผ่น ให้ยื่นล้อมวงกันเมื่อให้สัญญาณว่าเริ่มได้ ให้เราที่ได้การ์ดที่ 1 ชูการ์ดขึ้น และพูดคำที่อยู่ในการ์ดและคนต่อไปตามลำดับจนกว่าจบประโยค และให้ทำอย่างนั้นหลายๆ เทียวจนกว่าจนกว่าจะจำได้ แม่นยำต่อจากนั้นให้สับเปลี่ยนการ์ดกันและท่องตามลำดับการ์ดที่แต่ละคนได้

3. “ข้อความพิเศษ”

เตรียมซองจดหมาย และกระดาษเขียนจดหมาย ให้เราเขียนจดหมายสั้นๆ เพื่อหนุนใจเพื่อนหรือคนที่เรารู้จัก

บทที่ 12 วิวรรณ์

เป้าหมาย เพื่อให้รู้เกี่ยวกับอนาคตของคริสตจักรในนิมิตที่พระเจ้าทรงสำแดง ให้เตรียมพร้อมในเสด็จมาของพระเยซูคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ วิวรรณ์ 1:3,22:1-7

ข้อท่องจำ “ลูกเกิดเราจะมาในเร็ววันนี้ ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็มีความสุข” วิวรรณ์ 22:7

ข้อคิดสำหรับครู

เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่หนังสือวิวรรณ์ไม่ได้รับความสนใจมากนัก ไม่เป็นที่เข้าใจและมีการตีความหมายอย่างผิดๆแม้ว่าหนังสือวิวรรณ์จะเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆที่ไม่สามารถจะเข้าใจได้อย่างชัดเจน แต่ก็ทำให้เราพอจะมองเห็นคลังสมบัติของคริสเตียนได้บ้าง

สิ่งสำคัญที่ครูควรจะเน้นแก่เด็กๆคือ ความจำเป็นในการเตรียมตัววันนี้ สำหรับสิ่งที่รออยู่ข้างหน้า หนังสือวิวรรณ์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ที่มีชัยชนะในชีวิตนี้จะได้รับบำเหน็จบนสวรรค์ สอนให้เด็กๆเข้าใจว่า หมายถึงว่าชัยชนะต่อการทดลองที่จะทำบาปไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ไม่ว่าที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือกับเพื่อนบ้าน หนุนใจให้ทุกคนเตรียมพร้อมตั้งแต่เดี๋ยวนี้ สำหรับวันยิ่งใหญ่ที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา

นำสู่บทเรียน

“สัญลักษณ์” ครุหาภาพที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆหรือเครื่องหมายแทนบางสิ่งบางอย่าง เช่นเกี่ยวกับศาสนา เชื้อชาติ โรงพยาบาล โรงเรียน สินค้า...เป็นต้น เพื่อจะช่วยให้เด็กๆ เข้าใจการที่ต้องใช้สัญลักษณ์ต่างๆมากมายในหนังสือวิวรรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คนทั่วโลกในหลายสาขาวิชา พยายามทำนายถึงเรื่องอนาคต ผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์กำลังมองดูการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจอยู่ว่า ราคาสินค้าจะสูงขึ้นหรือจะลดลง งานจะหาง่ายหรือยาก แต่อนาคตยังมีสิ่งที่ปิดซ่อนไว้เหมือนมีม่านบังตาเรา ทำให้มองไม่เห็น

นี่เป็นการดีหรือไม่ดี?(ชี้ให้เห็นในจุดที่ว่าเรื่องอนาคตอยู่ในแผนการของพระเจ้าและเป็นการดีที่เราไม่รู้ เพราะจะช่วยให้เรามองอนาคตไว้กับพระองค์ และมั่นใจได้ว่าเราอยู่ในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์)

ตลอดประวัติศาสตร์ในบางเวลา พระเจ้าทรงเปิดม่านเล็กน้อย เพื่อให้บางคนเห็นเหตุการณ์ในอนาคตที่ทรงโปรดให้เห็น และสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นกับอัครสาวกของพระเยซู คือ ยอห์น ใ้เราอ่าน วิวรรณ์ 1:9-10 เพื่อจะรู้สภาพของยอห์นเมื่อเขาเห็นนิมิต

ผู้ที่ตรัสกับยอห์นคือ พระคริสต์ในลักษณะที่เต็มด้วยสง่าราศี เมื่อยอห์น ได้เห็นพระองค์เขามีท่าทีอย่างไร? (อ่าน วิวรรณ์ 1:17-19)พระเยซูบอกให้ยอห์นบันทึก 3 สิ่งลงไป(ดู ข้อ 9)ให้เขียนสิ่งที่ได้เห็น สิ่งที่กำลังเห็นอยู่ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลัง พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ สิ่ง que เห็นในอดีต ในปัจจุบันและในอนาคต

(แสดง 12-1)สิ่งที่เห็นนั้น คือ สภาพของคริสตจักรที่เจ็ดที่อยู่ในแถบซึ่งเดี๋ยวนี้เรา เรียกว่าเอเชียย่อย (1-4,11)นักศาสนศาสตร์บางคนตีความหมายว่า พระเยซูประทานข้อความนี้ให้แก่คริสตจักร ตั้งแต่สมัยยอห์นจนถึงวันสิ้นยุค

ข้อความที่มีไปถึงแต่ละคริสตจักรนั้นเป็นเรื่องทางฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรเอเฟซัส ได้ทำงานด้วยความอดทนและไม่ยอมรับพวกครูเทียมเท็จเข้ามาในคริสตจักร แต่พระเยซูตรัสว่า ประชาชนได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของเขา (วิวรรณ์ 2:4)

คำถาม คำว่า “ละทิ้งความรักดั้งเดิม”นี่องๆคิดว่าพระองค์หมายความว่าอะไร?(ให้เวลาอภิปราย)

มี 2 คริสตจักรที่ยอมให้ครูเทียมเท็จเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ คริสตจักรเมืองธียาธิรา กับคริสตจักรเปอร์กามัม พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธความเชื่อหรือละเว้นงานหนัก แต่พระเยซูตรัสกับคริสตจักรทั้งสองว่า ให้กลับใจเสียใหม่จากการที่ไม่ได้ขับไล่คนชั่วร้ายให้ออกไปจากท่ามกลางพวกเขา

มี 2 คริสตจักรที่ทำให้พระเยซูพอพระทัยในทุกสิ่งที่เขาทำ มีคนยากจนจำนวนมากในคริสตจักรเมอร์นาที่ยอมทุกข์ยากลำบาก เพื่อเห็นแก่ความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระเยซูได้ตรัสชมเชยเขาทั้งหลายทรงสนับสนุนให้เขาตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อ เพื่อจะรับบำเหน็จจากพระองค์

(อ่าน วิวรรณ์ 3:10)คริสตจักรฟีลาเดลเฟียเป็นอีกคริสตจักรหนึ่งที่มีความอดทนและเชื่อฟังแม้ว่าจะได้รับการข่มเหง

บางทีอาจจะไม่ค่อยมีคนคิดถึงคนยากจนในคริสตจักรสมเมอร์นา หรือคริสตจักรฟีลาเดลเฟียพระคริสต์ไม่ได้ทอดพระเนตรมนุษย์แต่เพียงภายนอกแต่ทรงมองคูจิตใจ ทรงมองคูคริสตจักรเมืองซาร์ดิสเหมือนที่มันเป็นคือ ตายเสียแล้ว

คริสตจักรหรือบางคนจะมีการดำเนินชีวิตภายนอกอย่างหนึ่ง แต่มีสภาพภายในจิตใจอีกอย่างหนึ่ง คำถามหมายความว่าอย่างไร?(อภิปราย)

คริสตจักรที่เจ็ดคือ คริสตจักรที่เมืองเลาติเซีย มีสมาชิกเป็นคนที่รู้ว่าเขาไม่มี ความต้องการสิ่งใดเลย แต่ พระเยซูกล่าวว่า เขาทั้งหลายเป็นคนเร้นแค้นเสียใจและมีสภาพจิตวิญญาณอ่อนๆก็ดีกว่าเช่นๆต่อพระพักตร์พระเจ้า ให้เรามาดูสิ่งที่พระเยซูทรงตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ (อ่าน วิวรณ์ 3:15-16)

หลังจากที่ขอร้องได้รับข้อความสำหรับคริสตจักรต่างๆจบลง ก็มีเสียงตรีศจากสวรรค์ว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า”(วิวรณ์ 4:1)นิมิตที่ขอร้อง ได้เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งและมีหลายตอน สิ่งที่ขอร้องเห็นเป็นสัญลักษณ์ต่างๆเราจะเรียนรู้ถึงความหมายของสัญลักษณ์เหล่านั้นตอนนี้นำเรามาดูชื่อของสัญลักษณ์กันก่อน

(แสดงภาพ 12-2)นิมิตแรกที่ขอร้องเห็นแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นใกล้วาระสุดท้ายของผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซู เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ครั้งแรกขอร้องได้เห็นตราเจ็ดดวงที่เป็ดอกที่ละดวง เมื่อเปิดตามแต่ละดวงออกจะมีเหตุการณ์พิเศษอย่างหนึ่งเกิดขึ้นบน โลก คือ จะมีผู้ต่อต้านพระคริสต์เกิดขึ้น สงคราม การกันดารอาหาร และพระพิโรธของพระเจ้า เมื่อเป่าแตรทั้งเจ็ดจะมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น คือ ลูกเห็บ ไฟ น้ำและพิษ ความมืด ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ มีควันไฟพุ่งออกมาจากช่องบาดาล ไม่มีแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ อากาศมืดไปและเกิดแผ่นดินไหว

สิ่งต่างๆเหล่านี้จะเกิดขึ้นในระหว่าง เวลาที่เราเรียกว่า เวลาแห่ง “ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่” เป็นระยะเวลา นาน 7 ปี จะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เชื่อถูกรับขึ้นไป แล้วในระหว่างนี้จะมีบางคนรับเชื่อพระเยซูและได้รับความรอด เมื่อเราได้พบและยอมรับเชื่อพระเยซูอยู่ก่อนแล้ว เราไม่ต้องกลัวว่าจะต้องพบกับเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ เพราะพระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า ผู้เชื่อจะรอดจากสิ่งเหล่านี้(อ่าน ลูกา 21:34-36 และ เฮสะ โลกิกา 5:8-11)

(แสดงภาพ 12-3)เมื่อพระเยซูเสด็จมายังโลกพร้อมทั้งคริสตจักรของพระองค์ หลังจากวันแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ผ่านพ้นไปแล้ว พระองค์จะผูกมัดซาตานและจับมันโยนลงไปในเหวลึก และมันจะอยู่ที่นั่นนาน 1,000 ปี ในเวลาแห่งสันติสุข นี้เราเรียกว่า “ยุคพันปี” พวกคริสเตียนที่ฟื้นคืนชีวิตจะได้ครองโลกร่วมกับพระคริสต์ หลังจากยุคพันปีซาตานจะได้รับการปลดปล่อยอยู่ระยะหนึ่ง และต่อจากนั้นจะถูกขังให้อยู่ในบึงไฟนรกตลอดไป เป็นนิรันดร์ ร่วมกับคนเหล่านั้นที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต

นิมิตตอนสุดท้ายของขอร้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกคริสเตียนจะได้อยู่ในสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ จะมีกรุงเยรูซาเล็มใหม่เลื่อนลอยมาจากสวรรค์(อ่านวิวรณ์ 21:1-7)พระเจ้าจะทรงประทับอยู่กับประชากรของพระองค์ในเมืองอันสวยงามนั้น ขอร้องอธิบายถึงลักษณะของเมืองนั้นว่า ได้สร้างขึ้นด้วยแก้วมณีอันหาค่ามิได้ ไม่มีพระวิหารสำหรับนมัสการ และไม่ต้องการแสงดวงอาทิตย์อีกต่อไป(อ่าน วิวรณ์ 21:22 เพื่อหาเหตุผลว่าทำไม)วิวรณ์ 22:1-5 บอกเพิ่มเติมเกี่ยวกับบ้านของเราในอนาคต

พระคัมภีร์สอนว่า จะมีเวลาแห่งการพิพากษาสำหรับทุกคน แต่เป็นการตัดสินที่แตกต่างกัน ผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์จะได้รับการพิพากษาเพราะความบาปของเขาทั้งหลาย

(แสดงภาพ12-4)สำหรับผู้ที่เชื่อพระองค์ได้ทรงรับโทษแทนเขาทั้งหลายแล้ว ดังนั้นพวกคริสเตียนจะได้รับการพิจารณาตัดสินตามความศรัทธาของเขา จะได้รับบำเหน็จตามสิ่งที่เขาได้กระทำเพื่อพระนามของพระคริสต์

ชีวิตนิรันดร์ในพระคริสต์ คือ ความหวังสูงสุดของคริสเตียน เรามีอนาคตที่แน่นอนตราบใดที่เรายังมีความไว้วางใจในพระคริสต์

อ่านวิวรณ์ 2:7,26-27,3:12,21,21:7 คำใดที่เราพบในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้? บำเหน็จของผู้ที่มีชัยชนะในชีวิตนี้คืออะไรบ้าง?

(นำอภิปรายในเรื่องการต่อต้านความบาป)การต่อต้านการทดลองนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปซาตานจะใช้กรล่อลวงหลายวิธีที่จะให้เราทำบาปมันรู้จุดอ่อนของเรา เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องอ่านพระวจนะของพระองค์และอธิษฐานทุกวัน เพื่อจะได้รับกำลังและการทรงนำให้เป็นผู้มีชัยชนะพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้คอยช่วยเหลือเรา ให้ได้รับบำเหน็จอันยิ่งใหญ่

การประกาศ

ข้อท่อกำอาทิตยนี้ เตือนเราให้เตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ให้เราทบทวนด้วยกัน (ท่อกหลายๆเทียว)ท่านพร้อมที่จะพบกับพระเยซูหรือยัง? ถ้ายังท่านสามารถขอให้พระองค์เข้ามาในจิตใจของท่านเวลานี้(ให้โอกาสบางคนทีพร้อมจะรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. ผู้ได้รับการเปิดเผยเรื่องอนาคตจากพระธรรมวิวรณ์คือใคร?(ยอห์น)
2. ผู้ที่ได้อ่านพระธรรมวิวรณ์จะได้รับอะไร?(ความสุข วิวรณ์ 1:3)
3. คริสตจักรที่ได้รับคำชมหรือที่พระเยซู พอพระทัยคือคริสตจักรอะไร?(คริสตจักรสมอรรันนาและฟีลาเดลเฟีย)
4. เราจะมีชีวิตอย่างไรเพื่อเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า?(ให้ผู้เรียนตอบ)
5. ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาจะเหตุการณ์อะไร?(มีผู้ต่อต้านพระคริสต์ สงคราม การกัณดารอาหาร แผ่นดินไหว)
6. พระเยซูจะเสด็จมาวันไหน?
7. ใครคือผู้ที่ได้รับบำเหน็จจากพระเยซูคริสต์?(ผู้ทีเชื่อและติดตามพระองค์จนวันสุดท้ายของชีวิต)

กิจกรรม

1. คำอธิษฐาน

เตรียมกระดาษ ดินสอ และดินสอสี ขอให้เด็กๆเขียนคำอธิษฐานขอบพระคุณอาจจะเขียนเป็นคำกลอนหรือบทเพลงก็ได้ ขอให้บางคนเสนอผลงานตอนท้ายของการเรียนอาทิตย์นี้ ถ้ามีเวลาพอให้เขาระบายสีตกแต่งริมกระดาษให้สวยงาม แล้วนำไปติดไว้ที่บอร์ดปิดประกาศ

2. อธิบายถึงเรื่องสวรรค์

เตรียมอุปกรณ์เกี่ยวกับงานศิลปะและกระดาษ ขอให้เด็กๆอธิบายถึงแผ่นดินสวรรค์ ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือวิวรณ์ 21:10-26,22:1-5 และเขียนข้อท่องจำไว้บนภาพที่เขาทำด้วย

บทที่ 13 พระคัมภีร์กับเรา

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ว่าพระวณะของพระเจ้าเป็นแหล่งแห่งชีวิตและให้เด็กๆปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9 โยชูวา 1:8 สดุดี 119:9-16,105 2ทิโมธี 3:16-17

ข้อท่องจำ “พระวณะของพระองค์เป็น โคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์” สดุดี 119:109

ข้อคิดสำหรับครู

บางทีอาจจะดูเหมือนว่าเป็นงานหนักเกินกำลังที่จะศึกษาพระคัมภีร์ ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์ในเทอมเดียว แต่เป็นสิ่งสำคัญที่เด็กวัยนี้ควรจะมีใจเกี่ยวกับพื้นฐานและวัตถุประสงค์ทั่วไปของพระคัมภีร์ หวังอย่างยิ่งว่าความสนใจเกี่ยวกับพระวณะจะถูกจุดขึ้น และเด็กๆจะได้รับการหล่อหลอมให้รักการศึกษาพระวณะของพระเจ้า ให้นับจุดสำคัญที่ว่าจะต้องมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์อย่างแน่นแฟ้น

นำสู่บทเรียน

ตอบคำถาม

“พระคัมภีร์มีความสำคัญต่อฉันเพราะ....เขียนบนกระดาษหรือกระดาษโปสเตอร์ เพื่อให้เด็กๆเขียนตอบ และเสนอความคิดเห็น แล้วนำเด็กๆอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระวณะของพระองค์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ตลอดเทอมนี้ เรามุ่งการศึกษาไปที่จุดเดียว คือ พระวณะของพระเจ้า(พระคัมภีร์)เราได้เรียนถึงการเริ่มต้น การดูแลรักษาไว้จนถึงปัจจุบันเราได้เห็นการแบ่งกลุ่มหนังสือและหนังสือต่างๆที่อยู่ในแต่ละกลุ่มมาแล้ว ที่นี้ให้เราศึกษาให้ลึกลงไปอีกว่า หนังสือมหัศจรรย์เล่มนี้สามารถช่วยเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียนให้ถูกต้อง

พระวณะของพระเจ้าเปรียบเทียบได้หลายสิ่ง และพระคัมภีร์เองก็เปรียบเหมือนบางสิ่งบางอย่างเช่นกัน ในข้อท่องจำอาทิตย์นี้กล่าวว่าพระคัมภีร์เปรียบเหมือน โคมส่องเท้าและแสงสว่างสำหรับทางที่จะเดินไป (ท่องข้อท่องจำหลายๆเที่ยว) เราเคยเดินทางในทางที่มีดๆไหม?บางทีเป็นการยากที่จะมองเห็นทาง โดยเฉพาะถ้าไม่เคยเดินทางในทางนั้นมาก่อน

(หลังจากท่องข้อท่องจำแล้ว เตรียมตะเกียงโคมไฟ หรือ ไฟฉาย ไว้ให้พร้อม ทำให้ห้องมืดแล้วจุดไฟตะเกียง โคมไฟ หรือเปิดไฟฉายขึ้น)แสงสว่างส่องทางให้เราเดิน เช่นเดียวกับพระวณะของพระเจ้าซึ่งช่วยส่อง

ทางในการดำเนินชีวิตของเรา ถ้าปราศจากพระวณะของพระเจ้ากรดำเนินชีวิตของเราจะต้องสะดุดล้มลงในความ มีคฝายจิตวิญญาณและหลงทางไป

เราพบเหตุการณ์แปลกใหม่เสมอในชีวิตประจำวัน การทดลองใหม่ๆการตัดสินใจใหม่ ถ้าไม่มีพระวณะ ของพระเจ้าช่วยเราเป็นการยากที่จะรู้ว่าทางไหนผิดทางไหนถูก ในการตัดสินใจบางอย่าง คำแนะนำในพระวณะ ของพระเจ้าจะช่วยให้เรารู้ว่า ควรจะไปทางไหนหรือควรจะทำอะไร

ถ้าจะได้คำแนะนำจากพระวณะเราจะต้องอ่านพระคัมภีร์บ่อยๆและจะเป็นการดี ถ้าจะมีตารางการอ่าน พระคัมภีร์ประจำวัน แม้แต่ในสมัยของโมเสส ยังเห็นว่าการใช้เวลากับพระวณะของพระเจ้าทุกวันนั้นเป็นสิ่ง สำคัญ

กิจกรรมพระคัมภีร์

(แยกกลุ่มเล็กๆกลุ่มละ 2-3 คน ขอให้ดูเฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9 และโยชูวา 1:8 และถามคำถาม โมเสส บอกพ่อแม่ให้สั่งสอนพระวณะแก่ลูกหลานของเขาบ่อยเท่าไร?เขาควรจะทำอะไร ต่อพระวณะของพระเจ้าบ้าง? เสร็จแล้วขอแต่ละกลุ่มเสนอรายงาน)

โมเสสนั้นจะ ต้องสอนพระวณะอย่างเอาใจใส่ทุกวัน ประเพณีของคนยิวในสมัยของโมเสสนั้น เขา จะเขียนคำที่สำคัญเกี่ยวกับคุณธรรมหรือความเชื่อลงบนหนังแกะผูกไว้ที่ข้อมือหรือที่หน้าผาก บนเสาหรือที่ ประตูบ้านเพื่อจะเห็นได้ง่ายและอ่านอยู่เสมอเพื่อจะไม่ให้ลืมและ โมเสสต้องการให้ชนชาติอิสราเอลจดจำบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้าในวิธีเดียวกัน

ทุกวันนี้เราก็อำทำเช่นนั้นด้วย คือ เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้บนการ์ดเล็กๆ เพื่อท่องจำและสามารถนำติดตัวไป ที่ใดก็ได้ด้วย ที่บ้านเรามักจะมีรูปภาพต่างๆ เกี่ยวกับพระคัมภีร์ติดไว้สิ่งเหล่านี้เตือนให้เราจดจำความจริงในพระ วณะของพระเจ้า

ถ้าเราอ่านและถือรักษาพระวณะของพระเจ้าไว้ พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะพบความสำเร็จในชีวิตไม่ได้ หมายความว่า เราจะเป็นคนร่ำรวย มีอำนาจหรือมีชื่อเสียง แต่หมายความว่าพระเจ้า จะช่วยเราตัดสินใจอย่าง ถูกต้องและจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นให้แก่เราในทุกวัน

ในพระคัมภีร์ใหม่เราพบว่า พระวณะของพระเจ้าช่วยเราได้ในหลายทาง พระวณะของพระเจ้าเกิด ประโยชน์ได้ใน 4 ทางอะไรบ้าง?น้องๆทราบไหมว่า คำเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร?อ่าน 2ทิโมธี 3:16-17(ให้ เขียนสิ่งต่างๆบนกระดาน)

ใน 2ทิโมธี3:16-17 กล่าวว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลุจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน ตักเตือน ว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง”

จากพระคัมภีร์ข้อนี้ เราก็เห็นแล้วว่า พระคัมภีร์เป็นหนังสือสำคัญที่เราจะต้องอ่าน พระเยซูทรงอ้างข้อพระคัมภีร์ เพื่อต่อสู้กับซาตานถึง 3 ครั้ง(เขียนข้อพระคัมภีร์ที่เยซูอ้างบนกระดาน)พระคัมภีร์ 3 ข้อที่พระเยซูชี้จากหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ(อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3,6:16,6:13)

เราจะต้องศึกษาและจดจำพระวจนะไว้ให้ได้ก่อน ดังนั้นแหละจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องท่องข้อท่องจำทุกอาทิศย์ และเราควรจะทำข้ออื่นๆในระหว่างอาทิศย์ด้วย เมื่อมารทดลอง เราจะคิดถึงพระคำของพระเจ้าและช่วยป้องกันไม่ให้เราทำบาป ในพระวจนะของเจ้ามีพลังและฤทธิ์อำนาจ

เราควรจะทำมากกว่าการอ่านและท่องจำพระวจนะของพระเจ้า เหตุผลใหญ่ที่พระเจ้าประทานพระวจนะให้แก่เรา ก็เพื่อจะอธิบายให้เรารู้จักความรักของพระองค์ และบอกถึงการที่เราจะได้บำเหน็จ คือ ชีวิตนิรันดร์ แต่มีคนจำนวนมากในโลกนี้ยังไม่รู้และเข้าใจถึงเรื่องข่าวประเสริฐนี้ ดังนั้นก็เป็นหน้าที่ของเราในการประกาศและนำคนมารับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เรียกว่า การเป็นพยาน

เมื่อเราเป็นพยานกับคนอื่นเกี่ยวกับพระสิ่งสำคัญเราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระวจนะเป็นอย่างดี ตัวอย่างกิจการ 8:26-38 พระวิญญาณบริสุทธิ์นำฟิลิป ให้เป็นพยานกับขันทีชาวเอธิโอเปีย ขันทีคนนี้ก็กำลังอ่านพระวจนะของพระเจ้าและไม่เข้าใจ ฟิลิปมีโอกาสได้เข้าไปอธิบายและบอกถึงเรื่องของพระเยซูแก่ขันทีคนนั้น เป็นเหตุ ทำให้เขาได้รับเชื่อและรับบัพติศมาเพราะว่าฟิลิปได้อ่านและศึกษาพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสามารถใช้เขาได้

การประกาศ

มีคนที่ไม่เชื่อหรือคนที่เคยอ่านพระคัมภีร์เมื่อเราเป็นพยานกับเขาเหล่านั้น เป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะมีพระคัมภีร์เล่มเล็กติดตัวไว้เสมอ และควรจะทำเครื่องหมายไว้ เพื่อจะเปิดข้อสำคัญเกี่ยวกับความรอดไว้อย่างรวดเร็ว วิธีที่ง่าย คือ การใช้ดินสอสีขีดเส้นใต้ข้อนั้นๆ ไว้ และใส่เลขกำกับลำดับก่อนหลัง เพื่อสะดวกในการใช้และอ่านให้คนที่เราเป็นพยานฟัง

รายการข้างล่างนี้เป็นข้อพระคัมภีร์ ที่จะใช้ตามลำดับในการเป็นพยานกับคนที่ไม่เชื่อ(ให้ครูเขียนบนกระดาน เพื่อให้เด็กๆคัดลอกหรือจะถ่ายเอกสารแจกให้ทุกคนเพื่อนำไปใช้ และชักชวนให้เขาขีดเส้นใต้ข้อเหล่านี้ในพระคัมภีร์ ส่วนตัวของเขาด้วย)

ข้อพระคัมภีร์ ในการเป็นพยาน

1ยอห์น 4:9 ยอห์น 3:16

โรม 3:26 ยากอบ 4:17

โรม 6:23 โรม 5:8

เอเฟซัส 2:8-9 ยอห์น 1:12

โรม 10:9 1เปโตร 2:24

กิจการ 3:19 กิจการ 16:31

นอกจากจะขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์แล้ว จะต้องทวงข้อเหล่านี้ให้ได้ด้วย เพราะบางทีอาจจะมีโอกาสเป็นพยาน โดยไม่ได้นำพระคัมภีร์ติดตัวไปด้วย และยังสามารถที่จะอ้างข้อพระคัมภีร์ได้จำไว้เสมอว่า หน้าที่สำคัญของคริสเตียน คือ การบอกเรื่องของความรอดแก่ทุกคนให้แต่ละคนคิดถึงบางคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า และอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในการเป็นพยานต่อคนเหล่านั้น เพื่อจะนำเขาพบกับความรอดในพระเยซูคริสต์

อ่านพระวจนะ ศึกษา และท่องจำ ทำเหมือนกับที่ผู้เขียนสดุดีได้แนะนำไว้คือ

“ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์”

สดุดี 119:11

กิจกรรม

1. ขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์

เตรียมพระคัมภีร์ใหม่ ไม้บรรทัด ปากกา ถ้าเป็นไปได้ทุกคนควรมีพระคัมภีร์ใหม่ฉบับกระเป๋าติดตัวอยู่เสมอ ซึ่งจะหาได้โดยราคาไม่แพงบางคริสตจักรอาจจะมีแจกให้

ให้ขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ที่จะใช้อ้างเมื่อเป็นพยานกับคนอื่น ให้ครูเขียนข้อพระคัมภีร์บนกระดาน เพื่อให้ขีดเส้นใต้ในพระคัมภีร์ส่วนตัวของเรา

2. ทบทวนเกมส์ต่างๆ ที่เล่นตลอดเทอมนี้ เช่น โดมิโน บัตรคำ

ข้อสอบ เตรียมไว้สำหรับวัดผลการเรียนของเด็กๆ ลักษณะคำถามแบบปรนัย โดยพยายามให้ครอบคลุม คำสอน และเหตุการณ์ทั้งหมดของแต่ละบทเรียนการใช้ข้อทดสอบนั้น จะใช้ทดสอบก่อนการสอนเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจของเด็กๆ หรือจะใช้ทดสอบเพื่อวัดผลเมื่อเรียนจบเวลา ใช้ควรจะอธิบายให้เด็กๆ ทราบว่า การทดสอบไม่เหมือนการสอบเพราะว่าการทดสอบจะไม่มีกาให้คะแนนเหมือนสอบ แต่จะเป็นการช่วยให้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนของเด็กๆ เท่านั้น

เฉลยข้อสอบ

1.ค 2.ค 3.ข 4.ก 5.ก 6.ค 7.ก 8.ข

9.ค 10.ข 11.ข 12.ค 13.ข 14.ก 15.ก 16.ข

17.ค 18.ก 19.ก 20.ค 21.ข 22.ค 23.ก 24.ก

25.ข 26.ข

ข้อสอบ

วงกลมข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. หมวดแรกของพระคัมภีร์เดิมเรียกว่าอะไร

ก.หมวดคำสั่งของพระเจ้า

ข.หมวดบัญญัติ 10 ประการ

ค.หมวดธรรมบัญญัติ

2. พระเจ้าประทานธรรมบัญญัติแรกให้แก่ใคร?

ก.อับราฮัม

ข.โนอาห์

ค.โมเสส

3. หนังสือพระคัมภีร์เดิมส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษาอะไร?

ก.กรีก

ข.ฮีบรู

ค.อังกฤษ

4. พระเยซูใช้พระคัมภีร์ตอนใด เมื่อทรงพระชนม์อยู่ใน โลกนี้?

ก.พระคัมภีร์เดิม

ข.พระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่

ค.หนังสือธรรมบัญญัติเท่านั้น

5. คนที่แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยคนแรกคือใคร?

ก.นางแอนน์ จัสตัน

ข.ศจ.คาร์ล กู๊ดสตาฟ

ค.วิกคิลิฟ

6. “พระคัมภีร์ฉบับล่าสุด” ต้องใช้เวลากี่ปีในการปรับปรุงแก้ไข?

ก. 7 ปี

ข. 17 ปี

ค. 13 ปี

7. หนังสือใน “หมวดธรรมบัญญัติ” มีกี่เล่ม?

ก. 5 เล่ม

ข. 9 เล่ม

ค. 6 เล่ม

8. คำว่า “ปฐมกาล” หมายความว่าอะไร?

ก. กฎบัญญัติ

ข. ตั้งแต่เริ่มแรก

ค. แท้จริง

9. หนังสือประวัติศาสตร์บอกถึงประวัติศาสตร์ของประเทศอะไร?

ก. กรีก

ข. โรมัน

ค. อิสราเอล

10. ใครคือกษัตริย์ 3 องค์แรกของอิสราเอล

ก. เอเลียห์, เอลิชา, เอสรา

ข. ซาอูล, ดาวิด, ซาโลมอน

ค. ซามูเอล, เรโหโบอัม, โยชูวา

11. คำว่า “สดุดี” หมายความว่าอย่างไร?

ก. บทกลอน

ข.บทเพลง

ค.คำอธิษฐาน

12. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือสุภาษิต?

ก.ดาวิด

ข.โมเสส

ค.ซาโลมอน

13. ทำไมจึงเรียกหนังสือผู้พยากรณ์ 5 เล่มแรกว่าหนังสือผู้พยากรณ์ใหญ่?

ก.เพราะว่าสำคัญมาก

ข.เพราะว่ามีข้อความยาวกว่า

ค.เพราะว่าผู้เขียนเป็นใหญ่ในกองทัพอิสราเอล

14. หัวข้อใหญ่ของหนังสืออิสยาห์คืออะไร?

ก.การเสด็จกลับมาของพระคริสต์

ข.การสิ้นยุค

ค.อิสราเอลหนีออกจากอียิปต์

15. ผู้พยากรณ์คนใดเขียนหนังสือผู้พยากรณ์ที่สั้นที่สุด?

ก.โอบาดีห์

ข.โยนาห์

ค.โยเอล

16. หนังสือผู้พยากรณ์น้อยเล่มใดที่พยากรณ์ถึงสถานที่บังเกิดของพระเยซู?

ก.มาลาคี

ข.มีคาห์

ค.อาโมส

17.คำว่า “พระกิตติคุณ” หมายความว่าอย่างไร?

ก.เรื่องของพระเยซู

ข.หนังสือ

ค.ข่าวดี

18.หนังสือ 2 เล่มใด ที่บันทึกเชื้อสายของพะเยซู?

ก.มัทธิวและลูกา

ข.มาระโกและยอห์น

ค.โรมและยอห์น

19.ใครที่ข่มเหงพวกคริสเตียนก่อนกลับใจ?

ก.เปาโล

ข.เปโตร

ค.โรมัส

20.วันที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาตรงกับงานเลี้ยงเทศกาลอะไรของคนยิว?

ก.เทศกาลอยู่เพิง

ข.เทศกาลปีสกา

ค.เทศกาลเพ็นเทคอสต์

21.จดหมายฝากคืออะไร?

ก.ชื่อของอัครสาวก

ข.จดหมายที่อัครสาวกเขียนถึงบางคนหรือถึงบางกลุ่มเพื่อจุดประสงค์บางอย่าง

ค.รายชื่อของคริสเตียนในเยรูซาเล็ม

22.ใครเป็นคนเขียนจดหมายเป็นส่วนใหญ่?

ก.เปโตร

ข. ยอห์น

ค. เปาโล

23. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือวิวรณ์?

ก. ยอห์น

ข. มัทธีว

ค. เปาโล

24. ในวิวรณ์บทที่ 2-3 พูดถึงคริสตจักรกี่แห่ง?

ก. 7 แห่ง

ข. 12 แห่ง

ค. 3 แห่ง

25. สดุดี 119:105 กล่าวว่าพระคำของพระเจ้าเปรียบเสมือน....?

ก. หินและป้อม

ข. ตะเกียงและแสงสว่าง

ค. โล่และดาบ

26. เมื่อมารทดลองพระเยซูต่อสู้โดย....?

ก. เรียกทูตสวรรค์มาช่วย

ข. อ้างพระวาทะของพระเจ้า

ค. ขับไล่ซาตานจากหอพระวิหาร

ถูก.....ข้อ

ผิด.....ข้อ

รวมคะแนน.....คะแนน

ข้อท่องจำ

ให้ลอกข้อพระคัมภีร์ที่ขีดเส้นใต้ ลงบนการ์ดแข็งแผ่นเล็ก ๆ ข้อละแผ่น แล้วเก็บนำติดตัวไปด้วยเมื่อไปไหน ๆ ให้อ่านหลาย ๆ เทียวจนกว่าจะจำได้ อาจจะหากกล่องใส่บัตรท่องจำเหล่านั้น เก็บไว้สำหรับทบทวนดูบ่อย ๆ โดยวิธีทำให้พระวาระของพระเจ้าฝังอยู่ในใจของเรา และจะเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์

อ่านพระคัมภีร์ใหม่และหนังสือสดุดี

ถ้าคุณอ่านพระคัมภีร์วันละหนึ่งบท ในหนึ่งปีจะอ่านพระคัมภีร์ใหม่และหนังสือสดุดีจบทั้งเล่ม (จะต้องอ่านสดุดีวันละ 2 บท) รายการข้างล่างจะแสดงให้เห็นการจัดตารางการอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน

มกราคม - มาระโก, 2 โครินธ์, สดุดี 119:1-88 (29 บทครึ่ง)

กุมภาพันธ์ - มัทธีว, ฟีเลโมน (29 บท)

มีนาคม - ยอห์น, 1 และ 2 ทิโมธี (31 บท)

เมษายน - ลูคา, กาลาเทีย (30 บท)

พฤษภาคม - กิจการ, ยูดา, 2 และ 3 ยอห์น (31 บท)

มิถุนายน - โรม, เอเฟซัส, ฟิลิปปี, โคลโลสี (30 บท)

กรกฎาคม - 1 โครินธ์, ฮีบรู, สดุดี 119:86-176 (29 บทครึ่ง)

สิงหาคม - ทิตัส, ยากอบ, 1 และ 2 เปโตร, 1 ยอห์น, สดุดี 1-10 (31 บท)

ตุลาคม - สดุดี 11-56 (46 บท)

พฤศจิกายน - สดุดี 57-102 (46 บท)

ธันวาคม - สดุดี 103-118, 120-150 (47 บท)

ให้ติดรายการนี้ไว้บนปฏิทิน เพื่อจะเช็คการอ่านพระคัมภีร์ได้ตลอดปี และปีหน้าจะได้อ่านพระคัมภีร์เดิมต่อไป

พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า

บทที่ 1

เมื่อตอบคำปริศนาข้างล่างเสร็จแล้ว ท่านจะได้รู้จักผู้เขียนบางคนและหนังสือที่เขาเขียนในพระคัมภีร์

เขาคือใคร :	พระคัมภีร์
1. เคยฆ่ายักษ์	บทเพลงสรรเสริญ
2. นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์	หนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์
3. กษัตริย์ผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศ	หนังสือที่ประกอบด้วยปัญญา
4. นายแพทย์ที่เดินทางไปกับอาจารย์เปาโล	พระกิตติคุณเล่มที่สาม
5. คนเก็บภาษีที่เป็นสาวกของพระเยซู	หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ใหม่
6. ชาวประมงที่ชื่อว่าซีโมน	หนังสือหลังยากอบสองเล่ม
7. เขานำชนชาติอิสราเอลเข้าสู่แผ่นดินคานาอัน	หนังสือประวัติศาสตร์เล่มแรก
8. มิชชันนารีคนแรก	จดหมายที่เขียนถึงเมืองที่เขาตาย

ดูคำตอบโดยอ่านในกระจกเงา

พระคัมภีร์

หลายร้อยปีมาแล้ว จักรพรรดิที่ประเทศออสเตรียออกคำสั่งไม่ให้มีพระคัมภีร์หรืออ่านพระคัมภีร์โดยเด็ดขาด หลายคนไม่ยอมทำตามคำสั่ง ดังนั้นจึงสังหารและตำรวจออกไปตรวจค้นพระคัมภีร์ทั่วประเทศ

ที่จังหวัดโบฮีเมียมีเด็กหญิงคนหนึ่งได้ข่าวว่ามีทหารมาถึงหมู่บ้านของเขาแล้วในขณะที่กำลังทำขนมปังอยู่ มีพระคัมภีร์วางอยู่ใกล้ ๆ เขาไม่รู้จะทำอย่างไรดีเพราะตกใจ ในทันใดนั้น พระเจ้าได้ให้ความคิดแก่เขา จึงได้ซ่อนพระคัมภีร์ไว้ในแป้งขนมปังที่กำลังหมักอยู่ แล้วใส่ไว้ในเตาอบ เป็นเวลาเดียวกับที่พวกทหารได้มาถึงบ้านพอดี แล้วเข้ามาทำการค้นทั่วบ้าน คนหนึ่งเปิดดูในเตาอบและมองเห็นแต่ขนมปัง เด็กคนนั้นใจเต้นแรง เพราะรู้ว่าถ้าถูกจับได้อย่างน้อยเขาก็ต้องสูญเสียพระคัมภีร์ไป เมื่อค้นจนทั่วแล้วไม่พบอะไรเขาก็พากันออกจากบ้านไป

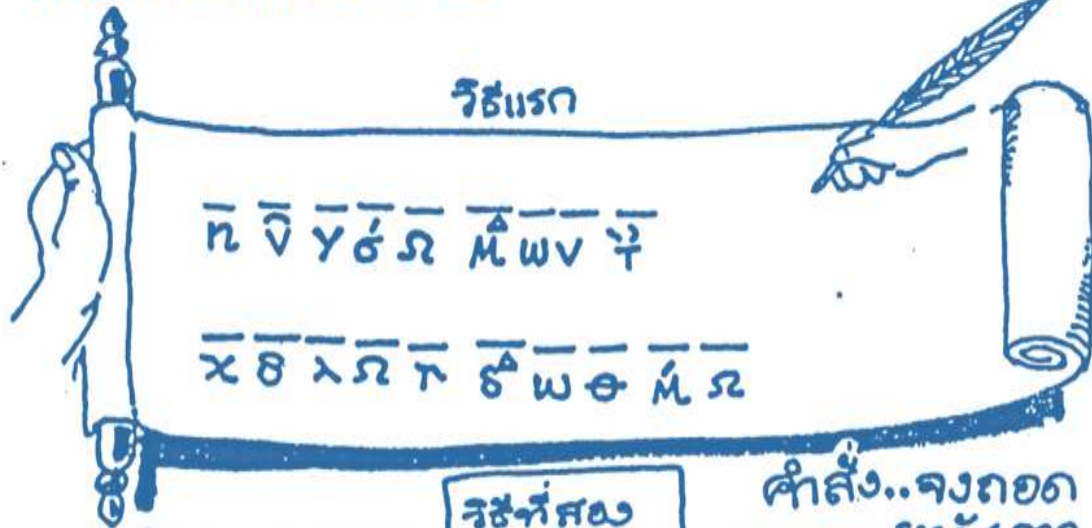
ในสมัยนี้พวกเราไม่ค่อยเห็นความสำคัญของพระคัมภีร์ ถ้าหายไปก็ซื้อใหม่หรือไปขอที่คริสตจักร ทุกวันนี้ในประเทศอื่น เช่น รัสเซีย และประเทศจีน มีคนคอยที่จะมีพระคัมภีร์เพียงแต่หน้าเดียวเขาจะยินดีมาก แต่ในประเทศไทยเราไม่เห็นคุณค่า และไม่ชอบอ่านพระคัมภีร์มากเท่าที่ควร

พระคัมภีร์ได้รับการเก็บรักษาโดยหลายวิธี ให้นักเรียนแปลภาษากรีกเป็นภาษาไทยก็จะเห็นได้ 3 วิธี

3.

วิธีที่สอง

คำสั่ง..จงถอดรหัสจาก

ภาษากรีก

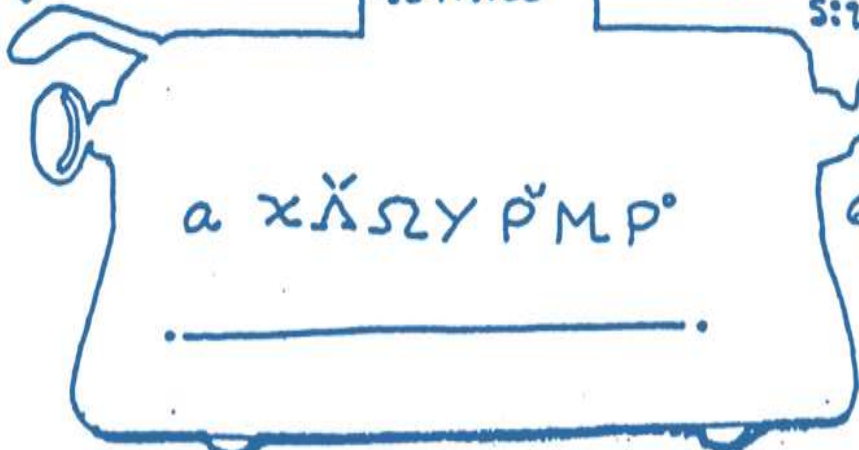
เป็นภาษา

ไทยโดย

ใช้ตาราง

ด้านล่าง

เป็นแบบ

ก	ท	ง	ร	ท	ม	จ
τ	η	υ	Δ	τ	μ	α
ค	ณ	พ	น	ส	ว	ด
χ	π	ρ	ν	σ	ψ	θ
ล	ย	อ	า	บ	ผ	า
λ	θ	Ω	Ε	α	/	υ
ο	ε	φ	ι	χ	ς	
с	η	υ	Δ	ο		

พระคัมภีร์ ขออภินิหาร... บทที่ 3

ให้ระบายสี เสร็จแล้วจับคู่ให้มี
ข้อความสอดคล้องกัน

อาณาจักรอยุธยา ภาษาไทยครั้งแรก

1. หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์.....
2. พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับ.....จากพระเจ้า
3. คนที่ทำการคัดลอกพระคัมภีร์.....
4. ผู้เขียนหนังสือธรรมบัญญัติ.....
5. พระคัมภีร์เดิมเขียนไว้ใน.....
6. ค.ศ. 300 พระคัมภีร์แปลเป็นภาษา.....
7. ในปีค.ศ. 1828 - 1832 ได้แปลหนังสือสุกกาเป็น...

ภาษา-ลิ-ปะ-มอ-กอล

การ-ค-ค-ค

สอ-มอ-น

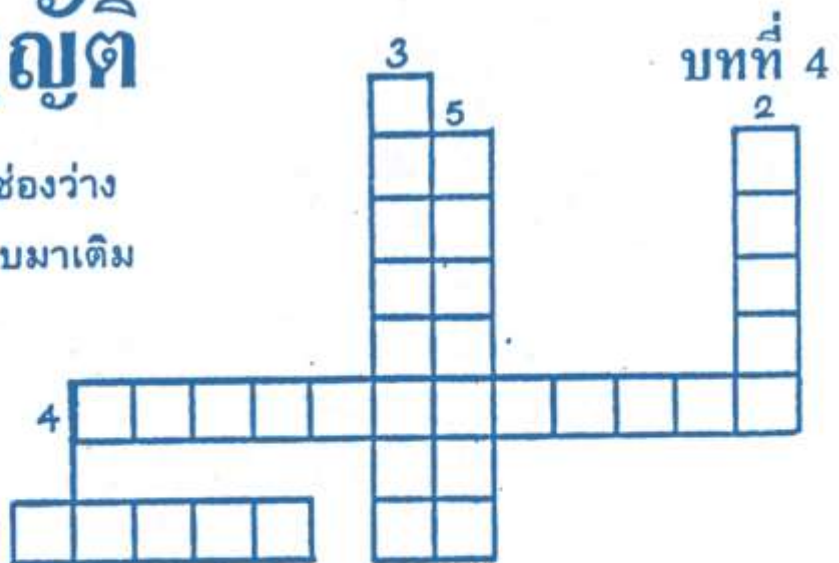
โม-ค-ค-ค

ธรรมบัญญัติ

ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่าง
คำถาม แล้วนำคำตอบมาเติม
เป็นอักษรไขว้

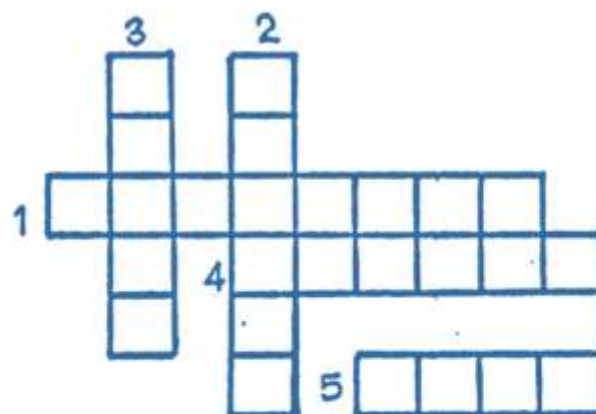
ให้ทำอักษรไขว้

1. พี่ชายของโมเสส 1
2. หนังสือที่เขียนเกี่ยวกับธรรมบัญญัติต่าง ๆ
3. หนังสือสือบัญญัติของโมเสสเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า
4. หนังสือที่เขียนทบทวนธรรมบัญญัติ
5. หนังสือที่ได้ชื่อจากเรื่องของการเดินทางในถิ่นทุรกันดาร

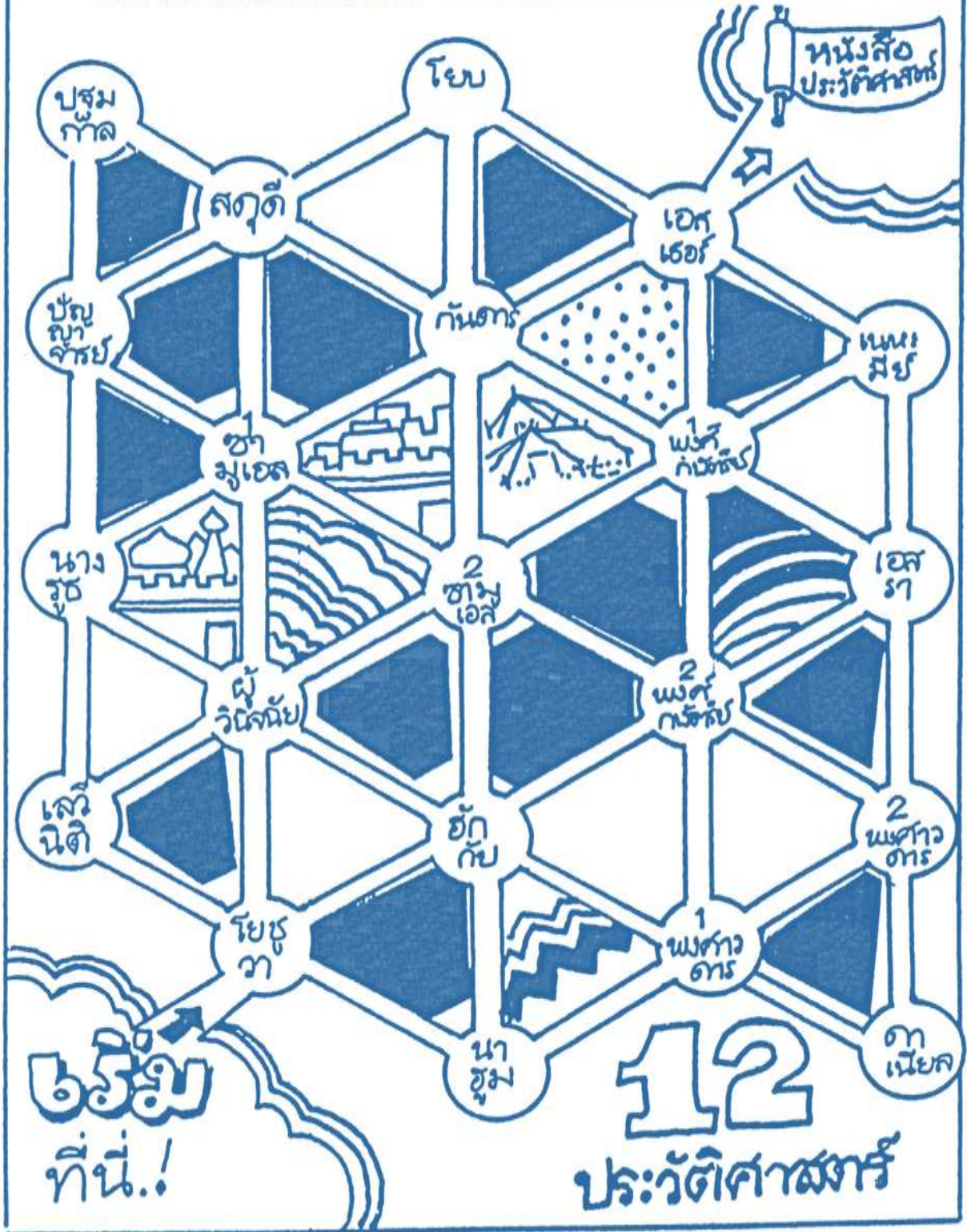
ให้ตอบคำถาม
แล้วนำคำตอบมาเติม
เป็นอักษรไขว้

- ก. คำสั่งของพระเจ้า
- ข. หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์
- ค. เผ่าเลวีถูกเลือกสรรให้มาทำหน้าที่เป็น
- ง. พระวิหารแรกมีลักษณะเหมือน
- จ. การย้ายที่อยู่บ่อยในการเดินทางเรียกว่า

ประวัติศาสตร์ บทที่ 5

ให้หาหนังสือประวัติศาสตร์ 12 เล่ม จากทางวกวนข้างล่าง

บทประพันธ์^๕

บทที่ 6

คำกลอนในภาษาไทยโบราณแต่ละวรรค แสดงความรู้สึกในลักษณะการเปรียบเทียบ ให้จับคู่ตามลักษณะของคำในวรรคนั้น ๆ

มีทางหนึ่งซึ่งคนเรารู้
เหมือนนก

แต่บุคคลที่ไว้วางใจได้ ย่อมปิดบังสิ่ง
หนึ่งสิ่งใดไว้ได้ สุภาษิต 11:13

หน้าที่ขโมยมาหวานดี
และขม

แต่ปากของคนโง่กินความโง่
เป็นอาหาร สุภาษิต 15:13

บุตรชายที่ฉลาด
กระทำให้อินดี

ที่รับประทานในที่ลับก็อร่อย
สุภาษิต 9:17

บุคคลที่เกี่ยวขุบซิบ
ก็เผยความลับ

แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของ
ความมรณา สุภาษิต 14:12

ใจที่ยินดีกระทำให้อับหน้าร่ำเรง

แต่บุตรชายที่โง่เป็นความโศกของ
มารดาเขา สุภาษิต 10:1

ผู้พยากรณ์ใหญ่ บทที่ 7

★ ภาษาฮีบรู

๓๙๓ ๖๗ - เที่ยงแท้ ๓๙๓ ๖๗
องค์เดียว

พระเจ้า - ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ - มี

๓๖๕ ๖๗ - คนบาป ๓๖๕ ๖๗ - ลงโทษ

๓๖๕ ๖๗ - จำเป็นต้อง ๓๖๕ ๖๗ - ความรัก

๓๖๕ ๖๗ - พระองค์ ๓๖๕ ๖๗ - ผู้ที่

ทรงเป็น - ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ - ทรงอวยพร

๓๖๕ ๖๗ - ผู้รับใช้ คำสั่ง - ให้แปลข้อความ
ในหนังสือม้วนเป็นภาษา
ฮีบรูแล้วเขียนลงไป

© ข่าวจากผู้พยากรณ์ ©

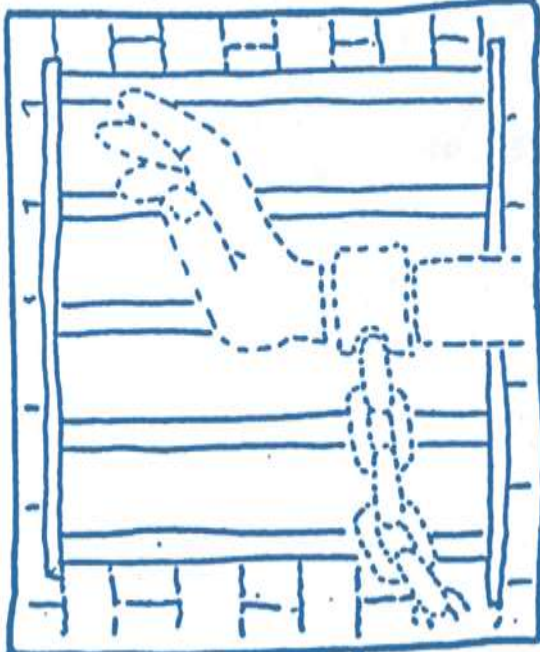
๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗

๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗

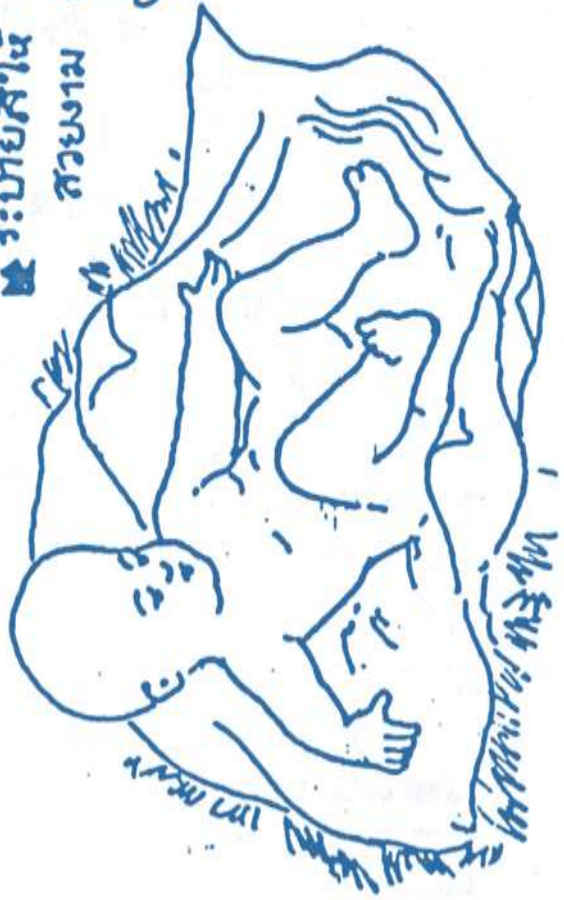
๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗

๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗ ๓๖๕ ๖๗

ผู้พิการทางน้อย บทที่ 8

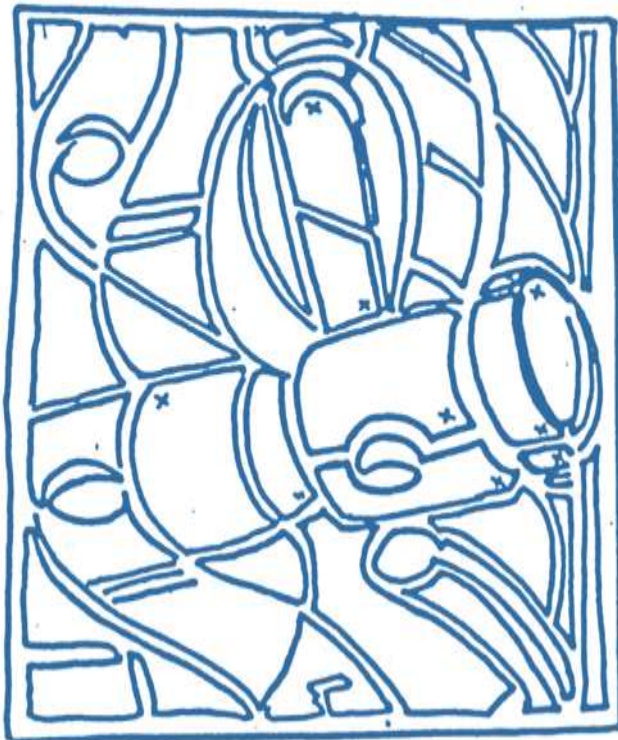

๕ ระบายสีใน
สวยาม

เชื่อมเส้นประ
ก่อนแคะรถเข็น
สีไปสวย →

● ระบายสี
รถเข็น
แคะ
สีทำเงิน

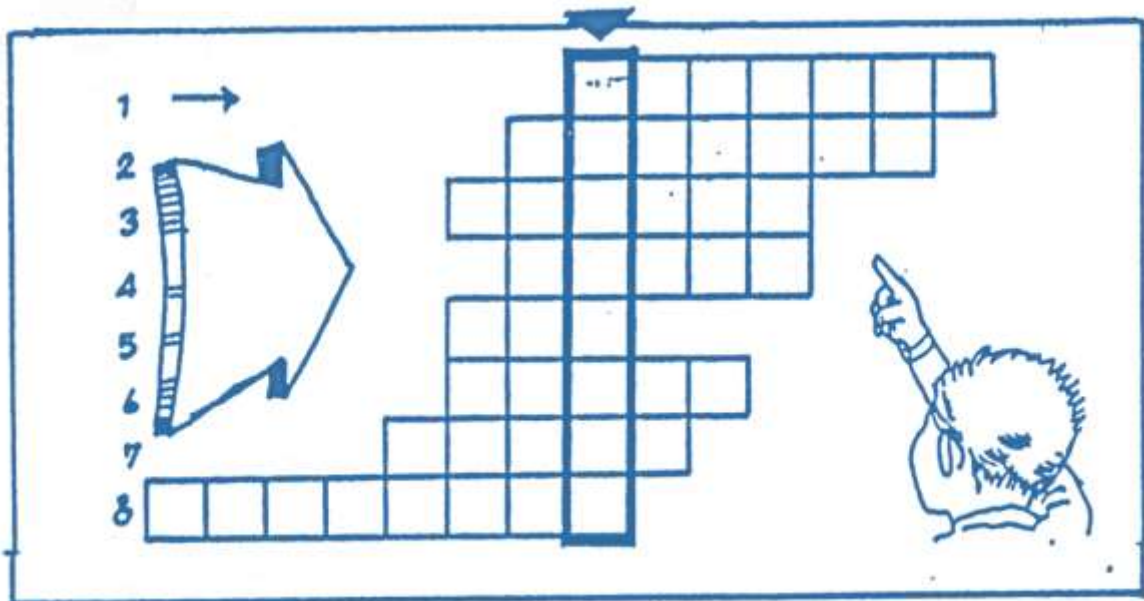
พระกิตติคุณ

บทที่ 9

ให้เติมคำในปริศนา เมื่อเสร็จแล้วจะพบว่าเราเรียนถึงชีวิตของพระเยซูจากหนังสือที่เรียกว่า _____

1. พระมาซิฮาภาษากรีกเรียกว่า _____ ยน.4:25
2. พระเยซูตรัสว่า _____ อยู่กับพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล ยน.1:1
3. พระเจ้าประทาน _____ เพื่อทุกคนที่วางใจจะได้ชีวิตนิรันดร์ ยน.3:16
4. พระเยซูตรัส ถ้าเราเข้าสนิทในพระองค์เราจะ _____ มาก ยน.15:5
5. พระเยซูเสด็จมาเพื่อเราจะได้ _____ ยน.10:10
6. เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์พระองค์มอบ _____ ให้เรา
7. ส่วน _____ และความจริงมาทางพระเยซูคริสต์ ยน.1:17
8. เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์ขอให้พระบิดาส่ง _____ ลงมา ยน.14:16-17

หลังจากเติมคำข้างบนเสร็จแล้วให้นำคำตอบของแต่ละข้อมาเติมลงในช่องที่กำหนดให้

บทบาทของอัครสาวก

บทที่ 10

ให้ติดตามจุดต่าง ๆ บนรูปจะพบชื่อของคริสเตียนหลายคนในพระคัมภีร์ใหม่ ให้ลงชื่อคนเหล่านั้นในรูปอักษรไขว้ ถ้าจะสังเกตในวงกลมจะเห็นชื่อของผู้เขียนหนังสือกิจการ ให้ลงชื่อในวงกลมที่เตรียมไว้

คาปิลินา (เติมในช่อง)

* แล้วนำอักษรที่อยู่ในช่องด้านมือมาเติมในวงกลมที่เตรียมไว้

1 2 3 4 5 6

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

จดหมายต่าง ๆ

บทที่ 11

สมมติว่า นักเรียนมีเพื่อนที่เป็นคริสเตียนใหม่คนหนึ่ง เพิ่งย้ายไปอยู่ที่อื่น กำลังคิดว่าเพื่อนจะเป็นอย่างไร ยังเชื่อพระเจ้าดีอยู่ไหม พอดีวันหนึ่งได้รับจดหมายจากเพื่อนคนนั้น ทราบว่าเขาเหงามาก เพราะไม่มีเพื่อนที่เป็นคริสเตียนที่นั่นเลย คุณคิดว่าจะต้องเขียนจดหมายถึงเพื่อนคนนี้ คุณจะเขียนว่าอย่างไรบ้าง ใช้กระดาษข้างล่างนี้เขียนเป็นแบบจดหมายถึงเพื่อน

AIR MAIL

© THANKS A MILLION

วิจารณ์

บทที่ 12

ในวิจารณ์บทที่ 2,3 เขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้บอกให้ท่านยอห์นรู้ความรู้สึกของพระองค์ที่มีต่อคริสตจักรเหล่านั้น และเตือนให้พวกเขาเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ จะสังเกตเห็นว่าพระองค์ทรงพอพระทัยในบางสิ่งและไม่พอพระทัยในบางอย่างเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ดนั้น ทรงให้คำแนะนำที่สำคัญแก่แต่ละคริสตจักร

ให้อ่านรายการข้างล่างดี ๆ ดูซิว่าพระเจ้าได้พบบางสิ่งเหล่านี้ในชีวิตของเราบ้างไหม? เราควรจะรับคำแนะนำของพระองค์ด้วยหรือไม่?

สิ่งที่พระองค์พอพระทัย	สิ่งที่พระองค์ไม่พอพระทัย
<ul style="list-style-type: none">- รับใช้พระองค์- อุดหนุน- ยินดีที่จะทนทุกข์เพื่อพระองค์- ตั้งมั่นอยู่- ไม่ปฏิเสธพระนามของพระเยซู- มีความรัก- มีความเชื่อ- ทำตามคำสั่งของพระองค์อย่างสัตย์ซื่อ	<ul style="list-style-type: none">- รักสิ่งอื่นมากกว่าพระเยซู- เกลียดคร้านในการทำงานเพื่อพระองค์- สอนผิด- ให้คนบาปมีส่วนในงานของคริสตจักร- เป็นคริสเตียนที่ "อ่อน ๆ" คือ เรื่อย ๆ ไม่เอาจริงเอาจัง- คิดว่ามีชีวิตฝ่ายวิญญาณดีแล้ว ทั้ง ๆ ที่ไม่เป็นเช่นนั้น

คำแนะนำของพระเจ้า

- สาราภาพบาป
- เสาร์ว่างอยู่เสมอเพื่อจะไม่ล้มลง
- สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจนวันตาย
- รับความมั่งมีพระเจ้าแทนที่จะคิดว่ามีพอแล้ว
- ยึดมั่นในชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

หนังสือวิวรณ์เริ่มต้นด้วยคำว่า "พระองค์จะเสด็จมาพร้อมหมู่เมฆ และภัยพิบัติทุกดวงจะเห็นพระองค์" (วว.1:7) และจบลงด้วยคำว่า "เราจะมาในเร็ว ๆ นี้แน่นอน" (22:20) ท่านยอห์นตอบว่า "อาเมน พระเยซูเจ้าเสด็จมาเถิด" ท่านจะพูดเหมือนท่านยอห์นได้ไหม? พร้อมในการเสด็จมาของพระองค์หรือยัง? ถ้าบาปของท่านได้รับการชำระแล้ว ท่านก็สามารถที่จะรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์อย่างมีความสุข และสามารถที่จะพูดว่า "อาเมน พระเยซูเจ้าเสด็จมาเถิด"

พระคัมภีร์กับคุณ

บทที่ 13

การสร้างนิสัยที่ดีอย่างหนึ่งคือ การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน ถ้านักเรียนทำตามคำแนะนำจากบทที่หนึ่งก็คงจะได้เริ่มทำมาแล้ว

คำแนะนำในการอ่านพระคัมภีร์

อธิษฐานก่อนอ่าน

ก่อนอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน ควรอธิษฐานขอพระเจ้าตรัสกับเราทางพระวจนะของพระองค์ พระคัมภีร์ไม่เหมือนกับหนังสือทั่วไป เพราะเราได้ถูกเขียนขึ้นด้วยการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยมนุษย์ได้รู้และเข้าใจถึงการทรงสร้างจักรวาลและสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมด พระเจ้าตรัสกับเราโดยทางพระวจนะของพระองค์

ขีดเส้นใต้

เมื่ออ่าน ถ้าพบบางคำไหนที่ชอบมาก ให้ขีดเส้นใต้ไว้ ใช้ดินสอสีที่ไม่ซีม (ถ้ามี) เมื่อสิ้นปีเปิดพระคัมภีร์ทบทวนดูจะพบว่ามีข้อพระคัมภีร์ที่ชอบหลายข้อ และให้ใคร่ครวญในข้อเหล่านั้นเมื่อศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัว